

28th July 1962]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1962.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 14 OF 1962).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the Madras Appropriation Bill, 1962* (L.A. Bill No. 14 of 1962 be taken into consideration ’.

MR. SPEAKER : Motion moved—

‘ That the Madras Appropriation Bill, 1962 (L.A. Bill No. 14 of 1962) be taken into consideration.’

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதா மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்பு, சில விஷயங்களை, குறிப்பாக, விவாதத்திற்கான நேரம் ஒதுக்கும் முறைகளைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நேற்றையதினம் ஒரு மணி நேரம் விவாதம் வேண்டுமென்று கோரியவன் நான். பிறகு வேண்டாம் என்று கைவிட்டேன். காரணம், பிஸினஸ் அட்வைசரிக் கமிட்டியில் ஒப்புக்கொண்டபடி நடக்கவில்லையென்பது தான் எனக்கு வருத்தத்தைக் கொடுத்தது. பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி சம்பந்தமாக நம்முடைய விதிகள் தெளிவாக இருக்கின்றன. சபையில் உள்ள கட்சிகளை சேர்ந்த தலைவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து சபை நடவடிக்கைகளை இவ்வாறு நடத்துவதற்கு நேரம் ஒதுக்கலாம் என்பது பற்றி சபாநாயகருக்கு யோசனை சொல்வதற்காக அமைந்தது அந்தக் குழு. கனம் சபாநாயகர் சபையின் முதல்வரைக் கலந்து கொண்டே கூடே எல்லாவற்றையும் செய்துவிடலாம். அதை எதிர்க்கட்சியினர் கூட ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆனால், எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டு என்ன என்னவற்றுக்கு எப்படி எப்படி நேரம் ஒதுக்குவது என்று முடிவு எடுப்பது ஒரு சம்பிரதாயம். அங்கே பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் எதிர்க்கட்சியினரும், ஆளும் கட்சித் தலைவரும் சேர்ந்து ஒரு முடிவு எடுத்து விட்டு நாம் இங்கே, சபையில் தகராறு செய்துகொண்டால் சபாநாயகர் என்ன செய்ய முடியும்? தம் யுக்தப்படி ஏதாவது அவர் முடிவு செய்தாலும் நாம் அதை ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆனால் பிஸினஸ் அட்வைசரிக் கமிட்டியில் முடிவு செய்தபடி

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [28th July 1962]

நடப்பதற்கு ஆளும் கட்சியினரும் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டும். எதிர்க் கட்சியினரும் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டும். இதுதான் என் வேண்டுகோள். இல்லாவிட்டால் இப்படிப்பட்ட கமிட்டிகள் அமைப்பதில் பலன் ஏற்படாது. பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் தலைவர்கள் ஒப்புக் கொண்டுவிட்டார்கள் என்பதற்காக அந்த அந்தக் கட்சி அங்கத்தினர்கள்கூட அதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் விரும்பாவிட்டாலும் ஏற்கிறார்கள். ஆகவே பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் ஏகோபித்து எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளைத் தயவு செய்து எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மாற்றக் கூடாது.

விதி 57-இன் கீழ் இந்தச் சபையில் விவாதிக்கவேண்டும் என்று நான் கோரியது நியாயமான நல்ல எண்ணத்தோடு தான். இந்த ராஜ்யத்தில் என்ன முக்கியமான நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டாலும் அது இந்தச் சபைக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். இந்தச் சபையில் விவாதிக்கப்படவேண்டும். அந்த விவாதத்தின்போது தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்களுக்கு பதில் சொல்லக் கூடிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடுதான் நான் விவாதத்தைக் கோரியது.

நேற்று பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் ஒப்புக்கொண்டபடி நடப்பதற்கு ஆளும் கட்சியினர் விரும்பாத காரணத்தினால், அந்த விவாதத்தையே எழுப்ப விரும்பவில்லையென்று சொன்னபோது, நான் பயந்துவிட்டதாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த இரண்டு அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் யாருக்கும் பயப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பயப்படவும் இல்லை.

கனம் திரு. கு. காமராஜ் : அதைத் தான் நேற்றே குறிப்பிட்டீர்களே.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தன்னைத் தேற்றிக்கொள்வதற்கே சொல்கிறார்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஒருகால் என்னைத் தேற்றிக் கொள்ள நேரிட்டாலும் கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமனுடைய உதவி எனக்கு வேண்டியிராது.

உண்மையில் நான் யாருக்கும் பயப்படவில்லை. அப்பிரச்சனையைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு 4 மணி நேரம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கோரியவன் நான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் ஆற்றலும் படைத்தவர் கனம் அங்கத்தினர் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சுருங்கச் சொல்ல வேண்டியதைச் சுருங்கச் சொல்ல வேண்டியதுதான். விளங்கச் சொல்ல வேண்டியதை விளங்கச் சொல்ல வேண்டியதுதான். விளங்கச் சொன்னாலும்கூட புரிந்து கொள்ளமாட்டேன் என்கிறார்களே.

கனம் சபாநாயகர் : அப்போது எத்தனை நேரம் பேசினாலும் பயன் இல்லையே! (சிரிப்பு)

28th July 1962]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : விளங்கச் சொல்லியும் புரியாது போல பதிலளிக்கக்கூடிய அமைச்சரும் இருக்கிறார்கள். நான் என்ன செய்வது?

குறிப்பாக இன்னொரு நிலையும் இருந்தது. துரதிருஷ்டவசமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் வராமல் இருந்து விட்டார்கள். அது வேறு ஒரு சங்கடமான நிலைமையை உண்டாக்குகிறது. அவர்கள் பேரில் சாட்டப்படுகிற குற்றச்சாட்டுகள் அனைத்துக்கும் நாங்கள் பதில் சொல்வதற்கில்லை. (கனம் அங்கத்தினர்கள்.—அவர்களிடம் பயமா?) யாரிடமும் எனக்குப் பயமில்லை. பயம் வேறு. அவர்களை ஒரு சங்கடமான நிலைமையில் வைக்கக்கூடாது என்கிற எண்ணம் வேறு. அதுவும் கூட விவாதத்தை நான் இங்கே எழுப்ப விரும்பாததற்கு ஒரு காரணம்.

கனம் சபாநாயகர். அப்போது ஒரு மணி நேரம் என்பதை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவில்லையென்பது பிரச்சனையிலையா?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அப்போதே 2 மணி நேரம் கொடுத்துப் பார்த்திருக்கவேண்டும்.

மேலும் என் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கக்கூடிய திரு சசிவர்ண தேவர் அவர்களுக்குக்கூட என் பேரில் கோபம் ஏற்பட்டது. அதற்குக் காரணம் எனக்குப் புரியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்றால் அவர்களுடைய கருத்து வேறு, கொள்கை வேறு. எங்கள் கருத்துக்கள், கொள்கைகள் வேறுக இருக்கலாம். சுதந்திரக் கட்சி என்றால் வேறு கருத்து. அதோடு சேர்ந்திருக்கக் கூடிய 'பார்வட் ப்ளாக்' கட்சியைச் சேர்ந்த சுதந்திரக் கட்சிக் காரர்களுக்கும், சுதந்திரக் கட்சிக்காரர்களுக்குமே கருத்துவேறுபாடுகள், துட்பமாகவும், கருடுமுரடானதாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே, எதிர்க் கட்சிகளின் எல்லாப் பொறுப்புக்களையும் ஒரு கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வது என்பது சாத்தியம் அல்ல என்பதை இந்தச் சபையில் உள்ள நண்பர் கனம் திரு. சசிவர்ண தேவர் அவர்களே ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். எதிர்க் கட்சிகள் கூட ஒரு குறிப்பிட்ட அடிப்படையில் பேசி, ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவது என்ற முயற்சி இருக்குமானால், கட்டாயம் அதற்கு நான் உட்படத் தயாராக இருப்பேன். எதிர்க் கட்சி என்ற பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதிலே நான் பின்வாங்கமாட்டேன்.

1957-ம் வருஷத்திலே நம்முடைய சட்டசபை மவுண்ட் ரோட்டில் இருந்தபோது ஒரு சம்பவம் ஏற்பட்டது—என்னுடைய கட்சிக்கு அந்த நிகழ்ச்சியில் உடன்பாடு என்று அர்த்தம் அல்ல. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து, அந்தச் சபையில் விவாதத்தை உண்டாக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு விவாதத்தை ஏற்படுத்தினோம். அப்பொழுது நான்கு தினங்கள் விவாதங்கள் நடைபெற்றன என்று நான் நினைக்கிறேன். எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் அவரவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள முடிந்தது. அரசியல் ரீதியில் பார்த்தால், என்னுடைய கட்சிக்கு அதனால் சில சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. என்

9-30
a.m.

[திரு மீ. கலியாணசுந்தரம்] [28th July 1962]

கட்சிக்கு சங்கடமா, லாபமா என்பதைப்பற்றிக் கவலையில்லாமல் எதிர்க்கட்சியிலே உடன்பட்டு வேலை செய்யவேண்டும் என்ற ஒரே கண்ணோட்டத்தோடு வேலை செய்தோம். அதில் சங்கடம் ஏற்பட்டது என்பது வேறு விஷயம்.

அந்த அங்கத்தினர்கள் (திராவிட முன்னேற்றக்கழக அங்கத்தினர்கள்) இந்தச் சபையிலே இருந்திருப்பார்களானால் கட்டாயம் இரண்டு மணி நேரம் என்ன, நான்கு மணி நேரம் கூட விவாதத் திருக்க முடியும். அவர்கள் விரும்பியிருந்தால், இந்தச் சபையின் 55-வது விதியின்படி.

Disapproval Motion

கொடுக்க

முடியும். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானமாக இல்லாமலேயே, கண்டனத் தீர்மானம் கூட கொடுக்க முடியும். நான்கு மணி நேரம் அல்ல, ஒரு நாள் அல்ல, இரண்டு நாட்கள் கூட விவாதத்தை கிளப்பியிருக்க முடியும். அவர்களுடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்க முடியும். கனம் மந்திரிகளுக்கு இறுதியில் பேசக்கூடிய சந்தர்ப்பம் எப்பொழுதும் இருக்கிறது என்றாலும் நிகழ்ச்சிகளைப் படித்து பார்ப்பவர்கள் தான் முடிவுக்கு வருவார்கள். அத்தகைய முறைதான் சரியானதாக இருந்திருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி இருந்திருந்தால் என்னுடைய பொறுப்பிலிருந்து நான் பின்வாங்கவே மாட்டேன், எதிர்க் கட்சி என்ற முறையில். ஆளும் கட்சியின் நிர்வாகத்தை உபயோகித்து, அதிகாரத்தை உபயோகித்து, எதிர்க் கட்சிகளின் மீதோ, இயக்கங்கள் மீதோ தொடுக்கக்கூடிய அடக்குமுறையை அனுமதிக்காமல் எதிர்த்து நிற்கவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணம் உடையவன் நான். அந்தப் பொறுப்பைச் செய்ய நான் தயாராக இருப்பேன். ஆனால், அதற்குள்ள சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்த இந்தச் சபையில் பிரதான எதிர்க் கட்சியாக உள்ளவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்காதது அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, எதிர்க் கட்சிகளுக்கும் நன்மை அல்ல, இந்த நாட்டுக்கும் நன்மை அல்ல என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதை நான் இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. என்னுடைய நிலைமைக்குட்பட்டு இந்த சமயத்தில் அப் பிரச்சனையை இங்கே கொண்டுவருவதற்காக கனம் திரு. சசிவர்ண தேவர் பாராட்டாதது எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. அவர்கள் பாராட்டாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. ஆனால், அவர், “கலியாணசுந்தரத்திற்குக் கேள்வி கேட்க ஏன் அனுமதி கொடுத்தீர்கள்?” என்று கனம் சபாநாயகரைப் பார்த்து கேட்பது இருக்கிறதே, அதற்குக் காரணம் கனம் கலியாணசுந்தரம் மீது அவருக்கு இருக்கக்கூடிய கோபமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கனம் சபாநாயகர் மீது அவருக்குக் கோபம் வராது; கோபம் வர முடியாது, திரு. கலியாணசுந்தரம் பேரித்தான் அவருக்கு கோபமாக இருக்கும்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ண தேவர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் மீதுள்ள கோபத்தினால் நான் தங்கரிடம் நேற்றையதினம் கேட்கவில்லை. 25-7-1962-ல் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், பத்திரிகையில் வந்திருந்த ஒரு செய்தியை இந்தச் சபையில் வாசித்தார்கள். அதற்குக் கனம் அமைச்சர் அவர்களும் பதில்

28th July 1962] [திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்]

சொன்னார்கள். ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் திரு. முக்கையா தேவர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் ஒரு விளக்கம் கோரியபோது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்த்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக நான் சொன்னேனே தவிர, கனம் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் மீது எனக்குக் கோபம் இல்லை. எத்தனை தடவை வேண்டுமானாலும், பத்திரிகையில் வந்ததைப் படிக்கட்டும்: கனம் அமைச்சர் அவர்களும் பதில் தெரிவிக்கட்டும். எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

கனம் சபாநாயகர்: எந்த ஒரு விஷயமானாலும், அதில் ஒரு முடிவைத் தெரிவித்துவிட்ட பிறகு, அதையே மீண்டும் மீண்டும் எழுப்பவேண்டும் என்று கோருவது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் ஆகும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இம்மாதம் 25-ம் தேதியன்று இங்கு ஒரு பிரச்சனையை எழுப்பியது பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றி என்ன நடந்தது என்பதைச் சற்று விவரிக்க விரும்புகிறேன்.

இம் மாதம் 25-ம் தேதியன்று, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள், குறிப்பிட்ட அந்தப் பிரச்சனையை இந்தச் சபையில் எழுப்புவதற்குமுன் என் அறைக்கு வந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் என் அறையில் இருந்தார்கள். அப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு பத்திரிகையில் வந்திருந்த செய்தியைக் காட்டி, “இம்மாதிரி செய்தி வந்திருக்கிறது, இது பற்றிச் சபையில் தகவல் கேட்கப்போகிறேன், அதற்கு அனுமதி தரவேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார். அதன் பேரில் நான் அதற்குச் சம்மதித்தேன். அதன்படியே அவர் இம் மாதம் 25-ம் தேதியன்று, குறிப்பிட்ட பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை இந்தச் சபையில் படித்துக் காட்டிக் தகவல் கேட்டிருக்கிறார். ஆகவே, என்னுடைய முன் அனுமதியின்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் எந்தப் பிரச்சனையையும் இங்கு எழுப்பவில்லை, முன் அனுமதி பெற்றே எழுப்பியிருக்கிறார் என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சசிவர்ண தேவர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால், அதுபோன்ற இனிமேலும் அனுமதித்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை. சட்டசபை விதியும் அதை அனுமதிக்காது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. சசிவர்ண தேவர் அவர்களுக்கு இதுபற்றிச் சந்தேகம் இருந்தால் என்னைக் கேட்டிருக்கவேண்டும். அப்படிக்கேட்காமல் “ஏன் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு அனுமதி அளித்தீர்கள்? முன்பெல்லாம் அனுமதித்துவிட்டு, இப்பொழுது அனுமதிக்கவில்லையே” என்ற முறையில் திரும்பத் திரும்பக் கேட்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று நான் நேற்றே சொன்னேன். இன்றும் சொல்கிறேன். இனிமேலும் சொல்வேன். எந்த ஒரு கனம் அங்கத்தினரும் ஏதாவது ஒரு பிரச்சனையை சபையில் எழுப்பவேண்டுமானால், அவர் முன்னதாகவே என்னுடைய அறைக்கு வந்திருந்து, என்னைக் கேட்டுக்கொண்டு என் அனுமதி பெற்ற பின்னரே, சபையில் எழுப்புவது நல்லது. அதுதான் முறை ஆகும்.

[28th July 1962]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் திரு. சசிவர்ண தேவர் அவர்களுக்குத் தங்கள் பேரிலோ, என் பேரிலோ கூட கோபம் இல்லை. இருவர் பேரிலும் கோபம் இல்லை. ஆனால், கனம் திரு. மூக்கைய தேவர் அவர்கள் சொல்ல ஆரம்பித்ததை முடிக்க விடவில்லையே என்ற வருத்தம் அவருக்கு. அதை எப்படிக்கேட்பது என்று தெரியாமல் அப்படிச் சொன்னார். அவ்வளவு தான். இதிலெல்லாம் கொஞ்சம் தமாஷ் இருக்கவேண்டும், ரொம்பவும் 'ஸப்ஜெக்டிவ்' ஆக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கனம் திரு. சசிவர்ண தேவர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். சூழ்நிலைக் கோளாறுக வேண்டுமானால் இருக்கலாம். திருப்தி ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படாமல் இருந்திருக்கலாம். அதனால் சோர்வு ஏற்பட்டிருக்கலாம். அப்படிக்கேட்டாரே என்பதற்காக கனம் திரு. சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் மீது எனக்குக் கூட வருத்தம் கிடையாது. எனக்கு நியாயம் என்று தோன்றுவதை நான் இந்தச் சபை முன் வைக்கின்றேன். யாருக்கு நன்மை, யாருக்கு தீமை என்று நான் பார்க்கவில்லை. என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பத்தாயிரம் பேர்கள் சிறையில் இருந்தார்கள். மூன்று பேர்கள் சிறையில் இறந்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் நான் சபையில் இருந்தபோது தந்தி வந்தது. தந்தியைச் சபையிலே படித்துக் காண்பித்தேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். அப்படியிருக்க, 'கனம் அமைச்சர் மறுப்பதற்காகவே கலியாணசுந்தரம் கேள்வி கேட்கிறார்' என்று தப்புப் பிரசாரம் செய்வது இருக்கிறதே, அது அரசியலிலே அனுபவக் குறைவினால் வருகிறது என்று தான் நான் ஒதுக்கித் தள்ளவேண்டியிருக்கிறது. கனம் அமைச்சருக்கு அனுகூலமா என்பதல்ல பிரச்னை. நாட்டிலே ஒரு சம்பவம் நடக்கிறது. அது பற்றி இந்தச் சபை அங்கத்தினர் கேட்கக் கடமைப்பட்டவர் என்ற முறையில் நான் அந்தப் பிரச்சனையைக் கொண்டுவருகிறேன். கனம் அமைச்சர் சொல்லக்கூடிய பதில் நாங்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கலாம், மற்றவர்களுக்கு அது ஏமாற்றம் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம். அதற்கு நான் பொறுப்பாளி அல்ல. 'கேட்பது அல்ல குற்றம்' என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அவர்களுடைய இடத்தில் இருந்து கேட்டிருக்கவேண்டும். அவர்கள் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. மற்றவர்கள் கேட்பதைக் குறை சொல்வதும் அர்த்தம் இல்லை.

விலைவாசி உயர்வு என்பது தேசியப் பிரச்னை ஆகும். அது ஒரு கட்சிப் பிரச்னை அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாருடைய சொந்தப் பிரச்னை அல்ல அது. சுதந்திரக் கட்சினுடைய சொந்தப் பிரச்சனையும் அல்ல அது. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சொந்தப் பிரச்சனையும் அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சொந்தப் பிரச்சனையும் அல்ல. அரசாங்கத்தாரே பூராவும் பொறுப்பு ஏற்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சனையும் அல்ல. இது ஒரு தேசிய பிரச்னை என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமானால் தங்களைத் தாக்கிப் பேசுவதாக நினைத்துக் கொண்டு, உடனே எழுந்து, "விலைவாசி ஏன் உயர்ந்தது? தொழிலாளிகளுக்குச் சம்பளம் அதிகமாக கிடைக்கிறது; அதனால்,

28th July 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயர்ந்துவிட்டது : வாங்கும் சக்தி உயர்வதனால் விலைவாசியும் உயர்ந்துவிட்டது” என்று அவசரத்தின் காரணமாகச் சொல்லலாம். அவசரம் காரணமாக அப்படிச் சொல்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். (ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : அது தவறு?) ‘கொள்கை காரணமாக’ அப்படிச் சொல்கிறார் என்றுகூட நான் சொல்லமாட்டேன். கலியாண சுந்தரத்திற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும் என்ற காரணத்தினாலே ஏதாவது சொல்லிவிட்டுப் போகலாம் என்று சொல்வதாகத்தான் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கலாம். யார் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை மற்றவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லவா? (குறுக்கீடு) வோட்டுப் போட்டது எப்படி என்ற விவாதத்தில் இறங்கவேண்டாம். தைரியம் இருந்தால், அதைத் தனியாக விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாக ஜனநாயகத்தில் . . . (கனம் அமைச்சர் அவர்களின் குறுக்கீட்டுக்கு கனம் அங்கத்தினர் இடமளிக்கவில்லை.) கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதற்குப் பதில் சொல்கிறேன் . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கடைசியில் அமைச்சர் பதில் சொல்ல இருக்கிறார்களே.

MR. SPEAKER: The hon. Member may proceed with his speech. We have got lot of work to-day.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ‘இன்டரப்ஷன்’ இல்லாமலிருந்தால் . . .

(There was some whispering in the Ministerial benches.)

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : எனக்கும் பதில் சொல்லத்தெரியும்.

MR. SPEAKER: The hon. Member seems to be interested in answering whispers in the Ministerial benches.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : என்னுடைய கருத்தை நான் தெரிவிக்கின்றேன். சிலருக்குச் சங்கடமாக இருந்து உடனுக்குடன் எழுந்து பேசுவது என்றால், நான் எப்படிப் பதில் சொல்லாமலிருப்பது? தமாஷாகப் பேசுவதென்றால் ‘இன்டரப்ஷனை’ வரவேற்க வேண்டியதுதான். இன்டரப்ஷன் இருப்பதுகூட சபை நடவடிக்கைகளில் உற்சாகம் ஏற்படுகிறது.

MR. SPEAKER: Interruption is parliamentary. Interruption அனுமதிக்கப்படலாம் என்றாலும், Interruption ஐ Interpret பண்ணும்போது எப்படி ஆகிறது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அனுமதிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ‘இன்டரப்ஷன்’ இலே கோபம் வரக்கூடாதே தவிர, மற்ற முறையில் ‘இன்டரப்ஷன்’ இருக்கலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பிரிவினைக் கோஷத்தையோ, அல்லது சேதம் விளைவிக்கக்கூடிய வேறு

[திரு மீ. கலியாணசுந்தரம்] [28th July 1962]

நிகழ்ச்சியையோ என்னுடைய கட்சி ஆதரிக்காது. காங்கிரஸ் கொடியை இறக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சி, காங்கிரஸ்காரர்களைத் தாக்கக் கூடிய எண்ணம் இருந்து அதன் விளைவாக ஏற்படக்கூடிய நிகழ்ச்சி, இவற்றுக்கு என்னுடைய கட்சியினுடைய உடன்பாடு இருக்காது. அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருந்தால், அது தவறு. அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு என்னுடைய கட்சியின் ஆதரவு கிடையாது. வட நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்வதோ, தாக்குவதோ சரியல்ல. இப்படிப்பட்ட பிரிவினைக் கோஷத்தை எதிர்த்து இந்த நாட்டில் கிளர்ச்சி செய்கின்றதில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. இதனால்தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் கூட, “காமராஜினுடைய ஆதரவு இருந்தாலும் இருக்கும், கல்யாணசுந்தரத்தினுடைய ஆதரவு இருக்காது” என்று ஒரு முறை சொல்லியிருக்கிறார்.

கலியாணசுந்தரம் என்றால் எந்தக் கலியாணசுந்தரம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ‘கம்யூனிஸ்ட் கலியாணசுந்தரம்’ என்று ரொம்பத் தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆதரவு அவர்களுடைய பிரிவினை இயக்கத்திற்கு இராது என்பதை அவர்களும் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரிவினை இயக்கத்திற்கு எந்தவிதமான ஆதரவும் கொடுக்கக் கூடாது என்பதில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஜாக்கிருதையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

விலைவாசிப் பிரச்சனையில் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு என்ன? மற்றக் கட்சிகளின் பொறுப்பு என்ன? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எடுத்த அந்தப் பிரச்சனை நம்முடைய அரசாங்கத்தைக் கவரக்கூடிய ஒரு பிரச்சனை. அதை இந்த சபையில் உள்ள கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும், கனம் அமைச்சர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ‘அந்தப் பிரச்சனையைப் பரப்பிப்படுத்தி தங்கள் கட்சியைப் பலப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள்; பிரிவினை சக்திக்கு ஆக்கம் தேட விரும்புகிறார்கள்’ என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல. விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக அவர்கள் இயக்கம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதிலே திராவிட நாடு பிரச்சனை சேர்க்கப்படாமல், வடநாட்டுக்காரர்கள் தாக்கப்படாத நிலை இருக்குமானால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அந்த கோரிக்கையை கட்டாயமாக ஆதரிக்கும். அத்தகைய இயக்கத்தை ஆதரிக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எப்பொழுதும் பின்வாங்காது. மறியலைப்பற்றிக் கூறும்போது, ‘கிரிமினல் லா’ படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஒரு நாள் கலெக்டர் ஆபீஸ் முன் மறியல் செய்யப்பட்டதை ‘பிகிகல் அப்ஸ்ட்ராக்ஷன்’ என்று சொன்னார்கள். காந்திஜி நமக்கு போதித்தது என்னவென்றால் ‘ஒருவரை நிந்தித்துப் பேசினால் கூட, அது அஹிம்சையாகாது’ என்பது தான். அந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் அஹிம்சையைக் கைக் கொண்டிருக்கிறதா, இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். ‘அலுவலகத்திற்குச் செல்லாதீர்கள்’ என்று சொல்லிக் குறுக்கே விழுந்து

28th July 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தடுப்பது பலாத்காரம் என்று கருதமுடியாது. அதற்காக சட்டப்படி என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அதை எடுத்துக் கொள்ளட்டும். ஆனால், அதைப் பலாத்கார நிகழ்ச்சி என்று சொன்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அப்பேர்ப்பட்ட அனுபவம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. அதற்காக, எவ்வளவு கடுமையாக வேண்டுமானாலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தில் சில திருத்தங்களைக் கோரி அந்த மாதிரி மறியலை நாங்கள் நடத்தியிருக்கிறோம். அப்போது பலர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர், இப்போது நியாயம் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த முறையைப் பற்றி அப்போது தஞ்சையில் பேசும்போது, 'சட்டசபையில் விவாதிக்கச் சந்தர்ப்பம் இருக்கும்போது ஏன் மறியல் செய்யவேண்டும்?' என்று பேசினார்கள். அதற்கு அவர் மறைமுகமாகக் கூட ஆதரவு காட்டவில்லை. 'சட்டசபையில் 50 பேர் இருக்கிறார்களே, ஏன் மறியல் செய்கிறார்கள்?' என்று நான் திருப்பிக் கேட்கவில்லை. சட்டசபை நடவடிக்கையும் வேண்டும்; வெளியிலே 'எக்ஸ்ட்ரா பார்லிமெண்டரி ஆக்ஷனிட்சும்' வேண்டும். அது மக்கள் ஆதரவு பெற்றதாக இருக்கவேண்டும். மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சட்டசபைக்கு வெளியே எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகள் நியாயமானதாகவும், மக்கள் ஆதரவைத் திரட்டக் கூடியதாகவும். அரசாங்கத்தின் கொள்கையை மாற்றவேண்டிய அளவுக்கு ஜனங்களின் எதிர்ப்பை உருவாக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER: Does the hon. Member know what is "Wrongful restraint" under the Indian Penal Code? கீழே, குறுக்கேவிழுந்து தடுப்பது குற்றம் இல்லையென்று கூறுகிறீர்களா?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அது சட்டப்படி குற்றமில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. சட்டப்படி எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். அப்போது பதினாயிரம் பேரைச் சிறையிலே தள்ளினார்கள்; தண்டித்தார்கள். மணலி கந்தசாமி அவர்கள் மூன்று மாதங்கள் சிறையில் இருந்து விட்டுதான் வெளியே வந்தார்கள். இந்த இயக்கங்களையெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு எதிரான இயக்கமாகக் கருதக்கூடாது. விலை வாசி உயர்வை எதிர்த்து ஆரம்பிக்கும் இயக்கமானது மக்களுடைய எதிர்ப்பு இயக்கமாகக் கருதப்படவேண்டும். விலைவாசி ஏறிக் கொண்டே போகிறது என்ற பிரச்னை மக்களுடைய இருதயத்தைத் தொடக்கூடிய பிரச்னை. இந்த மாதிரி எதிர்ப்பு இயக்கங்களை உருவாக்கினால்தான் அரசாங்கத்துக்குக் கூட விலைவாசியைக் குறைப்பதற்குள்ள நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள சக்தியும், தெம்பும் ஏற்படும். இதை அரசாங்கத்திற்கு எதிரான இயக்கம் என்றோ கனம் அமைச்சர்களுக்கு எதிரான இயக்கம் என்றோ நினைத்து அடக்குமுறை மூலம் அடக்கிவிடலாம் என்பது சரியல்ல என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். சட்டப்படி

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [28th July 1962]

குற்றம் செய்தவர்களின் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாலும், சிறையிலே அவர்களிடம் எந்த அளவுக்கு மனிதாபிமானத்துடன் நடந்து கொள்ளவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டும். எந்த கட்சியும் அடக்கு முறையால் அழிந்ததில்லை என்பது என்னுடைய அனுபவம்.

அடுத்து, விலைவாசிக்கு எதிராக 'ப்ளானிங் கமிஷனிலே' என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ப்ளானிங் கமிஷனில் அமைச்சர்கள் எல்லாங்கூட ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது; அது கட்டுப்படுத்த முடியாதது அல்ல. ப்ளானிங் கமிஷன் ரிபோர்ட்டில் 127-வது பக்கத்தில் 19-வது பாராவில் விலைவாசி சம்பந்தமாக. "And yet the dangers of continued or excessive price rises are obvious. If the financial outlays in the Plan are realised only at higher prices, the real content of the Plan gets correspondingly reduced. An inflationary situation is not conducive to the most efficient use of resources. It distorts relative prices and tends to move resources away from the uses that have higher priority from a social point of view. The fixed income earners, among whom are sum of the most vulnerable classes in society, cannot be expected to put up too long with an erosion of their real standard of living and yet, if money incomes are increased over a wide sector, the result can only be to give a further twist to the inflationary spiral. The problem then, is one of drawing the right line between too much intervention and too little, and of devising appropriate techniques of controls and regulations at certain vital points in the system." என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ராஜ்ய சர்க்கார்களும் சரி மத்திய சர்க்காரும் சரி, விலைவாசி உயர்வு, சம்பளம் இவை சம்பந்தமாக எப்படி நடுநிலைமையுடன் இருக்கவேண்டுமென்று வரையறை செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு மேல் நான் ஒன்றும் வற்புறுத்திக் கேட்கவில்லை. நம்முடைய கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் 'நம்முடைய நாட்டுக்கு சோஷலிசத்தை தவிர வேறு வழி இல்லை' என்று சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். அனுபவ பூர்வமாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். சோஷலிசம் என்று சொன்னால் கொஞ்சம் 'அட்ராக்டிவ்' ஆக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் அவர்கள் அப்படிச் சொன்னதாக நான் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. உலகம் பூராவும் போற்றி வரக் கூடிய கருத்து, தத்துவம். இதை கனம் அமைச்சர்களும் கமிட்டியில் கூட, —நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன், உண்மையிலேயே சோஷலிசத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால் விலைவாசியைப் பற்றி ஒரு தெளிவான கருத்து இருக்க வேண்டும். வாங்கும் சக்தியும் விலை வாசியும் ஒரு சமநிலையிலே இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கைதான் ப்ளானிங் கமிஷனிலே வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அளவில்லாமல் விலை ஏறிக்கொண்டே போவதால் ஆபத்து இருக்கிறது. 'ஆப்ஸியஸ்' என்று சொல்கிறார்கள். விலையேற்றம் கட்டுக்கு அடங்கவில்லை,

28th July 1962] [திரு மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இதற்குப் பரிகாரம் வரிகள் விதிப்பது மட்டுமல்ல. அதிகமாக வரிகளை விதித்தால், வரியை எதிர்த்தும், விலைவாசியை எதிர்த்தும் நாட்டில் இயக்கம் வருவது தவிர, வேறு என்ன நிலைமை உண்டாகும்? அரசாங்கத்திற்குத் தற்காலிகமான சங்கடம் ஏற்படலாம். சிலரை ஜெயிலில் போட வேண்டியிருக்கும். மக்களுடைய எதிர்ப்புணர்ச்சியைக் காட்டுவது, அரசாங்கமானது விலைவாசியை ஒரே நிலையில் வைக்க, பொருள்களின் தரத்தை உயர்த்த யார் மீது வரிகளைப் போட்டால் தாங்குவார்களோ அவர்கள் மீது வரி விதிக்க, உதவி செய்யக் கூடிய இயக்கமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அது ஜனநாயக பூர்வமான இயக்கம். அப்பேர்ப்பட்ட பிரச்சனையைத் தவறான பாதையில் உபயோகப்படுத்திய காரணத்தினால்தான் என்னுடைய கட்சி அதில் சேர முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. காங்கிரஸ் கமிட்டியில்கூட—நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். உண்மையாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்—காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் எம்.எல்.ஏ.க்கள் பலர் இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தை குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். இதுபற்றி மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. நியாயமான விலை இருக்க வேண்டும், நல்ல பொருள்கள் கிடைக்கவேண்டும், வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும் என்பதில் கட்சிப் பிரச்சனை என்ன இருக்கிறது? இது எந்த கட்சிக்கும் விரோதமானது அல்ல. எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து கவனித்த வேண்டிய ஒரு தேசியப் பிரச்சனை இது. கட்சிக் கருத்துக்கள் வந்து, கட்சி மோதுதல் ஏற்பட்டு, கட்சிக் குரோதங்கள் ஏற்பட்டு, நல்ல பிரச்சனைக்குக்கூட ஒரு கெடுதல் ஏற்படக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டதே என்றுதான் நான் வருந்துகிறேன். அந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றிய முழு பொறுப்பு இந்தச் சபைக்கு உண்டு என்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வெறும் சட்டத்தை அமல் நடத்தாமல் விலைவாசியைச் சமநிலைப்படுத்த என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ அதையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு உள்ள மக்களுடைய ஆதரவானது தேசிய ஒருமைபாட்டுக்கு எதிராக பயன்படுத்திக் கொள்ள முடிகிறது.

மக்களின் பொருளாதார நிலை காரணமாகவும், வறுமை நிலை காரணமாகவும், ஏற்றத்தாழ்வு நிலைமை காரணமாகவும் ஏற்படக் கூடிய அதிருப்தி, மனக்கசப்பு இவைதான் நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு விரோதமாகயிருக்கின்றன. அதை மனதில் கொண்டு பிரச்சனையை அணுகவேண்டும். கனம் அமைச்சர்களுக்கு இது தெரியும், அவர்கள் திறமைசாலிகள்தான். ஆகவே இதை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. விலைவாசி உயர்வுப் பிரச்சனை வேறு, மற்ற நிகழ்ச்சிகள் வேறு என்று பார்த்து அதற்குள்விட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். 'எதிர் கட்சிக்காரர்கள் அகப்பட்டு விட்டார்கள் ஆகவே ஒரு கை பார்த்து விடலாம்' என்று அந்த மனப்பான்மையில் போகக்கூடாது. அடுத்த படியாக, செலவு செய்யக்கூடிய பணத்தை சரியானபடி செலவு செய்யவேண்டும். ரூபாய்க்கு 100 பைசா அளவில் பயன்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [28th July 1962]

ஏற்படா விட்டாலும் 75 பைசா அளவிலாவது ஜனங்களுக்குப் பயன் ஏற்படும் அளவில் நிர்வாகம் இருக்கவேண்டும். எவ்வளவு செலவு செய்தாலும் அது பரிமளிக்கும் நிலையில் இருக்கவேண்டும். விலைவாசி ஒரே நிலையில் இருந்தால் தான் போட்ட திட்டங்கள் போட்டபடி நடக்கும் என்று ப்ளானிங் கமிஷனே வற்புறுத்தி யிருக்கிறது. இல்லாவிடில் 'பிளிக் கல் டார்ஜெட்' ஐ அடைய முடியாது என்கிறார்கள். ஆக செலவு செய்வது சிக்கனமாகவும், திறமையாகவும் செலவு செய்யப் பட வேண்டும். நிர்வாகத்தில் ஒரு புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும். இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டும் அவ்வித புத்துணர்ச்சியை அரசாங்க ஊழியர்களிடமும், நிர்வாகத்திலும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமா என்று அமைச்சர்கள் அவர்களே சோதனை செய்து பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். "ஸெல்ப் கிரிட்டி க்கலாக" பார்க்க வேண்டும். நான் இந்த சபையில் ஏதோ பேசவேண்டுமென்று பேசி விட்டுப் போகிறேன் என்று அர்த்தப்படும்படி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்கள் யோசனைக்கு அவர்கள் அப்படித்தான் மதிப்பளித்திருக்கிறார். என்றால் அவர்களைத் திருப்திப் படுத்தும் முறையில் எப்படி பேசுவது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

அடுத்தபடியாக, ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் இடையே ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக் கூடாது என்ற கொள்கை முன்பு ராஜ்ய சம்பளக் கமிஷன் ஏற்படுத்தி தீர்ப்பு கொடுத்தபோது ஓரளவுக்கு ஒப்புக் கொள்ளப் பட்டது. பஞ்சப்படி விஷயத்திலாவது இந்த ஏற்றத்தாழ்வு போகவேண்டுமென்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. ஆகவே மத்திய சர்க்கார் விகிதப்படி, 150 வரை 10 ரூபாய் என்றும் அதற்கு மேல் 20 ரூபாய் என்றும் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் 150 வரை 5 ரூபாயும், அதற்கு மேல் 300 வரையில் 10 ரூபாயும் பஞ்சப்படியை உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆக, பஞ்சப்படி விகிதாசாரத்தில் மறுபடியும் ஒரு ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்பட்டுவிட்டது. 150 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த 5 ரூபாய் பஞ்சப்படி உயர்வு போதுமானதா என்பது வேறு விஷயம். ரூ. 150-க்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு பைசா கூட கொடுக்காம விருப்பது சரியல்ல. அது அதிருப்தியை விளைவிக்கும், அது நிர்வாக நிலைக்கு உகந்ததல்ல. மத்திய சர்க்கார் பஞ்சப்படி விகிதத்தை அப்படியே நமது ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும், ஸ்தலஸ்தாபன ஊழியர்களுக்கும், கல்வி நிலையங்களில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் அமூலக்க வேண்டும். ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கொள்கை இது. அதிலிருந்து நாம் மீறக் கூடாது. அது குறித்து ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிருப்தி இருப்பது நிர்வாகத் திறமைக்கு பாதகமானது. சம்பளத்தை அதிகரிக்க முடியுமா என்று கேட்கலாம். விலையைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுங்கள். உடனே கட்டுப்பாடு கொண்டுவரலாமா என்பார்கள்.

28th July 1962] [திருமீ. கலியாணசுந்தரம்]

கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் வைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சொசைட்டி எங்கு எங்கு போய் கொள்முதல் செய்யும்? வியாபாரிகளோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு கொள்முதல் செய்தால் விலைவாசி ஏறுமே தவிர குறையாது. நிலப் பிரபுக்களின் முயற்சிக்கு இடம் கொடுக்காது நடவடிக்கைகள் எடுத்து சர்க்கார் கொள்முதல் செய்து கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்குக் கொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களேயானால், ஸ்பெக்குலேஷனுக்கு இடம் கொடுக்காமல் தடுப்பார்களேயானால் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் கொடுக்க சாத்தியமாகும். எல்லாத்துறையிலும் விலைவாசியை சமநிலைப்படுத்தவேண்டுமென்பது ஒரு புறமிருக்க அத்தியாவசியப் பண்டங்களையாவது துரிதமாக வழங்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தால் சம்பளம் உயரவேண்டுமென்று கோரிக்கையை ஓரளவு சமாளிக்கமுடியும். ரூபாய்க்கு மூன்று படி அரிசி கொடுங்கள் என்று கேட்கலாம்; நல்ல அரிசி 1½ படி கொடுத்தால், அப்படி கொடுப்பதற்கு உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுத்தால் அது வரவேற்கத்தக்கதாயிருக்கும். அது ஓரளவு ஊழியர்களிடையேயும், தொழிலாளர்களிடையேயும் திருப்தி அளிக்கும் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளிலும் அரிசியில் நெல்லையும், கல்லையும், கலந்து கொடுத்தால் மக்களுக்கு கூட்டுறவு சொசைட்டியில் உள்ள நம்பிக்கை போய் விடும். விலைவாசியை சமநிலைக்குக் கொண்டுவர, அத்தியாவசியப் பொருள்கள் மக்களுக்கு கிடைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

பின்னர், செகரட்டேரியேட்டில் இருந்து தாலுகா மட்டம் வரையில் ஒதுக்கப்படும் நிதி சரியானபடி செலவு செய்யப்பட்டால்தான் மக்களுக்கு பலன் ஏற்படும். இலாகா நிர்வாகத்தை எப்படி திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்பதற்கு ஒரு தனி குழு ஏற்படுத்தி அது தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். அதிகாரிகளைக்கொண்டே ஏற்படுத்தட்டும். மத்திய அரசாங்க நிதி இலாகா குழு ஒன்று, ஒரு சிறிய குழு தொடர்ந்து இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அடிக்கடி பரிசீலனை செய்து அறிக்கைகளை பார்லிமெண்டில் வைக்கிறார்கள். நமது செகரட்டேரியேட்டிலும் ஒரு குழு அமைத்து துரிதமாக வேலை நடக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். எனது அனுபவத்தில் சொல்கிறேன், அவசியம் இல்லாத வேலைகளை எல்லாம் கனம் அமைச்சர்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்கு எண்ணம் ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு பைல்களை பார்க்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஹெட்ஸ் ஆப் டிப்பார்ட்மெண்ட்ஸ்க்கு அதிக அதிகாரத்தை கொடுத்து கவர்ன்மெண்டின் பிரதிநிதியாக அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பெர்ட் இடமிருந்து வரும் காகிதத்தை செகரட்டேரியேட்டில் ஒரு அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க் பார்த்து அது அண்டர் செகரட்டரிக்குப் போய், டெப்டி செகரட்டரிக்குப் போய் மினிஸ்டர் வரை வரும் நிலை இருக்கிறது. இது அவசியம் இல்லை, இரட்டிப்பு வேலை நடக்கிறது. ஆகவே அதிகாரிகளுக்குப் போதுமான அதிகாரங்கள் கொடுத்து வேலை வாங்கும் பொறுப்பை கனம் அமைச்சர்கள் வைத்துக்கொண்டிருந்தால்

[திரு மீ. கலியாணசுந்தரம்] [28th July 1962]

அது பலன் தரத்தக்கதாயிருக்கும். அதோடு சிக்கனமும் ஏற்படும், நிர்வாகத் திறமையும் அதிகரிக்கும். அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கான நேரடியான அனுபவம் எனக்கு குறைவு. இருந்தாலும் அடிக்கடி பல பிரச்சனைகள் மீது கனம் அமைச்சர்களையும், அதிகாரிகளையும் பார்க்கும் போது எனக்கு ஏற்படும் இந்த அபிப்பிராயத்தையும் கூறுகிறேன். நிர்வாகம் திறமையாக இயங்குவதற்கு தகுந்த ஆலோசனைகளைச் சொல்வதற்கு ஒரு விசேஷ குழு ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் நிர்வாகத்திறமை, சிக்கனம் இவை ஏற்படுவதோடு நமது திட்டங்கள் நல்லமுறையில் நிறைவேற்றும் ஒரு நிர்வாகத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன் வணக்கம்.

10-00
a.m.

* திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது, "நேற்று எனக்கிருந்த சங்கடமான நிலையில் தான் என்னுடைய தீர்மானத்தைக் கொண்டுவராமல் கைவிட்டேன்" என்பதை ஓரளவுக்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள், அதற்காக . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் திற்கு சங்கடம் விளைவிக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் விட்டு விட்டேன் என்று சொன்னேன் . . .

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: ஆனால் அதே நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்தியதிற்கு கொஞ்சம் ஆதரவையும் கொடுத்தார் . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: பிரச்சனைக்குத்தான் ஆதரவு கொடுத்தேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: இப்போது பிரச்சனைக்குத்தான், ஆனால் இதற்கு முன்னாலும் கொடுத்த ஆதரவு காரணமாகத்தான், இந்த நாட்டில் பிரிவினை இயக்கம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே இன்னும் தங்களுடைய பிரிவினைக் கொள்கையை வைத்துக் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஏமாற்றக்கூடிய அளவுக்கு நண்பர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ஆளாகிவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நண்பர் கலியாணசுந்தரம் போன்றவர்களின் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு திறமை இருக்கிறது என்பதை நண்பர் கலியாணசுந்தரம் அவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன் . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இந்த விஷயத்தில் ஆதரவை பெற்றுக்கொள்ள அவர்கள் முயற்சிக்கவில்லை . . . அவர்கள் நினைக்கிற மாதிரி எங்களை இழுத்துச் செல்ல முடியாது.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: இவர்களுடைய ஆதரவை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பெற்றிருக்கிறார்களா இல்லையா என்பது, சென்ற முனிசிபல் தேர்தல்கள், கார்ப்பரேஷன் தேர்தல்

28th July 1962] [திரு கே. டி. கோசல்ராம்]

கள் இவைகளில் இருந்தே அறிந்து கொள்ளலாம். மறைமுகமாக மட்டும் அவர்கள் பிரிவினை இயக்கத்தை சொல்லவில்லை, வெளிப்படையாகவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலகம் வீணைவிப்பது என்பது இப்போது மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய கட்சியிலேயே, அவர்களுக்குள்ளாகவே கலகத்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சி இருக்கிறது, நண்பர் கலியாணசுந்தரம் அவர்களுடைய கட்சி இருக்கிறது, இவைகளில் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் ஏற்படும் செயல்களைப்போல் காணமுடியாது. கட்சிக் குள்ளாகவே கலகம் செய்ததை நாம் பார்த்தோம், செருப்படி, கல்லடி, அடிதடி இவை எல்லாம் அவர்களுடைய கட்சியில் நடந்துகொண்டிருந்ததை நாமெல்லாம் தினந்தோறும் கண்டு கொண்டிருந்தோம். ஆகவே கலவரத்திலே பிறந்த இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இப்போது கலவரம் செய்வது என்பது புதிதல்ல. இதுமட்டுமல்ல, பிரிவினை இயக்கத்தையே வைத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த கட்சியின் வலையில் நண்பர் கலியாணசுந்தரம் போன்றவர்கள் எமாந்து போய் விழுந்து விடக்கூடாது என்பது தான் என் ஆசை. விலைவாசியை குறைக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் கலவரத்தை நடத்தி விடுவதால் மட்டும் விலை வாசி குறைந்துவிடாது. இதைப்பற்றி சர்க்காரும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. இதற்கென்று தனியாக ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறது. இதற்கான நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் பிரிவினை இயக்கத்தை கொள்கை அளவில் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறவர்கள் வெளியில் மட்டும் அல்ல; இங்கு சபையிலும் சொல்கிறார்கள். ராஜாஜி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போன்றவர்களின் கூட்டையும் சேர்த்து எங்கோ, எப்படியோ வோட்டு வாங்கி வந்துவிட்டு இப்போது எங்கள் கொள்கையை வைத்து வோட்டு வாங்கித்தான் இந்த சபைக்கு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் சொல்லுகின்றவர்களின் பேச்சில் நண்பர் கலியாணசுந்தரம் போன்றவர்கள் எமாந்துவிடக்கூடாது என்பது தான் எனது வேண்டுகோள்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் பண ஒதுக்கல் மசோதாவின் மீது பேசுகின்ற நேரத்தில் ஒரு சில ஆலோசனைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கும் 'அட்மினிஸ்டிரேடிவ் செட்அப்' பழைய வெள்ளைக் காரர்களால் வகுக்கப்பட்டது. முன்னால் ஆட்சி செய்த வெள்ளைகாரர்களுக்கு இப்போது நாம் வைத்திருக்கும் எண்ணம் இருந்திருக்காது, எதோ தங்கள் நலனுக்காக ஆட்சி ஒழுங்காக நடக்க வேண்டும் என்ற முறையில் மட்டும் தான் இந்த முறைகளை வகுத்திருக்கிறார்கள். நாம் போடுகிற திட்டங்களின் பயன் எல்லாம் உடனடியாக மக்களுக்குப் போய்சேர வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கிறோம். அவர்கள் வகுத்திருக்கின்ற முறையில் தாலுகா ஆபீஸ், ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸ், கலெக்டர் ஆபீஸ், அதன் பிறகு ரெவின்யூ போர்டு, அதற்கு மேல் தான் செக்ரடேரியேட், இத்தனையும் தாண்டித்தான் ஒரு பிரச்னை

[திரு கே. டி. கோசல்ராம்] [28th July 1962]

கனம் மந்திரியின் கவனத்திற்கு வரவேண்டும். முன்பு வெள்ளைக்காரர்கள் இம்மாதிரியான முறைகளை வைத்திருந்தார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு கிராமங்களில் உடனடியாக எல்லா நல்ல காரியங்களையும் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் இருந்தது. நாம் இன்றைக்கு இதில் ஓரளவுக்கு மாறுதலை செய்திருக்கிறோம். ஆனால் 'டெட்டேப்பிலம்' என்பது இப்போதும் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் நாம் எல்லாம் "ரெவின்யூ போர்டு" என்பது நந்தி போல் தடையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இது இருக்கவேண்டியதில்லை, இதை எடுத்துவிடலாம்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தோம். இப்போதும் ரெவின்யூ போர்டு இருந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. ஆனால் நாம் மக்களுக்கு நேரடியாக பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கிறோம், மக்களும் அரசாங்கத்தினிடத்தில் நேரடியாக தொடர்பு கொள்ளவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதற்கு இன்றுள்ள செட்-அப் உதவியாக இல்லை. ஆகவே மக்கள் நேரடியாக தொடர்பு கொள்ளுகின்ற வகையில் செட்-அப்-பை மாற்றி அமைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்விதம் செய்தால் மக்களுக்கு பலவிதமான நன்மைகள் கிடைக்கும். 'வேஸ்டேஜ்' இருக்கிறது என்றும் இங்கு சொல்லப்பட்டது. ரஷ்யாவில் கூட, இப்போது 'வேஸ்டேஜ்' அதிகமாக இருக்கிறது. அது எத்தனை சதவீதம் என்பதில் வித்தியாசம் இருக்கலாம். பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் அதிகாரிகளுக்கோ அல்லது மந்திரிகளுக்கோ மனுக்கள் கொடுப்பதின் மூலமாக நிவாரணம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு தான் மனுக்களை கொடுக்கிறார்கள். சாதாரணமாக அவற்றிற்கெல்லாம் பதில் அனுப்ப வேண்டும். அப்போது தான் அவர்கள் கொடுத்த மனுவுக்கு ஒரு நிவாரணம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு ஏற்படும். எந்தவிதமான மனுக்கள் வந்தாலும் அதற்கு ஒரு அக்லைட்ஜ்மெண்ட் அனுப்பவேண்டும் என்ற முறையை அனுசரிக்க வேண்டும். இப்போது எந்த மனு கொடுத்தாலும் எந்த அதிகாரியிடமிருந்தும் பதில் வருவதில்லை. மனு கொடுத்திருந்தால், அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை, முடிவு இவைகளைப்பற்றி மனுக்கொடுத்தவருக்கு தெரிவிக்க வேண்டும். அப்படி செய்வதாக இருந்தால் மக்களுக்கு நலமாக இருக்கும். பொதுமக்களுக்கும் அரசாங்கத்தினிடத்தில் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும். கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை வெளிநாட்டிற்குப் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு, அன்னிய நிதி உதவி பெறுவதைப்பற்றிய பல விஷயங்கள் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கக்கூடும். மெட்ராஸ் இன் வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷனுக்கு உலக பாங்கியிலிருந்து பணம் கொடுக்கிறார்கள். நான் பம்பாயிக்கு சென்றிருந்த சமயம் பலரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்த போது, மெட்ராஸ் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் (எம்.ஐ.ஸி.) போன்ற ஸ்தாபனங்கள் அதிகமாக இருந்தால் உலக பாங்கிலிருந்து பணம் அதிகமாக கட்டுகத்

28th July 1962] [திரு கே. டி. கோசல்ராம்]

தருவார்கள் என்பதை தெரிவித்தார்கள். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் இப்போதைய எம்.ஐ.ஸிக்கு உலக பாங்கில் கடன் வாங்க ஏற்பாடு செய்வதுடன் இம்மாதிரி பல ஸ்தாபனங்கள் ஏற்படுத்தி உலக பாங்கு கடன்களை பெறவேண்டும். ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்று பார்த்து, நமது நிதி நிலையை பெருக்கிக்கொள்வதற்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களின் பிரச்சாரத்தின் காரணமாகவும், மற்றபடி நாட்டில் இருக்கின்ற பிரிவினை உணர்ச்சி காரணமாகவும், இந்த நாட்டிலுள்ள குழந்தைகளின் நல்ல நெஞ்சங்கள் எல்லாம் கறுப்பாக்கிக் கொண்டு வருகின்றன என்ற குறையை எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். இந்தக் குறைகளை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, குழந்தைகள் படிப்பதற்கு சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டியால் அபூர்வச் செய்யப்பட்ட சில புத்தகங்களிலிருந்து சில பகுதிகளை நான் வாசிக்கின்றேன். தமிழர்களைப் பற்றிச் சொல்வதாக இருக்கும் இடத்தில் “தமிழருக்கென—தமிழ் நாட்டுக்கென ஒரு தனி அரசியல் இல்லாமையாலன்றோ? தட்டிக் கேட்க ஆளிருந்தால் இதுவா நடக்கும்?” என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வாசிப்பது எந்த புத்தகத்திலிருந்து என்பது தெரிந்தால் நல்லது . .

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: நான் சொல்லவேண்டியதை எல்லாம் முதலாவது சொல்லிவிடுகிறேன், அதன் பின்னால் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லட்டும், இடையிலேயே என்னைக்கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் எனக்கு பதில் சொல்லுவதற்கு நேரமிராது . . .

Sir, I want a ruling from the chair.

MR. SPEAKER: We cannot know from which book the hon. Member quotes unless a copy of the book is given to the Minister concerned or at least details about the book are given. Especially when the hon. Minister wants to know the particulars the hon. Member should give them.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கல்வித்துறை பற்றிய மான்யக்கோரிக்கை விவாதத்திற்கு வந்த போது இம்மாதிரி மோசமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டதற்கு நான் விரிவாக பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் பதில் சொல்லும்போது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இங்கிருந்திருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே அதைப்பற்றி இப்போதும் திருப்பித் திருப்பிப் பேசுவதில் அர்த்தமொன்றுமில்லை என்பதைத்தான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு இம்மாதிரி புத்தகங்களைப்பற்றி பேச வேண்டுமென்றால், முன்னதாகவே இந்த சபையில் அந்தப் புத்தகங்களை சமர்ப்பித்திருக்கவேண்டும், அல்லது தங்களிடமாவது சமர்த்தித்திருக்கவேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[28th July 1962]

திரு கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் இதைப்பற்றியுள்ள புத்தகத்தை நான் முன்பே கொடுத்திருக்கிறேன் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதைப்பற்றி எல்லாம் நான் முன்பே பதில் சொல்லிவிட்டேன், இப்போது அதைத் திரும்பவும் சொல்லுவதில் அர்த்தம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : என்னிடத்தில் இம்மாதிரி பல புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றை வாசிக்க விரும்புகிறேன். “மயிலை வாசகம்” முதல் வகுப்புக்கு வைத்திருக்கிற புத்தகம், “நமது குறிக்கோள்” என்ற புத்தகம் இவைகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டி யாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை”. இவைகளில் எல்லாம் “Approved by the Text Books Committee” என்றும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் “நமது குறிக்கோள்” என்ற புத்தகத்தில் “ஆட்சியோ ஆங்கிலேயரிடமிருந்து மாறி அயல்வர்களிடம் சிக்கியிருக்கிறது, கலையோ கொலை செய்யப்பட்டு வருகிறது”, என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு கீழே “நாவலரும் பாவ(ல)ருமே நட்பாற்றில் தள்ளப்படுகின்றனர்” என்றும்—நாவலரும் பாவலரும் யார் யார் என்பதை இந்த சபையிலேயே நாம் கண்டிருக்கிறோம்—சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இது மட்டுமல்ல. “தமிழகம் தாழ்நிலை எய்தும், பிறரது தருக்கும் செறுக்கும் தலைவிரித்தாடும்” என்றெல்லாம் பக்கம் பக்கமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒரு பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் ஸார், டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டியால் அங்கீகரிக்கப்படாத பல புத்தகங்களில் இம்மாதிரி இருக்கலாம் என்று நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன். அதை ஒன்றும் கவனியாமல், திருப்பித்திருப்பி படித்துக் கொண்டே போவது எவ்வளவு துரத்திற்கு சரியென்பது தெரியவில்லை . . . அவ்விதம் ஏதாவது புத்தகத்தை படிக்க வேண்டும் என்றால், இச்சபையின் மேஜை மீது முதலாவது வைக்கவேண்டும், அதன்மீது தான் பேசவேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு புத்தகமாக படித்துக்கொண்டே போனால் அதற்கு பதில் சொல்வது என்பது முடியாத காரியம். காலம் தான் விரயமாகும். ஆகவே இதைத் தங்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கல்வி மான்யத்தின் மீது பதில் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் நான் இங்கு இருந்தேன். டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டி அங்கீகரிக்காத புத்தகங்களில் தான் இவ்விதம் இருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்தப் புத்தகங்களில் “Approved by the Text-Books Committee” என்றிருக்கிறது. அப்படியானால் பிரசுரிப்பவர்கள் யாராவது அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுகிறார்களா, அப்படி ஏமாற்றுகின்றார்கள் என்றால் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

28th July 1962]

[கனம் சபாநாயகர்]

கனம் சபாநாயகர் : புத்தகங்களிலிருந்து படிப்பது என்று சொன்னால் அதைப்பற்றி சர்க்காருக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டியது அவசியம், சபாநாயகருக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டியது அவசியம், இந்தச் சபைக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டியது அவசியம். எந்தப் புத்தகத்திலிருந்து படிக்கப்படுகிறது என்று மற்ற அகத்தினர்களுக்குத் தெரியாமலேயே படித்துக்கொண்டு போனால் பிரயோசனம் இல்லை. புத்தகத்தின் நகல் ஒன்றை அமைச்சருக்குக் கொடுத்திருந்தால், கனம் அங்கத்தினர் படிப்பதைப் புரிந்துகொண்டு தக்க பதில் சொல்ல முடியும். நான்கு அல்லது ஐந்து புத்தகங்களிலிருந்து எதேதோ சேர்த்துப் படித்து ஐந்து நிமிஷங்களில் சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டால், அமைச்சர் அவர்கள் அங்கத்தினர் சொன்னவைகளுக்கு எப்படி பதில் சொல்ல முடியும். இந்த மாதிரி விஷயங்களை விரிவாகக் குறிப்பிட்டு அமைச்சரிடம் எழுதிக் கொடுத்தால், அமைச்சர் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் ஆகையால், பேச்சை தயவுசெய்து சுருக்கமாக முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது நான் வாசித்த புத்தகத்தை அமைச்சர் அவர்களுக்கு முன் கூட்டியே கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தப் புத்தகம் டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் கமிட்டியால் அப்ரூவ் செய்யப்பட்ட புத்தகம்.

அடுத்தபடியாக, பொதுவாக எழுதப்பட்ட எல்லாப் புத்தகங்களிலும் 'இந்தியா தேசம்' என்று ஒரு தேசம் இருக்கிறது' என்று எந்தப் புத்தகத்திலும் கிடையாது. அதற்கு உதாரணமாக 'மயிலை வாசகம்—முதல் வகுப்பு' என்ற புத்தகத்திலே . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர்களுக்கே சில புத்தகங்களில் அக்கறை உண்டு. அந்தப் புத்தகத்திலும் கூட, 'நம் நாடு தமிழ் நாடு' என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : இந்தமாதிரி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லி, நானும் பதில் சொல்லவேண்டுமென்றுதான் ஆசைப்படுகிறேன். இதை வாசித்து யாருடைய தவறாக இருந்தாலும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த நாட்டில் இருக்கிற மக்கள், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நினைக்கிறபடி இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் எனது ஆசை. இதிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கே நிற்பதன் அர்த்தம் எனக்குப் புரியவில்லை.

'மயிலை வாசகம்—முதல் வகுப்பு' என்ற புத்தகத்தில், 61-ம் பக்கத்தில் 'தமிழ்' என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதப்பட்டிருக்கிற வாக்கியங்களைப் படிக்கிறேன் :

'நாம் வசிப்பது தமிழ் நாடு.

தமிழ் நாட்டில் பல நதிகள் ஓடுகின்றன.

தமிழ் நாடு மிகச் செழிப்பானது.

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [28th July 1962]

தமிழ் நாட்டின் மொழி தமிழ்.

தமிழ் மொழி இனிமையானது.

தமிழ் மொழி மிகப் பழமையானது.

தமிழையும் தமிழ் நாட்டையும் போற்றி வளர்ப்போம்.'

அந்த முறையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எங்கேயாவது 'இந்தியா தேசம்' என்ற வார்த்தைகள் வந்திருக்கிறதா பாருங்கள்?

கனம் சபாநாயகர் : இப்போது கனம் அங்கத்தினர் படித்ததில் objectionable matter ஒன்றும் இல்லையே!

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : 'இந்தியா தேசம்' என்று அதில் குறிப்பிடப்படவில்லை . . .

கனம் திரு. கு. காமராஜ் : கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் இப்போது படித்ததினிருந்து, அதில் தவறு ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே! தேசியத்திற்கு விரோதமாக ஏதாவது இருந்தால் தவறு என்று சொல்லலாம். அப்படி ஒன்றும் தேசியத்திற்கு விரோதமாக இல்லை. 'தமிழ் நாடு', 'தமிழ் மக்கள்', 'தமிழ் மொழி' என்று சொல்லக்கூடாது என்று அந்தமாதிரி மனப்பான்மையில் கனம் அங்கத்தினர் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் அமைச்சருக்கு பதில் சொல்ல தாராளமான நேரம் இருக்கிறது. சொல்லுவதைக் கேட்டுவிட்டு பதில் சொன்னால் நான் நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்வேன். இம் மாதிரி இல்லாமல் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேனே தவிர வேறு அல்ல. இந்த நாட்டில்—இந்தியா தேசத்தில்—வசிக்கிறோம் என்ற எண்ணம் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படவேண்டும். கனம் முதல் அமைச்சர் எவ்விதம் நினைக்கிறாரோ அதே விதத்தில் குழந்தைகள் நினைக்கவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அவர் எதை நினைத்துக்கொண்டு வேண்டுமானாலும் பேசலாம். குழந்தைப் பிராயத்திலேயே நல்ல முறையில் கல்வி கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும் என்பது தான் எனது ஆசை. கனம் முதல் அமைச்சருடைய ஆசையும் அது தான். அதை எடுத்துச் சொல்லும்போது அவருக்கு வருத்தம் ஏற்படுவானேன்?

கனம் திரு. கு. காமராஜ் : வருத்தம் ஒன்றும் இல்லை. இந்தச் சபையில் பேசுவதால் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. தேசியம் என்றால் என்ன? பல்வேறு பேச்சுக்களைப் பேசலாம். 'நாடு பிரிந்து போக வேண்டும்' என்று சொன்னால் அது தேசியத்திற்கு விரோதமானது என்று சொல்லலாம். அது அல்லாமல், 'இந்தப் புத்தகத்தில் இந்தியா பற்றி எழுதவில்லை, அதனால் இந்தப் புத்தகம் கூடாது, என்று சொன்னால் அதில் அர்த்தம் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : இந்த பதிலைப் பின்னாலும் சொல்லலாம். இன்னொரு புத்தகம் 'தென்னாட்டு வாசகம், நான்காம் வகுப்பு'. அது புலவர் மா. நன்னன் என்பவர் எழுதியது. அதிலே

28th July 1962] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

'Approved for class use by the Madras Text-Books Committee—
Supplement to Part I-B, Fort St. George Gazette. . .

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இது அப்ரூவ் செய்யப் பட்ட புத்தகம். இதில் தமிழ் நாட்டின் எல்லை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது வடக்கே திருவேங்கடம் வரையிலும், தெற்கே கன்னியாகுமரி வரையிலும் என்று எல்லை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்று தமிழ் நாட்டின் எல்லை வடக்கே வேங்கடமாக இருக்கிறதா?

கனம் சபாநாயகர் : இப்போது என்று சொல்லியிருக்கிறார்களா? அல்லது முன்னால் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களா?

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : நான் அதை வாசிக்கிறேன். 'நமது தாய்மொழி தமிழ். தமிழ் மொழியைப் பேசும் நாம் அனைவரும் தமிழர்கள், நமது தாய்நாடு தமிழ் நாடு—வடக்கே வேங்கடமும், தெற்கே குமரி முனையும்—தமிழ் நாட்டின் எல்லைகள் என்பார்கள். எனினும், ஆந்திரம், கோளம் என்ற தனி நாடுகள் ஏற்பட்டதன் மூலம் தமிழ் நாட்டின் சில பகுதிகள் பிரிக்கப்பட்டன. எனவே இப்போது தமிழ் நாடாக எஞ்சியிருப்பது சில மாவட்டங்கள் கொண்ட ஒரு நிலப் பரப்பேயாகும்' என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. வடக்கே திருவேங்கட மலையையும், தெற்கே கன்னியாகுமரியையும் எல்லையாக நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதைத் தான் நான் எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : அந்தக் காலத்தில் அப்படி இருந்தது என்று சில புத்தகங்களில் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : அப்போது அல்ல. இந்தக் காலத்தில் இப்படி இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் இந்த அரசாங்க இலாகாக்களிலுள்ள தலைமை அதிகாரிகள்

MR. SPEAKER : The hon. Member should finish his speech soon.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : எந்த இலாகா தலைமை அதிகாரியும் பத்திரிகைகளுக்குக் கட்டுரை எழுதவேண்டுமென்று நினைத்தால், அப்போது சர்க்காருடைய அனுமதி பெற்று எழுதவேண்டுமென்று விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த விதிகளை டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் பின்பற்றியிருக்கிறாரா என்று சர்க்காரிடத்திலே கேட்கிறேன். ரஷ்ய நாட்டுக்குப் போய் வந்த அவர், ரஷ்ய நாட்டிலே லெனின் அவர்களுடைய பிரதாபங்களைச் சொல்லிவிட்டு, அந்த மாதிரி இந்த நாட்டிலே நடக்கவேண்டுமானால் நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது, 'இவர் யார் இதைச் சொல்ல' என்று கேட்டு விடுவார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : அப்போதே இதுமாதிரிப் பேசினேன் என்று எழுதியிருக்கிறாரா?

[28th July 1962]

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : எழுதியிருப்பதை நான் வாசிக்கிறேன். 'நான் நினைவுபடுத்த முடியுமா? துணிந்து நினைவுபடுத்தினாலோ 'இவர் யார் இதைச் சொல்ல? சம்பளக்காரனுக்கு இந்த வம்பு எதற்கு' என்று சீறுவர், அதையும் அலட்சியப் படுத்திவிட்டு எடுத்துக்காட்டினாலும், இப்பெருந் தலைவர்களின் போர் முழக்கத்தில், என் குரல் யார் காதில் ஏறும் என்ற ஐயம் எழுந்தது பொறு மனமே! பொறு! 'இன்று கட்டுண்டோம், பொறுத்திருப்போம். காலம் மாறும' என்று தேற்றிக் கொண்டு, பள்ளிப் பார்வையில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டேன்." என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். காலம் மாறவேண்டும் என்று சொல்கிறார். 'நான் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன். கட்டப்பட்டிருப்பதால் இப்போது பேச முடியாது. பொறுத்திருந்து பார்க்கிறேன்', என்று சாலெஞ்ஞ் செய்வது போல் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் இம்மாதிரி எழுதுவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறதா? அனுமதி கொடுக்கும் முன் அத்தகைய கட்டுரைகளை வாங்கி வாசித்துப் பார்த்து பிறகு பப்ளிஷ் பண்ணுவதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்களா? இத்தகைய நிலைமையில் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளுக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் சர்க்கார் இலாக்காக்களில் வராமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் வரிசையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் பல்லாண்டு சிறைச்சாலையில் இருந்தவர்கள், தேசத்திற்காகப் பாடுபட்டவர்கள், ஒரே தேசமாக இருக்கவேண்டும், நாட்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும், நாட்டிலே சோஷலிஸத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று எண்ணும் போது, அது நம் இலாகாக்களால் நடைமுறையில் கொண்டுவரப்படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. இம்மாதிரி ஏதாவது எந்த இடத்திலாவது நடந்திருக்குமானால் அதற்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுத்து அதை நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கல் மசோதாவில் போகும்போது நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எந்தெந்த இலாகாவுக்கு எத்தனை எத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவது என்று விவாதித்து, அந்தந்தப் பணத்தை அந்தந்த இலாகா மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கும் முறையில் செலவழிக்கவேண்டும் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இத்தனை இலாகாக்களைப் பற்றி எத்தனை விவாதம் நடத்தினாலும், மக்களின் மனதிலே ஒரு ஒழுங்கும் நியதியும் இருக்கும் என்று சொன்னால் இந்த நன்மைகளைச் சுவைத்துப் பார்க்க வாழ்வு இருக்குமே யொழிய, எந்த எந்த இடத்தில் எப்போழுது எப்போழுது கலகங்கள் யார் யாரால் எப்படி எப்படி வரும் என்று எப்போதும் எதிர்நோக்கி இருந்தால், அத்தகைய சூழ்நிலையை நாட்டில் அனுமதிப்பது நல்லதல்ல, ஜனநாயகத்துக்கு நல்லதல்ல என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக எனது தொகுதியில் பல பேர்கள் பீதி அடைந்திருக்கிறார்கள். என்றைக்கு யாரால் யார் குத்தப்படுவார்களோ, யாரால் யார் வெட்டப்படுவார்களோ, யாரால் யார் அடிக்கப்படுவார்களோ,

28th July 1962] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

யாரால் யார் உதைக்கப்படுவார்களோ என்று பயந்து செத்துக் கொண்டு இருக்கும் நிலையைப் பார்க்கும்போது, இந்த நிலைமையை அதிக நாள் நீடிக்கவிட்டால் மக்களுக்கு ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை குறைந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. என் கூறுகிறேன் என்றால் கனம் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்போது, 'விலைவாசி உயர்வை எதிர்த்துப் போராடுவது மக்கள் உரிமை, அடக்கு முறையை சர்க்கார் கையாண்டது ஜனநாயகத்திற்கு முறண்பாடானது' என்றும் 'கட்டாயம் அரசாங்கம் இதைச் செய்திருக்கக் கூடாது' என்றும் மிக விரிவாகவும், தெளிவாகவும், வலியுறுத்தியும் பேசினார்கள். விலைவாசி உயர்வுப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில் காங்கிரஸ் சர்க்காரைக் காட்டிலும் வேறு கட்சிக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதை யாரும் நம்பமாட்டார்கள். மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் எண்ணிக்கையிலே இங்கு சுமார் 140 அங்கத்தினர்கள் வந்திருக்கிறோம். ஆனால், ஒன்றிரண்டு பேர்களாக வந்திருக்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் எங்களுக்குத்தான் மக்களிடத்திலே நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்வார்களானால், அதைப்பற்றி மக்கள் தீர்ப்பு கூறுவார்கள். நாம் கவலைப்படத் தேவையில்லை. ஆனால் விலைவாசிப் பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டு அடியிலேயும், உதையிலேயும் மறியலை நடத்திச் செல்வார்களானால் அதை எத்தகைய அரசாங்கமாக இருந்தாலும் அனுமதிக்க முடியாது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அடக்குமுறையிலே எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்திருந்தால், இந்தமாதிரியான செயல்கள் எல்லாம் நடந்திராத அளவுக்கு Cr. P. C. 144-வது பிரிவின் கீழ் தடை உத்திரவு போட்டிருப்போம். அப்படி செய்யக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காகத்தான் நாங்கள் வந்த உத்திரவை போடாமல் இருந்தோம். அவர்கள் மறியல் செய்வதற்கும் வாய்ப்புக் கொடுத்தோம். அப்படி மறியல் செய்யப் போனவர்கள் சாத்வீக முறையிலே மறியலை நடத்தியிருந்தால் நாங்கள் சந்தோஷப்பட்டு இருப்போம். நாங்கள் அமைதியாக கலெக்டர் ஆபீஸ் முன்பு மறியலைச் செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், கலெக்டர் ஆபீஸ் எங்கே இருக்கிறது, சௌகார்பேட்டை எங்கே இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். சௌகார்பேட்டையிலே வந்து அங்குள்ள ஒவ்வொரு வீட்டிலேயும் உள்ள கண்ணாடிகள் அத்தனையையும் உடைத்திருக்கின்றார்கள். சௌகார்பேட்டைக்கு நேரிலே சென்று பார்த்தால், உங்களுக்கெல்லாம் இந்த நிலைமை தாசாள் மாக தெரியும். ஒரு இடத்திலே போய் கொடியை இறக்குமாறு மறியல் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி கொடியை இறக்காவிட்டால், அடி, உதை என்று சொல்லி, உள்ளே கற்களை வாரி அடித்திருக்கின்றார்கள். அந்தக் கற்களையெல்லாம் பார்த்தால், சாதாரணமாக சிறுவர்களால் போட்டிருக்க முடியாது. பெரும் பெரும் கற்களாக இருக்கின்றன. பெரும் பயில்வான்களால்கூட தூக்க முடியாத அளவுக்கு பெரிய பெரிய கற்களையெல்லாம் போட்டிருக்கின்றார்கள்; அங்குள்ள கண்ணாடிகளையெல்லாம் உடைத்திருக்கிறார்கள்; அப்படி கண்ணாடியை உடைத்ததோடு மட்டுமல்லாமல் சௌகார்பேட்டையிலே ஒரு இடத்தில் தடியாலும் அடித்திருக்கின்றார்கள். அப்படி ஒருவரை தடியால் அடித்தபோது அவர் அப்படி அடிப்ப

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [28th July 1962]

தை தடுப்பதற்காக தன்னுடைய இரு கைகளாலும் அந்தத் தடியைத் தடுத்திருக்கின்றார். அவரது இரண்டு கட்டைவிரல்களும் பெரிய அளவிலே கிழிக்கப்பட்டு மூன்று, மூன்று தையல் போடப்பட்டு இருக்கின்றது. இது எப்படியென்றால், தடியின் இருபுறங்களிலும் பிளேடுகளை உடைத்து, அதைத் தடியின் இரு பக்கங்களிலும் வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் விலைவாசியைக் குறைப்பதற்காக வந்தவர்கள்? இவர்கள் எல்லாம் மறியல் என்னின்ற போர்வையிலே மக்களிடம் கிடைத்ததை சுருட்டிக் கொண்டு போக வந்தவர்களே அல்லாமல், உண்மையிலேயே விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கான மறியலிலே கலந்துகொள்ள வரவில்லை. அப்படி உண்மையாக வந்திருந்தால், முன்னேற்பாடாகவே தடிகளின் இரு பக்கங்களிலும் இப்படி பிளேடுகளை வைத்துக்கொண்டு வந்திருக்க மாட்டார்கள். இப்படி ஒருவர் கைகளை கிழித்து, மூன்று மூன்று தையல்கள் போடும்படியான ஒரு நிலைமையை உண்டாக்கி இருக்க மாட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல. பெண்களையெல்லாம் சாணி உருண்டையால் அடித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, மேலும் அமைதியை நிலைநாட்டவேண்டுமென்பதற்காக இதற்கு பெரும்பாலும் காரணஸ்தர்களாக இருக்கக்கூடியவர்களையும் போலீசார் பிடித்தார்கள். இதெல்லாம் தவறு என்று சொல்லி, ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்து அவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்குவது முறையல்ல. காரணம், 20, 21-ம் தேதிகளில் நான் என்னுடைய தொகுதியைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்காகச் சென்றபோது, அதற்கு முன்னாள் இரவு ஒரு மிட்டாய் கடையிலே இருந்த லாலாவின் முதுகிலே ஒரு முழம் நீளத்திற்கு பாளமாக கிழித்துவிட்டுப் போயிருக்கின்றார்கள். அப்போப்பட்ட ஒரு பயமும், ஒரு பீதியும் இந்த எதிர்க்கட்சிக்காரர்களால் ஏற்பட்டால், அதை அடக்காமல் அரசாங்கம் சும்மா இருந்தால், நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்கு அரசாங்கத்தின் மீது எப்படி நம்பிக்கை ஏற்பட முடியும்? நாட்டிலே எப்படி ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்ட முடியும்? இப்படிப்பட்ட மறியல்களை செய்வதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. அதை ஒழுங்காகச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் இப்படி அனுமதிக்கின்றோம். ஆனால், அதற்கு இப்படியா செய்வது? உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கான 'கிட்டங்கள்' ஏதாவது இருந்தால், அதைப்பற்றி அவர்கள் இந்தச் சட்டசபையிலே எடுத்துச் சொல்லலாம். அதை உடனடியாக அவர்கள் செய்திருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வதை விட்டு விட்டு, கலாட்டா, குழப்பம்; மக்களின் மத்தியிலே ஒரு பீதி ஏற்படுவது எல்லாம், அரசாங்கத்தின்பேரிலே ஒரு இழிவான எண்ணம் மக்களுக்கு உண்டாக வேண்டுமென்பதற்காகச் செய்யப்படுவதுதான். ஆகவே, அதைப் பார்த்துக் கொண்டு நாம் சும்மா இருக்க முடியாது. நான்கைந்து கார்களுக்கு நீ வைத்து கொளுத்தியிருக்கிறார்கள்; அவைகளையெல்லாம் சுக்கு நூறு உடைத்திருக்கின்றார்கள். ஒரு கல்யாணப் பந்தலையும் கொளுத்தியிருக்கின்றார்கள். பிரசவ விடுதியிலே எல்லாம் கல்லைத் தூக்கி அடித்து இருக்கின்றார்கள். பழைய புராணங்களையெல்லாம் எடுத்து அலசிப் பார்த்தாலும், பழைய இலக்கியங்களையெல்லாம் துருவிப் பார்த்தாலும்கூட பெண்கள் என்றால், அவர்கள் பேரிலே

28th July 1962] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

எவ்விதமான பலாத்காரத்தையோ, பலத்தையோ பிரயோகிப்பது கிடையாது. ஒரு ஜெயின் பிரசவ ஆஸ்பத்திரியை இவர்கள் கற்களால் தாக்கி, அந்த பிரசவ விடுதியிலே இருந்த ஒரு கர்பணிக்கு கூட அடிபட்டு இருக்கின்றது. ஆகவே, இந்தக் கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் வேண்டுமென்றே செய்யப்பட்டவையாகும். நான் நம் அரசாங்கத்தின் மீதே ஒரு குற்றச்சாட்டை சொல்வேன். இவர்கள் மீதெல்லாம் போலீசாரும், அரசாங்கமும் இன்னும் தீவிரமாக, கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்து, இப்பேர்ப்பட்ட பயத்தையோ பிதியையோ இன்றைக்கு இந்த நாட்டிலே கொண்டு வந்திருக்காமல் தடுத்திருக்கவேண்டும்.

மறியலை சாத்விகமான முறையிலே அவர்கள் தாராளமாகச் செய்யட்டும். ஆனால் இந்த மறியலிலே இவர்கள் முன்னேற்பாடாக ஒவ்வொருவரும் பையிலே கற்களை நிரப்பிக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். இதுதான் சாத்விக மறியலா? இப்படி சாத்விக மறியல் என்று சொல்லிவிட்டு, ரோடிக்கு போடுகின்ற சைஸ் மெட்டல் கற்களையெல்லாம் பொறுக்கி எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். இன்னும் பாதை போடுவதற்காக வைத்திருந்த பெரிய பெரிய கற்களை யெல்லாம்கூட எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். இது எப்படி இருக்கின்றது என்றால், பண்டாரம் பை நிறைய அரிசி எடுத்துக்கொண்டு பிச்சைக்கு வருவதுபோல், இவர்களும் முன்னேற்பாடாக அவரவர்கள் பைகள் நிறைய கற்களை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால், இது அமைதியான போராட்டம் என்று சொல்லமுடியுமா? சாத்விகமான முறையிலே நடத்தப்பட்ட போராட்டம் என்று தான் சொல்ல முடியுமா? இந்த ஒரு முறை, சூழ்நிலை மிகமிகத் தவறு என்றுதான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மறியலிலே அவர்கள் முக்கியமாக செளகார்பேட்டையிலே உள்ள வடக்கத்திக்காரர்களை மிகவும் தாக்கியிருக்கின்றார்கள். ஏன், தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் வடக்கே இல்லையா? இங்கே நாம் வடக்கத்திக்காரர்களை அடித்து துரத்தினால், அங்கே யுள்ள நம்முடைய தமிழர்களின் கதி என்ன ஆகும்? அந்த நிலைமைகளை எல்லாம் இவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் கட்சியினர் இப்படி பெண்களை அவமதிப்பது, ஆண்களை அடிப்பது, தடியாலே அடிப்பது போன்றவைகள் எல்லாம் மக்களிடையே வெறும் பிதியையும், பயத்தையும் தான் மேலும் வளர்க்கின்றது. தவிர திரு. கே. வி. சாமி அவர்களுடைய வீட்டிற்குச் சென்று பார்த்தால், அது ஒரு ஆஸ்பத்திரி மாதிரிதான் காட்சியளிக்கின்றது. திரு. கே. வி. சாமிக்கு முகத்திலே அடி; அவருடைய ஒரு மகனுக்கு கை முறிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது; மற்றொரு வனுக்கு தலையிலே அடி. அவர்களைப் பார்த்தால் பெரிய போர்க்களத்திற்குப் போய்விட்டு வந்தவர்களைக்காட்டிலும் மிகவும் நிலைமை மோசமாக இருக்கின்றது. அதுவும் அவர்களை அவர்கள் வீடு புகுந்து அடித்திருக்கின்றார்கள். இது பெரும் குற்றமாகும். இதுவா சாத்விக மறியல்? இப்படி அடித்தது எதற்கு என்று பார்த்தால், அவருடைய வீட்டிலே பறந்து கொண்டிருந்த தேசியக் கொடியை, “நீ இறக்குகின்றாயா இல்லை, அப்படி இறக்கா

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [28th July 1962]

விட்டால், உனக்கு அடி, உதை வேண்டுமா” என்று சொல்லி, அவருடைய வீட்டின் உள்ளே சென்று நையப் புடைத்திருக்கின்றார்கள். இந்த அளவிற்கு அடிக்கப்பட்டு அவர்கள் கவலைக்கிடமான நிலைமையிலே இருக்கின்றார்கள். அவர் இதற்கு முன்னால் சென்னையின் துணை மேயராக இருந்தவர். அவருக்கு இப்படியெல்லாம் நேர்ந்திருக்கின்றது.

அது மாத்திரமல்ல. எப்போதும் மேயர் பதவி என்பது அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டது. மேயர் பதவிக்கு வருபவர் கட்சியின் அடிப்படையிலே அந்தப் பதவிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டாலும், அப்படி அந்தப் பதவிக்கு வந்த பிறகு அவர் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட முறையிலே, இங்கே எப்படி கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இருக்கின்றார்களோ அப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் அரசியலிலே இறங்கக் கூடாது. அப்படி இறங்கினால், அது ஜனநாயகத்திற்கே முரண்பட்டதாகும். ஆனால், இப்போது மேயரும், துணை மேயரும் இந்த மறியலிலே ஈடுபட்டு, அதன் விளைவாக சிறைக்குச் சென்றிருப்பதால், இன்றைக்கு நகராண்மைக் கழகத்திலே வேலைகள் எல்லாம் ஸ்தம்பித்து இருப்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். இப்படி அரசியல் அடிப்படையிலே அவர்கள் கலந்து கொள்வது ஜனநாயகத்திற்கே விரோதமான ஒரு செய்கையாகும். ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டுவதற்குத் தவறி விட்டார்கள்.

அதற்கடுத்தபடியாக, இந்தச் சிறையிலே தங்கியிருப்பவர்களை பார்ப்பதற்காக ஒரு பெரும் கூட்டம், 4,000 5000 பேர்களுக்கு மேல் அங்கு வந்து வேடிக்கைப் பார்க்கின்றார்கள். இதற்கு அவர்களுடைய கிளைக் கழகங்களே சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருப்பதாக அறிகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நடிகர் சிறையிலே இருக்கின்றார், அவரைப் பார்ப்பதற்காக தினமும் நிறைய நடிகைகள் எல்லாம் அங்கு வருவார்கள், ஆகவே, நீங்கள் அங்கே சென்றால், இவர்கள் எல்லோரையும் பார்க்கலாம் என்று செய்தி அனுப்பப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இதனால் அங்கே 4,000, 5,000 பேர்களுக்கு மேல் ஒரே கூட்டம். இதைத்தவிர அங்கு முறுக்குக்கடை, வாழைப்பழக் கடை, சோடாக் கடை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவும் போதாதென்று மற்றொரு சங்கடம். ஒரு மைக்கை வைத்துக்கொண்டு, 38-வது வட்டத்திலிருந்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த மருக்கொழுந்து என்பவரைப் பார்க்க வந்திருக்கின்றார் என்றெல்லாம் வேறு பேசப்படுகின்றது. இவ்வளவும் அங்கே அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற தென்றால், இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவு தூரத்திற்கு ஜனநாயகத்திற்கு உதவிக்கொண்டு வருகின்றது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இவ்வளவு தொல்லைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கும்போது, நாம் கம்மா இருக்கிறோம். ஆனால் நாம் அடக்கு முறை புரிகிறோம் என்று சொன்னால், அதை இந்த ஜனநாயகத்திலே உள்ள மக்கள் விரும்ப மாட்டார்கள். ஆகவே, உடனடியாக அரசாங்கம் இப்படி மக்கள் மனதிலே பீதியும், பயமும் ஏற்படாமல் அதைப் போக்குவதற்கு எந்தெந்த விதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ, அதை அவசியம் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் மக்கள் சார்பாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களுடைய

28th July 1962] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

சொத்துக்களுக்கும், அவர்களுடைய உயிருக்கும், உடைமைக்கும் நாம் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அதோடு, இப்படி கலாட்டாக்களில் இறங்கிய எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு எல்லாம் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் போனால் நாட்டிலே நாம் அமைதியை நிலைநாட்ட முடியாதென்பதை நான் மிகவும் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஜனநாயகத்தின் அஸ்திவாரம், ஆழமாகவும், அழுத்தமாகவும் இருந்தால்தான், நாம் பொருளாதாரத் துறையிலே முன்னேற முடியும், சட்ட சபையிலேயும் எந்தக் காரியத்தையும் நல்லமுறையிலே அமுல் நடத்த முடியும். அந்த வகையிலே இந்த நிதி ஒதுக்குவதிலே, போலீஸ் இலாகாவிற்கு மேலும் நிதி ஒதுக்க வேண்டுமானாலும் ஒதுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி மேலும் நிதி ஒதுக்கி, அப்படி ஒதுக்கப்படுகின்ற பணத்தை நல்ல முறையிலே செலவழித்து, நாட்டிலே அமைதியோடு வாழ்வதற்கு ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால்தான், நாட்டிலே தேசிய ஒற்றுமை மக்களிடையே ஏற்படுத்த முடியும். தேசம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும், நாட்டிலே ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும், அதற்கு இந்த இலாகாவிற்கு மேலும் நிதி ஒதுக்க வேண்டுமானால், ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் சில இலாகாக்களுக்கு எல்லாம் நிர்வாகத் துறையிலே நல்லமுறையிலே செயல்படுவதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகைகளை எல்லாம் நல்ல வகையிலே செலவழிக்க வேண்டும். குறிப்பாக, சுகாதார இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், கிணறு தோண்டுவது போன்ற வேலைகளை யெல்லாம் மிகவும் விறுவிறுப்பாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நிதி ஒதுக்குகின்ற மசோதாவை ஆதரித்து, இப்படி ஒதுக்கப்படுகின்ற நிதிகள் ஒழுங்காக செலவழிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டும் அளவிலே ஜனநாயகத்தை காப்பாற்ற வேண்டுமென்றும், அதற்கு அரசாங்கம் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Sir, while supporting the Appropriation Bill moved by the Hon. Minister for Finance, I would like to say a few words. I cannot but say on this occasion how deplorable the incident was that took place on the 19th of this month both in this Capital City as well as in other centres in our State. Although the D.M.K. people said that they were gonig to conduct the agitation in a peaceful manner, yet it was a pre-meditated one to take to violence and to organise a loot particularly of the North Indian houses and their families. From the incidents that took place in the City, Mr. Speaker, Sir, I say this without any fear of contradiction. When they said that they would be conducting an agitation in a peaceful way, I could not understand why they should bring heaps of stones and also bring in boxes and played at their sweet will and pleasure upon the people. Not only that, their aim on that particular day was to attack the North Indian families. Wherever the Hindi word was written they were interfered with and Congress flags were destroyed. I wonder

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [28th July 1962]

whether these are the ideals of any political party, particularly a party which claims to have come as the main Opposition in this House. If these were the ideals of that party, I would like to ask whether they could be called a political party; it can rightly be called a 'terrorist party' or any unlawful party. The ideals of any political party should be to see that the country is made richer and richer and to see that people are made more safer and work for the growth and development of the country and the prosperity of the people. If this political party were to work against the interests of the country, against the interests of the people and to destroy the property of the people and also to terrorise the people, I would like to know whether they could still be termed as a Political Party or should not the Government declare it an unlawful body or as a body which should not exist at all. I leave it to the good sense of the House, Mr. Speaker, to decide because we are in a welfare State. We are in a socialistic structure of society and the very basic ideals are being shattered by this political party, creating terrorism and organising the loot.

They went to Mr. Swamy's house to attack. Before attacking, they had cut off the telephone wire. Unless they had brought instruments in a pre-arranged manner, I do not think this would have been possible not only here but in other places also. They have destroyed a car without any trace. Therefore, I say, this has been organised with a well-thought out plan beforehand and executed also well.

My esteemed friend, Sri M. Kalyanasundaram said that this was organised to raise condemnation against the rising prices. If the parties that had organised the agitation had given ways and means as to how the prices could be reduced, we would have welcomed it and appreciated it. But instead of that, if they say that prices have soared up and the Government have not done anything, it is very unfortunate and that too when a responsible Member should speak in this manner.

It is on account of the Government's various schemes, we have now come to a stage where food is being made available to all people without any hindrance or without any inconvenience. But in a growing economy, it is but inevitable that prices also go up. But it is the responsibility of the Government to see that prices do not go up beyond a particular level and to prevent any hardship created to the people. The Government have taken all steps to arrest rise in the prices.

My friend, Sri M. Kalyanasundaram has said that the people who have conducted the agitation thought that they are doing it to expose the failure of the Government to arrest rising prices, but unfortunately this incident had happened and that therefore they had to be treated with mercy and leniency. But I say in order to camouflage their main motive they have conducted this sort of agitation and had done whatever they wanted. I would even

28th July 1962] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

appeal to Government to spend more and see that protection is given to all people. The D.M.K. people say that the North Indians should not live here. Then what would be the fate of millions and millions of South Indians, who are conducting themselves in a most admirable manner in North India? Are they aware that our State people are in millions engaged in various walks of life in North India or are they also aware that North Indians, who are here have contributed enormously to the growth and development of not only of the economic condition of the State but also for the cultural and educational and other institutions in the State? If they begin to attack these people in this manner, I would like to ask how they could call themselves as a political party or as responsible members of this House.

Sir, coming to the price question, I would like to know from the Members of the Opposition Party, what exactly their schemes are, what exactly their suggestions are to bring down the prices. It is not enough if opposition members say that the Government have allowed accumulation of enormous money in the hands of big people and that money should be brought out. Perhaps, it might be an accumulation of a small nature. But while dealing with a very big question like this, they should give their wise counsel and also their constructive ideas to the Government to reduce the prices.

More production will certainly bring down prices. It is good to achieve more production. The Government have allotted enormous funds both in the two Five Year-Plans and have also taken steps to produce more during the Third Plan. I am sure if all the projects are completed, which I have no doubt will be completed, we will be surplus and not deficient in food.

Thank you, Sir.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே அண்மையில் நடந்த கலவரத்தைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அந்தக் கலவரத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் முன்னதாகவே திட்டமிட்டுத்தான் செய்தார்கள் என்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லும் பொழுது கூறினார்கள். ஆனால், அந்தக் கலவரமானது எந்தக் காரணத்திற்காக ஏற்பட்டது என்பதை நாம் எல்லோரும் மறந்து விடக்கூடாது. நாட்டில் விலைவாசி ஏற்றம் என்பது எல்லா மக்களையும் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு விஷயம். விலைவாசி ஏற்றத்தைக் குறைப்பதற்கு, நாம் போராட்டம் நடத்தவேண்டுமென்றால், அதிலே சபையில் உள்ள எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து அந்தப் போராட்டத்தை நடத்தவேண்டும். அதை எவ்வளவு அமைதியாக நடத்த வேண்டுமோ அவ்வளவு அமைதியாக நடத்துவதற்கு திட்டம் போட்டு எல்லாக் கட்சிகளும் அதில் கலந்து கொண்டு செய்ய வேண்டிய ஒரு போராட்டம் அது. அந்தப் போராட்டத்தைக் குறித்துக் கூட சென்னையில் ஒரு பக்திரிகை எழுதியிருந்தது

[திரு டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்] [28th July 1962]

என்று சொன்னேன். அது உண்மையில் ஒரு உணவுக் கலவரம். மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள ஒரு பெரிய அதிருப்தியினால்தான் அந்தக் கலவரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்ல இஷ்டப்படுகிறேன். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கமும் மற்றுமுள்ள அரசியல் கட்சிகளும் சேர்ந்து யோசனை செய்தாலும் சரி, அல்லது அரசாங்கம் தனியாக யோசனை செய்தாலும் சரி, அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அதற்குரிய காரியம் செய்ய வேண்டியதில் கவனம் செலுத்தாவிட்டால், இம்மாதிரி உணவுக் கலவரம் சென்னையில் மட்டுமல்ல, தமிழகம் பூராவும் எங்கு பார்த்தாலும் ஏற்படும் என்று நான் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ள இஷ்டப்படுகிறேன். இந்த விலைவாசியின் உயர்வால் எத்தனையோ பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கீழ்த்தர மக்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; நடுத்தர மக்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் அரசாங்கம் தலையிட்டு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? ஒரு சமயம் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி ஒரு மகாநாட்டில் பேசும்போது, விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவது ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதைப்பற்றி இன்னும் எவ்வளவோ தலைவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி பேசியிருப்பது பத்திரிகைகளில் வந்து நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமீபத்தில் கலவரம் வந்தது சம்பந்தமாக பேசப்பட்டது. நேற்றைய தினம்கூட அதைப்பற்றி விவாதம் வந்தபோது, கலவரம் சம்பந்தமாக விவாதம் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னபோது விவாதத்திற்கு அதிகப்படியான அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும் என்று திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வெளியேறினார்கள். அப்பொழுது நானும் வெளியேறினேன். அதைப்பற்றிக் கூட திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள்கூட சில கருத்துக்களைச் சொன்னார். அப்பொழுது சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் கூட சில கருத்துக்களைச் சொன்னார். எந்தக் கட்சியைப் பற்றி நாம் விவாதிக்கப்போகிறோமோ அந்தக் கட்சி இங்கு இல்லாமல் விவாதம் நடத்துவது சரியல்ல என்றும் அதற்கு பதில் சொல்லக்கூடியவர்கள் இங்கு இல்லாத சமயத்தில் விவாதம் செய்வது நல்லது அல்ல என்றும் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். அப்படி விவாதிப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. அவர்களை ஒருவரும் வரவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : நாங்கள் அப்படி வரவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : நானே இரண்டு முன்று தடவை வரவேண்டும் என்று சொன்னேன், அப்படிச் சொல்லியும் அவர்கள் என்ன காரணத்தாலோ வரமாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

28th July 1962]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்பொழுது கனம் அங்கத் தினர் நேற்று சபையை விட்டு வெளியேறியிருக்க வேண்டிய அபாயமே இல்லையே.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : அதிகப்படியான டயம் வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக நான் வெளியேறவில்லை. பதில் சொல்வதற்கு அவர்கள் இங்கு இல்லையே என்ற காரணத்திற்காகத் தான் வெளியேறினேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அதிகப்படியாக டயம் வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் சொல்லவில்லையா ?

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : அடுத்தபடியாக, கலவரம் திட்டமிட்டு செய்யப்பட்டது என்று அவர் சொன்னார். திட்டமிட்டு செய்யவில்லை என்பதற்கு நிறைய அனுகூலமான சாட்சிகள் இருக்கின்றன. இப்படி பலாத்காரத்தில் ஈடுபட்ட கலவரம் சென்னையிலும் வேலூரிலும் தான் நடந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. மற்ற இடங்களில் அப்படி நடந்ததாக தெரியவில்லை. ஆனால் இந்தப் போராட்டம் மாகாணம் பூராவிலும்தான் திட்டம் போட்டு ஒவ்வொரு கலெக்டர் அலுவலகங்கள் முன்னிலும் நடத்தப்போவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் பலாத்காரம் சென்னையிலும், வேலூரிலும்தான் நடந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. அன்றைய தினம் நான் மதுரையில் இருந்தேன். அங்கு இந்தப் போராட்டம் நடந்ததை நான் பார்த்தேன். சுமார் ஐயாயிரம், ஆறாயிரம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஊர்வலமாக கலெக்டர் ஆபீஸ் முன் வந்து சேர்ந்தார்கள். நானும் கூட வேடிக்கை பார்க்கச் சென்றேன். கலெக்டர் வந்தார். அவரை உள்ளேபோக வேண்டாம் என்றுதான் சொன்னார்கள். இரண்டாயிரம் பேர்கள் கலெக்டர் ஆபீசுக்கு முன்னால் இருந்தார்கள். அவர்களை எல்லாம் கைது செய்தார்கள். கலெக்டரை ஆபீசுக்குப் போகவேண்டாம் என்றுதான் சொன்னார்களே தவிர அவரை யாரும் மறிக்கவில்லை. அந்தக் கூட்டத்தில் இருந்த ஒரு முக்கியமான தலைவர்தான் அப்படிச் சொன்னார். அவருடைய பெயரைச் சொல்வதற்கு நான் தயாராக இல்லை. எந்தவிதத்திலும் கலெக்டரை தடுக்கவில்லை. இதைப்பற்றித்தான் நான் ஒரு கேள்வி கூட கேட்டேன், அதாவது உத்தியோகஸ்தர்கள் யாராவது தடுக்கப்பட்டு தெருந்தரவு செய்யப்பட்டார்களா என்று. இம்மாதிரி சர்த்ஸிக முறையில்தான் போராட்டத்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள் மற்ற இடங்களில். அந்தத் தலைவர் கலெக்டரை உள்ளே போக வேண்டாம் என்று சொன்ன போது அவர் போகத்தான் வேண்டும் என்று சொன்னார். அதற்கு அந்தத் தலைவர் என்ன சொன்னார் என்றால் தன்னை தள்ளிவிட்டு வேண்டுமானால் உள்ளே போங்கள் என்று சொன்னார். இப்படிப்பட்ட ஒரு போராட்டத்தை பலாத்காரப் போராட்டம் என்று சொல்ல முடியுமா? இப்படித்தான் பல இடங்களில் நடந்திருக்கிறது.

[28th July 1962]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Individual cases where there has been or has not been obstruction must be decided by Courts. It would really be subjudice and it would not be proper to discuss it there in this way.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : வழக்கைப்பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை. அங்கு நடந்த விஷயங்களைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : அங்கு நடந்த விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிடுங்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிடும் போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டால் நலமாக இருக்கும். என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஆலோசனை சொன்னால், போலீசார் அதைப் பரிசீலித்து வேண்டியதைச் செய்யலாம்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : இந்த மாதிரி அவர்கள் சாதாரண முறையில்தான் மறியல் செய்திருக்கிறார்கள். சென்னையிலும் வேலூரிலும் மட்டும் தான் கொஞ்சம் பலாத்கார முறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் இல்லை. ஆகவே சென்னை வேலூர் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகளைத்தவிர மற்ற வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பலாத்காரம் எப்படி வரும் என்பதெல்லாம் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதற்கு முன்னால் நாம் இப்படிப்பட்ட போராட்டத்தில் எவ்வளவோ தடவை ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அதனால் இப்படிப்பட்ட இயக்கம் நடத்தும்போது எப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படும் என்பதெல்லாம் நமக்குத் தெரியும். ஆகவே இந்த சூழ்நிலையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் கொஞ்சம் யோசிக்க வேண்டும். வேண்டுமென்றால் சென்னை, வேலூர் பொறுத்த மட்டில் வழக்குகளை நடத்திக்கொள்ளலாம், மற்ற இடங்களில் உள்ள வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு கைது செய்யப்பட்ட எல்லோரையும் விடுதலை செய்து விடும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. கே. டி. கோசல்ராம் பேசும்போது சொன்னார், 'எங்களுடன் கூட்டு சேர்ந்தால்தான் அவர்கள் ஐம்பது பேர்கள் இந்த சபைக்கு வந்தார்கள் என்று. இல்லாவிட்டால் ஐம்பது பேர்கள் வந்திருக்க மாட்டார்கள்' என்றும் சொன்னார். முதன் முதலாக இந்த நாட்டில் பிரிவினை இயக்கத்தை ஆரம்பித்தவர்கள் இரண்டு பேர்கள். அவர்களில் ஒருவர் ஜின்னா. மற்றொருவர் இராமசாமி பெரியார். ஜின்னா பாகிஸ்தான் வேண்டும் என்று கேட்டார், இராமசாமி பெரியார் திராவிடஸ்தான் வேண்டும் என்று கேட்டார்.

கனம் சபாநாயகர் : இரண்டு பேர்களும் இங்கு இல்லை. அதனால் அவர்களைப்பற்றி சொல்லக்கூடாது.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : கொள்கைகளைப் பற்றி சொல்லுகிறேன். அவர்களைப்பற்றி சொல்லவில்லை.

கனம் சபாநாயகர் : அவர்களுடைய கொள்கையைப்பற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள்.

28th July 1962]

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : திராவிட நாடு பிரிவினை வேண்டும் என்று சொன்னவருடன் காங்கிரசுக்கு எவ்வளவு உறவு இருக்கிறதோ அதைப் போலவே எங்களுக்கும் அவர்களுடன் உறவு இருக்கிறது. திராவிடஸ்தான் வேண்டும் என்று கேட்கிறவர்களுடன் காங்கிரசுக்கு எவ்வளவோ உறவு இருக்கிறது என்று மக்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திற்கும் பெரியாருக்கும் உறவு இருக்கிறது என்று சொல்லி விட்டால் மட்டும் போதாது. எந்த விதத்தில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும். பத்திரிகையில் வந்து விடும் என்பதற்காக மட்டும் சொல்லி விடக்கூடாது.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : விளம்பரம் வேண்டும் என்பதற்காக பேசுகிறவன் அல்ல நான். நான் சொன்னாலும் அது பத்திரிகையில் வராது. அரசியல் சம்பந்தமாக உறவு இருக்கிறது என்று சில புகார்கள் வருகின்றன. பெரியார் காங்கிரசுக்கு சாதகமாக ஒரே மேடையில் பிரசாரம் செய்திருக்கிறார். எல்லாய்டங்களிலும் கூட காங்கிரசுக்குச் சாதகமாக வோட்டுப் போடுங்கள் என்று பிரசாரம் செய்து வருகிறார் என்பது பொதுமக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவர் தம்முடைய சொந்த செலாகரியத்திற்காக காங்கிரசுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள் என்று சொன்னால் காங்கிரசுக்கும் அவருக்கும் உறவு இருக்கிறது என்று சொல்வது முற்றிலும் தவறு.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : உறவு இருக்கிறது என்றுதான் எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் திராவிடஸ்தான் வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடியவர்களுடன் நேர் உறவு கொள்ளும்போது எதிர்க்கட்சிகள் என்ற ரீதியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் நாங்கள் உறவு கொள்வதில் என்ன தவறு இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். பிரிவினைக் கொள்கையை ஆதரிக்காவிட்டாலும் அவர்களுடைய மற்ற கொள்கைகளை நாங்கள் என் ஆதரிக்கக்கூடாது.

இன்னொரு விஷயம். கேரளாவில் என்ன நடந்தது? அங்கு நடந்தது ஒரு பெரிய வேடிக்கையாக இருந்தது. கேரளாவில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சி நடத்தியது. பாகிஸ்தான் வேண்டும் என்று கேட்ட ஜின்னாவின் கட்சியாகிய முஸ்லீம் லீக்குடன் காங்கிரஸ்காரர்கள் உறவு கொண்டு அங்குள்ள கம்யூனிஸ்ட் சர்க்காரை வெளியேற்றவில்லையா? இது சம்பந்தமாக பண்டித நேரு அவர்கள் கள்ளிக்கோட்டையில் காங்கிரஸ் கொடியும் லீக் கொடியும் இணைந்த மேடையில் பேசவில்லையா? ஆகவே, அவர்களுக்குச் செலாகரியமாக இருக்கும்போது பிரிவினைக் கொள்கையை வற்புறுத்தும் கட்சிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு வந்திருப்பது தான் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கே குந்தகம் விளைவித்தது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வோட்டுகள் வந்ததைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்கு

[திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்] [28th July 1962]

ஏன் வோட்டுப் போட்டார்கள் என்றால் காங்கிரஸ் ஆட்சி வேண்டாம், காங்கிரஸ் ஆட்சி பிடிக்கவில்லை என்பதற்காகத்தான் வோட்டுப் போட்டார்கள். அவர்கள் திராவிடஸ்தானை ஆதரித்து வோட்டுப் போடவில்லையென்றால் இவர்களை ஆதரித்து மட்டும் வோட்டுப் போட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வோட்டுப் போட்டவர்கள் அத்தனை பேரும் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினையை ஆதரிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது. காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிராக ஒன்று சேர்ந்த எண்ணங்கள் தான் அவர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தன. இன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் விலைவாசி உயர்வு போராட்டம் நடத்தினால் அதில் ஈடுபட்டவர்கள் அத்தனை பேர்களும் திராவிட நாட்டுப் பிரிவினையை ஆதரிப்பார்கள் என்று நினைக்கக் கூடாது.

அதனால் அவர்கள் நடத்திய வன்முறைச் செயல்களை நாங்கள் ஆதரிப்பதாக அர்த்தமில்லை. பொதுஜன அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுத்திய முறையில் கலவரத்தில் ஈடுபட்ட ஒரு சிலரைத் தவிர மற்ற கைதிகளை எல்லாம் உடனடியாக விடுதலை செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கோடிக்கணக்கான பணம் அரசாங்கத்தின் கையில் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. அதைச் செலவழிப்பதற்கு திட்டங்களை வகுத்துக்கொடுக்க கனம் அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரே ஒரு குறையை மட்டும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மக்களுக்குச் செய்யக்கூடிய பொதுவான காரியங்களில் நிச்சயமாக அமைச்சர்கள் கட்சிக்கண்ணோட்டத்தோடு பாகுபாடு செய்யக்கூடாது, பாரபட்சமாக நடந்துகொள்ளக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அம்மாதிரி நடக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்ற சில தொகுதிகளில், அந்தத் தொகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு சிறப்பாக ஒன்றும் செய்யாவிட்டாலும் பொதுவாகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைக் கூடச் செய்ய மறுக்கிறார்கள். இதற்குப் பல உதாரணங்கள் கொடுக்க முடியும். ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்தச் சபையில் சொல்லப் பட்டிருப்பதுதான். திருவாடானை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒரு ஹைஸ்கூல் வேண்டுமென்று அங்குள்ள பொதுமக்கள் கேட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்கள் கூட பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் அவரும், சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் திரு. கணேசன் அவர்களும் கூட இது சம்பந்தமாகக் கல்வி அமைச்சரை அணுகி மிக உருக்கமாக அந்த ஹைஸ்கூலை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த ஊர் மக்கள் 7,000 ரூபாய் வரை செலவு செய்து கட்டிடம் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் கட்டச் சொன்ன பணத்தையும் கட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் கடைசி வரை மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக அந்தத் தொகுதியில் காங்கிரஸ்காரர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்ற ஒரே ஒரு அரசியல் காரணத்தை மனதில் வைத்தே மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று என்னால் சொல்ல முடியும்.

28th July 1962] [திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்]

அடுத்தாற்போல், சிவகங்கைத் தொகுதி கனம் திரு. சுவாமிநாதன் தொகுதி. அங்கே—அவர் மன்னிக்கவேண்டும்—வரிசையாக 3 ஹைஸ்கூல்களுக்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர்: உங்கள் தொகுதிக்கு கொடுக்கவில்லை என்பது குறையா? அல்லது அவர் தொகுதிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்களே என்பது குறையா?

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்: அவர்களுக்கு 30 ஸ்கூல்கள் வேண்டுமென்றாலும் கொடுக்கட்டும். ஆனால் எங்களுக்கு ஒன்று கூட கொடுக்கப்படாமல் மறுக்கப்படுகிறது என்பதுதான் என்னுடைய குறை. என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அதுவும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அந்தப் பகுதி மக்கள் வோட்டுப்போடவில்லை என்ற துவேஷம் காரணமாக அது மறுக்கப்படுவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அப்படித் தேர்தல் எதற்கு? ஜனநாயக முறையில் ரகசியமாக மக்கள் வோட்டுப்போட வைத்திருப்பதன் காரணம் யார் யாருக்கு வோட்டுப்போட்டார்கள் என்பது தெரிந்தால் இத்தகைய பாரபட்சமான காரியங்களை அதிகாரத்தில் வரக் கூடியவர்கள் செய்வார்கள், ஆகவே அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் பாரபட்சமற்ற முறையில் ராஜ்யத்தில் உள்ள எல்லா மக்களின் நலனையும் பொதுவாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்ற முறையில்தான் அந்த ரகசிய வோட்டுரிப்பு முறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் யார் யாருக்கு வோட்டுப் போட்டார்கள், எந்தப் பகுதி, எந்த ஊர் எந்தக்கட்சிக்கு வோட்டுப்போட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லாம் கண்டுபிடித்து வைத்துக்கொண்டு இப்படிக் காரியங்களைச் செய்வது சரியல்ல. தேர்தலுக்கு முன்பு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது “205 சிட்டுகளும் காங்கிரசுக்கே கிடைக்கும்” என்று சொன்னார்கள். ஏன் அத்தனை பேராசை என்று நான் நினைத்தேன். எதிர்க்கட்சிகளே இல்லையென்றால் ஜனநாயகம் எவ்வாறு நடைபெறும்? வேண்டுமென்றால் நியமனம் செய்யப்படுகிற கனம் சுவாசல் போன்ற அங்கத்தினரை எதிரே உட்கார வைத்துக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்யலாம் என்று நினைத்தார்களா?

கனம் சபாநாயகர்: உங்களுக்கு எல்லாம் உற்சாகம் அளிக்கக் கூடிய முறையில் சொல்லியிருக்கலாம்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர்: அப்படியிருந்தால் சரி. எதிர்க்கட்சிகள் அவசியம் வேண்டும். அப்போதுதான் ஜனநாயகம் நல்லமுறையில் தழைக்கும். குறிப்பாக, காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்களே எதிர்க்கட்சிகள் என்று நாங்கள் இருப்பதால்தான் எங்களிடம் வந்து, “இந்தக் குறைபாட்டைச் சொல்லுங்கள், அந்தக் குறைபாட்டைச் சொல்லுங்கள்” என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் நீங்களே சொல்லக் கூடாதா என்றால் ஆளும் கட்சியில் இருந்து நாங்கள் ஏதாவது சொன்னால் அமைச்சர்கள் முறைத்துப் பார்ப்பார்கள், ஆகவே எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிற நீங்கள் சொல்லுங்கள் என்று எங்களிடத்தில் அவர்களுடைய குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு எங்களைவிட்டு அதைச் சொல்லச் சொல்கிறார்கள்.

[28th July 1962]

கனம் சபாநாயகர் : அப்படித் கூடத் தொடர்பு இருக்கிறதா? (சிரிப்பு.)

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : ரகசியம் ஒன்றும் இல்லை. பொதுமக்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கவேண்டும் என்ற ரீதியில்தான் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியே இல்லையென்றால் இது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? ஆனால் அதற்காக ராஜ்ய மக்கள் எல்லோரையும் ஒரே பொதுக்கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்து, பாரபட்சமின்றி பொதுவான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய அமைச்சர் அவர்கள் அப்படி நடந்துகொள்ளவில்லை என்கிறபொதுதான் எங்களுக்கு மனத்தாங்கல் இருக்கிறது. அதுவும் கல்வி விஷயத்தில் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வோட்டுப்போட்ட தொகுதி மக்கள், வோட்டுப் போடாத தொகுதி மக்கள் என்ற கண்ணோட்டத்தில் நடப்பது கொஞ்சம் கூடச் சரியில்லை என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுவும் புதுவகையான விமர்சனம் வேறு செய்கிறார்கள்.

உசிலம்பட்டி தொகுதி மக்கள் அதிகாரிகளால் பழைய கடன் வசூல் செய்யும் முறையில் மிகவும் துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள், வெள்ளாமை தீய்ந்து போன காரணத்தினால் அவர்கள் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதாக யதார்த்த நிலை எடுத்து கனம் அங்கத்தினர் திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் அங்கே குறிப்பிட்டபோது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் “சில அங்கத்தினர்கள், சில பெரிய மனிதர்கள், கிஸ்தி கட்டாதீர்கள், கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்காதீர்கள்” என்றே அந்த மக்களுக்குச் சொல்லி வந்தால் அதிகாரிகள் கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்காமல் என்ன செய்வார்கள் என்று சொல்வது முறையாகாது. எந்த அங்கத்தினர் அதுமாதிரியாகச் சொன்னார் என்று கேட்கிறேன். எந்தப் பெரிய மனிதர்கள் அவ்வாறு பேசினார்கள்?

இன்னும் சொல்லக்கூடும். அன்று திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் “சிறைச்சாலைக்குள் கலவரம் நடந்ததா? அதை அடக்க இந்த மறியல் காரணமாக கைது செய்யப்பட்டு வைத்திருக்கும் கைதிகள் அடிக்கப்பட்டார்களே” என்று கேட்டப்போது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் “இல்லை” என்றார்கள். “அந்தமாதிரியான சம்பவம் எதுவும் நிகழவில்லை” என்றார்கள். ஆனால் மறுதினமே, அத்தகைய சம்பவம் நடந்ததாகச் சொன்னார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் சொன்னதை கனம் அங்கத்தினர் திரித்துச் சொல்லக்கூடாது. அன்று எழுந்த பிரச்சனை தினச் செய்தி பத்திரிகையில் வந்ததுபற்றி. கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் அந்தப் பத்திரிகையில் வந்திருந்த செய்தியைச் சுட்டிக் காட்டி, “2,000 ஆயுதம் தாங்கிய போலீசார் சிறைச்சாலைக்குள் சென்று அங்கு ஏற்பட்ட கலவரத்தை அடக்கிறார்களா?” என்று கேட்டார். போலீசார் சிறைச்சாலைக்குள்ளே போகவில்லை, அந்தச் செய்தி தப்பு, நான் அன்று காலை இன்ஸ் பெக்டர்-ஜெனரல் ஆப் போலீஸ் அவர்களையே கூப்பிட்டு விசாரித்தேன் என்பதாகச் சொன்னேன். சிறைச்சாலைக்குள் நடந்தது பற்றி நான் விசாரிக்கவில்லை. அது இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் ஆப்

28th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

போலீசுக்கும் தெரிந்திருக்காது. போலீஸ்காரர்கள் சிறைச்சாலைக்குள்ளே போனார்கள் என்று சொன்னது தப்பு. அந்தமாதிரியான சம்பவம் நடக்கவில்லை என்று சொன்னேன். அந்த விவரம் இப்போதும் சரியானதுதான்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : நான் திரித்துக் கூறுவதாகச் சொல்வது சரியல்ல. சிறைக்குள்ளே சம்பவம் நடந்தது பற்றி கேட்டபோது இல்லையென்றார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மீண்டும் சொல்கிறேன். அன்று கேட்கப்பட்டது தினச்செய்தி பத்திரிகையில் வந்த விவரங்களைப் பற்றியதுதான். நான் அதைத்தான் மறுத்தேன். இப்போதும் மறுக்கிறேன். அன்று நான் சொன்னதுதான் சரி.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : நான் தவறாகச் சொல்லியிருந்தால் வாபஸ், வாங்கிக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் சொல்ல வந்தது, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை பல திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கிக்கொடுத்திருக்கிறோம், அரசியல் துஷேஷம் இல்லாமல் எல்லாப் பிராந்திய மக்களும் ஒரேமாதிரியாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான். கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டால் அதைப் பற்றி அரசாங்கம் தீர்வியாரித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதுதான். கொடுக்கப்பட்ட பணத்தை, ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை பாகுபாடு இல்லாத முறையில் சர்க்கார் எல்லாப் பிராந்தியங்களுக்கும் பொதுவான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும், எல்லாத் தொகுதி மக்களும் நன்மை அடையக் கூடிய வகையில் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த கைதிகள் பூராவியரையும் விடுதலை செய்து இந்த நாட்டில் நல்லதொரு சூழ்நிலையை உண்டாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Speaker, Sir, In the Third Plan, a large amount has been allotted for the development of villages. My only plea as an agriculturist is that Government should concentrate more on agricultural production. The Panchayat Union Act which has been enacted with the object of decentralisation and to provide more incentives being given to the ryots for agricultural production should be administered in such a way that villages get their due share; in this connection I may also say "let not the urban population exploit all the resources and advantages of the Third Plan to the detriment of the villages." I would also request that the cost of cultivation should be taken into account in the fixation of prices for agricultural commodities if there is any proposal under the consideration of the Government to fix the prices. Of late the cost of cultivation has gone very high. I would appeal to Government to see that sufficient protection is given to agricultural commodities. There are also certain produces which are being cultivated under various sources of irrigation such as wells, tanks, rivers, spring channels

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [28th July 1962]

etc., by way or lift irrigation system or by other irrigation facilities. But we are getting the same price for all commodities, irrespective of the fact that they have been produced under different irrigation systems. This should be borne in mind while fixing prices for agricultural commodities. Government may consider this aspect of the question also.

Coming to education, I might say that sufficient number of high schools have been opened in the State. But there is no proper accommodation. The Hon. Minister while replying to a question whether Government would give 75 per cent grant for construction of high schools, it was said that there was no such proposal before Government. I would appeal to Government to see that sufficient funds are provided by Government for construction of high schools, if sufficient contribution is forthcoming from the public, I would say especially for high schools in the villages 75 per cent of the estimate cost of the building should be provided. Regarding Tiruttani, Dr. Radhakrishnan, our President has given his property as gift and Rs. 10,000 also sides that and the same had been placed at the disposal of temple authorities in Tiruttani. The Hindu Religious Endowments Department has taken up certain schemes like the opening of a public library and also the construction of a building. In this connection I would say that as there is some contribution forthcoming from the public, a college might be opened at Tiruttani.

Coming to 'Religious Endowments' I find that sufficient time had not been given for this subject which is included under the Demand Miscellaneous. We should not leave 'God' to this Miscellaneous item and 'God' should be given the proper place. Countries which have advanced materially have only come to wars. That we all know. I would like to say in this connection that we should advance to spiritually also with other developmental activities for the welfare of the Nation. We must have faith in God.

Regarding "wet assessment" I am glad to see that till now. Government have not introduced any Bill for increasing wet assessment. I think Government have dropped that idea. If that is correct, I would like to congratulate Government and appeal to them not to bring that Bill again and worry the agriculturists by asking them to pay additional wet assessment.

With these words, I conclude my speech.

11-00
a.m.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், இந்த விவாதத் தின்போது, இங்கே பேசிய நண்பர்களில் முக்கியமாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பிரதிநிதி ஸ்ரீமான் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், லிபரல்வாட்டு பிளாக் கட்சியின் பிரதிநிதி ஸ்ரீமான் சசிவர்ண தேவர் அவர்களும், இந்தச் சட்டசபையில் பிரதான எதிர்க் கட்சியாகவுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியினர் சமீபத்தில் நடத்திய போராட்டத்தைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தார்கள். குறிப்பாக, கனம் அங்கத்தினர் திரு. சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் பேசும்போது, "ஜனநாயகத்தில் எதிர்க் கட்சி வேண்டும்,

28th July 1962] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

'அந்த எதிர்க் கட்சிக்கு வேண்டிய உதவி எல்லாம் செய்ய வேண்டும்', என்ற அர்த்தத்தில் பேசினார்கள். நம்முடைய அபிலாஷையும் அதுதான். இந்தத் தேசத்தில் ஜனநாயகம் வளர வேண்டும் என்ற அபிலாஷை கொண்ட மக்களெல்லாம், கட்சிகளெல்லாம், "காங்கிரஸ் கட்சி இந்தத் தேசத்தில் பலமான ஒரு எதிர்க்கட்சி, வளரவேண்டும் என்பதில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது" என்பதை அறிவார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் அபிலாஷை ஒரு பலமான எதிர்க்கட்சி வளரவேண்டும் என்பதுதான் என்பதை மக்களெல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தேர்தலுக்குப் பின் இங்கு பிரதான எதிர்க் கட்சியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்தது. அந்தக் கட்சி நல்லபடியாக இங்கு இயங்குவதற்கும் ஒரு வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால், இன்றுள்ள நிலையைப் பாருங்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஒரு வருஷத்தில் இந்த ராஜ்யத்தில் நிறைவேற்றவேண்டிய திட்டங்களுக்காகக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பல துறைகளில் ஒதுக்குவதற்காக இந்தச் சபையில் விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்படி விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், அரசாங்கம் போடும் திட்டங்கள் சரியானபடி இருக்கின்றனவா, ஒதுக்கப்படும் பணம் சரியான மார்க்கத்தில் செலவிடப்படுகிறதா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஆலோசனை சொல்லும் வகையில் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கிறவர்கள் இந்தச் சபையில் செயல்படவேண்டியிருக்க, அவர்கள் இந்தச் சட்டசபையில் இல்லாமல் வெளியே இருப்பது மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பிரதான எதிர்க்கட்சியினர் இந்த முறையில் செயல்படுவார்களானால், அவர்கள் எந்த ஜனநாயக அமைப்பாக இருந்தாலும் எப்படி அவர்கள் பணியாற்றப் போகிறார்களோ என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு வருஷத் திற்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் குறித்து உங்களுடைய யோசனைகளைச் சொல்லலாம் இருப்பது அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் சரியானபடி நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டார்கள் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் நடத்திய போராட்டங்களின் தன்மை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்ப்போம். விலைவாசிக் குறைப்புக்காகப் போராட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நண்பர் கனம் திரு. சசிவர்ண தேவர் அவர்கள், உணவுப் போராட்டம் (Food Riot) என்று பத்திரிகையில் பேர்ட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். (Food Riot) என்றால் அதற்குச் சரியான அர்த்தம் என்ன என்பதை அலசிப் பார்க்க வேண்டும். சமீபத்தில் நடந்த போராட்டத்தை (Food Riot) என்று சொல்வது ஒப்புக்கொள்ளப்படுமா என்று யோசிக்கவேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர்: 'போருந்துமா? என்றுதானே கேட்கிறீர்கள்?

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்: உணவுப் போராட்டம் என்று சொல்வது சமீபத்தில் நடந்த போராட்டத்திற்கு எப்படிப் பொருந்தும் என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. உணவுப்

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [28th July 1962]

பொருள்களின் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது உண்மைதான். விலைவாசி குறைக்கப்படவேண்டியதுதான். 'விலைவாசி உயர்வு' என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடும்போது, முக்கியமான உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்வைப் பற்றித்தான் போராட்டம் நடத்தியவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவுப் பொருள்களின் விலை உயர்வுதான் அவர்களுடைய கவனத்தில் இருக்கிறது. இப்படிப் போராட்டம் நடத்தும்போது, இந்த நாட்டில் உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளின் பிரச்சனைகள் என்ன, அவர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதை இந்தப் போராட்டம் நடத்துகிறவர்கள் ஒரு சிறிதாவது சிந்தித்துப் பார்த்தார்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். நேற்று மாலை ஏழு மணிக்கு ஒரு கூட்டத்தில் ஒரு ஆங்கிலேயர் பிரசங்கம் செய்தார். அதைக் கேட்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. 'Plight of Indian Farmers' என்பது பற்றி அவர் பிரசங்கம் செய்தபோது, இந்தியா தேசத்தில் உள்ள விவசாயிகளுடைய நிலைமைகளைப்பற்றியும், அவர்களுக்குள்ள கஷ்டங்களையும் எடுத்து விவரித்துச் சொன்னபோது, எனக்கு வியப்பாக இருந்தது. நானும் ஒரு விவசாயி என்றாலும், நானே புரிந்துகொண்டிராத பல விஷயங்களை அவர் எடுத்துச் சொன்னார். "உலகத்திலேயுள்ள மற்ற தேசங்களிலுள்ள விவசாயிகளைக் காட்டிலும், நம்முடைய தேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டமான நிலைமையில் இருந்துகொண்டு, பெரிய தியாகம் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு பெரிய 'ரிஸ்க்' எடுத்து விவசாயம் செய்கிறார்கள்; இவ்வளவு 'ரிஸ்க்' எடுத்து விவசாயம் செய்யவேண்டிய நிலைமை உலகத்தில் வேறு எந்தத் தேசத்திலும் இல்லை" என்று புள்ளிவிவரங்களுடன் அந்த ஆங்கிலேயர் தம் பிரசங்கத்தில் எடுத்து விளக்கினார். இந்த நாட்டில் 'அஷ்யூர்டு வாட்டர் சப்ளை' உள்ள இடங்களிலே கூட, நீர்ப்பாசன வசதி பரிபூர்ணமாக இருக்கும் இடங்களிலே கூட, நிரந்தரமாக அவர்களுக்கு விவசாயம் வெற்றிகரமாக முடியும் என்ற நம்பிக்கை இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நீர்ப்பாசன வசதி உள்ள இடங்களிலே நிலைமை இப்படியென்றால், மாணவாரிப் பிரதேசத்தில் சூதாட்டம் Gambling போல் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகளின் விலை நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லும் போது, அதற்காக அவர்கள் ஏராளமாகக் கடன் வாங்கி, பல்வகைகளில் கஷ்டப்பட்டு, மிகுந்த சிரமத்தோடு விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்பதை இந்த நாட்டிலே விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டும், உணவுப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களில் யாருமே சிந்திக்கவில்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டியதுதான். இதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், 'விலைவாசியைக் குறைக்கவேண்டும்' என்று சொல்கிறவர்கள் உணவுப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்கவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். உணவுக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவரவேண்டு

28th July 1962] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

மென்றும் சொல்கிறார்கள். சில பேர்களுடைய சௌகரியத்துக் காக, சில பேர்களுடைய நன்மைக்காக, 'உணவுக் கட்டுப்பாடு' கூட கொண்டுவந்து, இலைவாசி உயர்வை சமாளிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். உணவுக் கட்டுப்பாடு வந்தால் என்ன ஆகும் என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். இந்த நாட்டில் உணவுக் கட்டுப்பாடு அமுலில் இருந்தகாலத்தில், நாட்டு மக்கள் எவ்வளவு அவதிப்பட்டார்கள், விவசாயிகள் எவ்வளவு அவதிப்பட்டார்கள். வாங்குவார்கள் எவ்வளவு அவதிப் பட்டார்கள், உணவுக் கட்டுப் பாட்டினால் பலன் அடைந்தவர்கள் யார் என்பதும் நமக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் தெரிந்த விஷயமே. கட்டுப்பாடு கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் யார்? அந்தக் கட்டுப் பாட்டின் மூலம் லாபம் அடையக்கூடியவர்கள்தான் அப்படிப் பட்ட பிரதிநிதிகள்தான், கட்டுப்பாடு வேண்டுமென்று சொல்ல முடியும். விவசாயிகளுடைய நன்மையைக் கருதக்கூடிய எந்தப் பிரதிநிதியும், 'உணவுக் கட்டுப்பாடு' கொண்டுவரப்படவேண்டும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லமாட்டார். இந்த நாட்டில் உணவுக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவரவேண்டுமென்று யாராவது முயற்சி செய் வார்களானால், அதை எதிர்த்து இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் பலமான போராட்டங்களை நடத்தத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை 'கட்டுப்பாடு கொண்டுவரவேண்டும்' என்று சொல்கிற எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அப்படிப்பட்டவர்களை நான் எச்சரிக்கவும் தயாராக இருக்கிறேன்.

பல திட்டங்களைப் போட்டு, அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்காகப் பல வகைகளில் பணம் ஒதுக்கிக் காரியங்களைச் செய்கிறோம். திட்டம் ஒரு பக்கம் நிறைவேறும் போது, பொருள்களின் உற்பத்தியும் ஓரளவு பெருகும்போது, அதற்கான செலவுகளும் ஏற்படும்போது, உணவு விலை ஓரளவு ஏறத் தான் செய்யும்; ஏறாமல் இருக்காது. (Food Riot) எப்பொழுது வரும்? எப்பொழுது நாட்டில் உணவு கிடைக்காமல், மக்கள் சாப்பாடு இல்லாமல் பட்டினி கிடப்பார்களானால், அதைத் தான் (Food Riot) என்று சொல்வது. மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி இல்லாமல், பொருள்களை வாங்குவதற்கு மக்களால் இயலாம லிருந்தால், அப்பொழுதுதான் (Food Riot) வரும். ஆனால், இப்பொழுது நாட்டில் மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் திட்டம் மூலமாக ஒரு பக்கத்தில் மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி பெருகியிருக்கிறது, அதே சமயத்தில் விலைவாசியும் ஏறுகிறது. இந்த நிலையில் உணவுக் கலகம் (Food Riot) ஏற்பட முடியாது. உணவுக் கலகம் எப்பொழுது வரும்? மக்களுக்கு வாங்கும் சக்தி இல்லாமல், உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டு, சாப்பிடுவதற்கு ஒன்றும் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படும்போதுதான் உணவுக் கலகம் வர முடியும். இப்பொழுதுள்ள நிலையில் உணவுக் கலகம் ஏற்படுவ தாகச் சொல்லி எவ்வளவு பெரிய பத்திரிகை எழுதினாலும், அது (Food Riot) என்பதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல் எழுதியதாகத்தான் சொல்ல முடியும்.

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [28th July 1962]

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமான் கோசல்ராம் அவர்கள், பாடப் புத்தகங்களைப்பற்றிப் பல முறை இந்தச் சபையில் பேசியிருக்கிறார்கள். 'இந்தப் புத்தகத்தில் குறை இருக்கிறது, அந்தப் புத்தகத்தில் குறை இருக்கிறது' என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது எனக்கு மிகவும் மனக் கிலேசத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நானும் அரசாங்கக் கட்சியைச் சேர்ந்தவன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கோசல்ராம் அவர்களும் அரசாங்கக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். திரு. கோசல்ராம் அவர்கள், "அரசாங்கம் பாடப் புத்தகங்களைப் பொறுத்தவரையில் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை" என்று பெரிய குற்றச் சாட்டு சொல்வது எனக்கே சங்கடமாக இருக்கிறது.

எனது மதிப்புமிக்க கல்வி மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டு கோள் விடுக்கிறேன். நண்பர் கோசல்ராம் அவர்கள் நிறையப் புஸ்தகங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில தவறுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை கனம் மந்திரியவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இகையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் வாங்கிப் பார்த்து, பரிசீலனை செய்து பார்த்த பிறகு தவறுதல் இல்லை யென்றால் 'தவறான இன்பர்மேஷனை இப்படிச் சபையில் சொல்ல வேண்டாம்' என்று நண்பர் கோசல்ராம் அவர்களுக்குச் சொல்ல லாம். உண்மையில் தவறு இருக்குமானால் அதற்கான பரிகாரங் களைச் செய்யவேண்டுமென்று, நண்பர் என்ற முறையில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் ஒருசில வார்த்தைகள் மட்டும் பேச விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டுக்கு எவ்வளவு செலவு ஏற்படும் என்பதைப் பொறுத்து நிதியை ஒதுக்கீடு செய்தோம். துரதிருஷ்டவசமாக, நாம் ஒதுக்கிய தொகைக்கு மேல் நமக்குச் செலவு ஏற்படும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் மானியத்திற்கு ஒதுக்கிய நிதியில் எதிர்பார்த்திருந்த செலவுக்கு மேல் செலவு ஏற்படும் என்று அஞ்சுகிறோம். மறியல் என்ற பெயரிலே நாட்டிலே கலவரங்கள் ஏற்பட்ட காரணத்தால், நாம் ஒதுக்கிய நிதிக்கு மேல் அதிகமாகச் செலவு ஏற்படுகின்றது என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதோடு கூட மறுபடியும் இந்தமாதிரி நிலை நாட்டிலே ஏற்பட்டு விட்டால் என்ன செய்யவேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். 19-ம் தேதியன்று நடந்த கலவரங்களைப் பற்றிப் பலர் சொன்னார்கள். விலைவாசி உயர்வைக் கண்டிப்பாதற்காக மறியல் என்ற பெயரிலே இந்தக் கலவரங்கள் நடந்தனவா? அல்லது வேண்டுமென்றே காங்கிரஸ் ஆட்சியின் பேரில் ஒரு குற்றத்தைச் சுமத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் செய்ததா என்பதைத்தான் சற்று சிந்திக்கவேண்டும். கலவரங்கள் ஏதோ திடீரென்று நடந்துவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் கலவரம் செய்ய முன் ஏற்பாட்டுடன் வரவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. அதற்கு, இரண்டே இரண்டு குறிப்புகளை மாத்திரம் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

28th July 1962] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

மறியல் நடந்த இடத்தில், மறியலை நடத்தியவர்கள் பலாத் காரத்தில் இறங்குகிறார்கள் என்று தெரிந்த பிறகு, போலீஸ் காரர்கள் கண்ணீர் குண்டை வெடித்தார்கள். கண்ணீர் குண்டை வெடித்தவுடன் இவர்கள் எல்லாம் சிதறி ஓடிவிடுவார்கள் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் அந்தக் கண்ணீர் குண்டு வெடித்ததால் பாதிக்கப்பட்டார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. அவர்கள் கையிலும் மடியிலும் வெங்காயத்தை வைத்திருந் தார்கள். எதற்காக? கண்ணீர் குண்டை வெடிப்பதற்கு முன்னால் வெங்காயத்தின் சாற்றைக் கண்ணில் பிழிந்து கொண்டால், கண்ணீர் குண்டிலிருந்து வரும் புகை அவர்களைப் பாதிக்காது. அவ்வாறு அவர்கள் முன்னேற்பாட்டுடன் வந்திருந் தார்கள்.

MR. SPEAKER : It is only self-defence.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : போலீஸ்காரர்கள், அடிப்பார்கள், கண்ணீர் ப் புகைக் குண்டை வெடிப்பார்கள் என்று முன்னேற் பாடாக, பந்தோபஸ்தாக வெங்காயத்தைக் கொண்டு வந்திருந் தார்கள். வெங்காயத்திற்கும், கத்திக்கும் வித்தியாசம் இல்லை யென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்படி, கல்லைக் கொண்டு வந்தார்களோ, கத்தியைக் கொண்டு வந்தார்களோ, அதே போன்று வெங்காயத்தையும் கொண்டு வந்தார்கள். வெடி குண்டு வெடித்தவுடன் அவர்கள் ஓடிவிடுவார்கள் என்று போலீசார் எண்ணிக் கொண்டிருந்த நேரத்திலேதான் அவர்கள் கல்லையும் கையில் கண்டதையும் எடுத்து எறிந்திருக்கிறார்கள். போலீசாரின் மண்டையை உடைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கண் நன்றாக தெரிந்திருக்கிறது. போலீசார் கண்ணீர் குண்டைப் பயன் படுத்தி யதனால் எந்த விதப் பலனும் ஏற்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, டெலிபோன் பூத்தில் தி வைத்திருக்கிறார்கள். திடீ ரென்று நெருப்புக் குச்சியை எடுத்துக் கொளுத்தி விட்டால் அது பிடித்து விடாது. ஆகவே, முன்னேற்பாடாகத்தான் அந்தப் காரியம் நடந்திருக்கிறது. பெட்ரோலையோ, கெரோசினையோ முன்னாலேயே ஊற்றி வைத்திருந்தால், தான் அது எரிந்திருக்க முடியும். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் பேரில் கெட்ட பெயர் ஏற்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு திராவிட முன்னேற்றக் கட்சிக் காரர்கள் இந்தக் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சி யிலே உள்ள நண்பர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் தி.மு.க-வுக்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசினார்கள். நடைபெற இருக்கிற தேர்தலை வைத்து அவர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்கிப் பேசியிருப்பார்கள் என்பதை நான் மிக மிக வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னை கார்ப்பொரேஷன் யார் கையில் போன லும், கோயம்புத்தூர் நகரசபை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குக் கிடைத் தால் போதும் என்ற நிலையில் பேசியிருக்கிறார்கள். எரிகிற வீட் டில் பிடுங்குகிற வரையில் ஆதாயம் என்ற முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [28th July 1962]

நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மறுபடியும் இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்படாது என்பதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது? இன்றைக்கு வந்திருக்கும் பத்திரிகையில் உள்ள ஒரு விஷயத்தை கனம் சபாநாயகர் அவர்களின் அனுமதியின் பேரில் படிக்கிறேன்.

“ஜெயில் முன் மறியல் நடத்துவோம்” திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அறிவிப்பு.

“அண்ணாதுரையை உடனடியாக விடுதலைசெய்ய வேண்டும். 7 நாட்களுக்குள்ளாக சர்க்கார் மன்னிப்பு கேட்கவில்லையென்றால் நாங்கள் மறியல் செய்வோம்.”

என்று அந்தப் பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. போலீஸ் காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டவர்களை மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் ஒப்படைத்துவிட்டார்கள். மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் தீர்ப்பின்படி அவர்கள் 14 நாட்கள் ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீதிஸ்தலத்தின் தீர்ப்பிலே இவர்கள் தலையிடுகிறார்கள். மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்குப் பயமுறுத்தல் இது. இதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மேலும் அதிலே சொல்லியிருக்கிறது—

“திருச்செங்கோடு இடைத் தேர்தலை இப்போது நடத்தக் கூடாது. ஒத்திப் போடவேண்டும். குடிசை மக்களையும் நிரபராதிகளையும் போலீசார் வேட்டையாடுகிறார்கள். இதற்கு மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும். அதுவும் 7 நாட்களுக்குள் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும். அப்படிக் கேட்காவிட்டால் வண்ணாரப் பேட்டை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மத்திய சிறை முன்பு மறியல் செய்வோம்.”

அவர்கள் சர்க்காருக்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார்கள், திருச்செங்கோடு தேர்தலை நடத்தக் கூடாது என்று. சர்க்கார் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டுமாம். மன்னிப்புக் கேட்காவிட்டால் தினசரி ஐந்து டேர் சென்ட்ரல் ஜெயில் முன்னால் மறியல் செய்வார்களாம். இதற்கு, சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள்? ஏற்கனவே ஏற்பட்ட கலவரத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட பீதியினால் வடநாட்டுக்காரர்கள் பயந்து, அவமானத்திற்குப் பயந்து, வடநாட்டுக்கு ஓடியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பேர் இந்தக் கலவரத்தின் காரணமாகப் பயந்து ஓடியிருக்கிறார்கள். மறுபடியும் இப்படி ஒரு கலகம் ஏற்பட்டுவிட்டால் என்ன செய்யவேண்டுமென்பது பற்றிச் சர்க்கார் முன்னேற்பாடாக இருக்கவேண்டும். கனம் போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் சற்றுக் கடுமையாக இருக்கவேண்டும். மற்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூட, ‘மறியல் செய்தது சரிதான்’ என்று வக்காலத்து வாங்கிப் பேசக் கூடிய அளவில் இருக்கும்போது, ஜெயில் போராட்டமும் சரி என்றுதான் அவர்கள் சொல்வார்கள். மற்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் ஆதரவு

28th July 1962] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

கொடுக்கிறார்கள் என்ற தைரியம் போராட்டக்காரர்களுக்கு ஏற்பட்டு மற்றொரு கலவரம் ஏற்படக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு முறை ரௌடித்தனம் நடந்து விட்டது; மறுபடியும் தலை நகரத்தில் ரௌடித்தனம் நடக்காதவாறு முன்னெச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். மானம் உள்ளவர்கள், நல்ல குடும்பஸ்தர்கள் வெளியே வரப் பயப்படுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை சென்னை நகரத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வண்ணாரப் பேட்டை தி.மு.-வினர் யார் என்று கண்டுபிடித்து அவர்களைக் காவலில் வைத்து, மேற்கொண்டு கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த கனம் அங்கத்தினர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னர் பொதுவாக ஒரு புகார் கூறினார்கள். அதாவது, இந்த மன்றத்திலே சர்க்கார் பல பிரச்சனைகளை சாவதானமாக அலசி ஆராய்ந்து பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுப்பதில்லையென்று சொன்னார்கள். அதை நான் முற்றிலும் மறுக்கிறேன். அப்போதைக்கப்போது எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் கலந்து பேசி அவர்களுக்கு எவ்வளவு அவகாசம் வேண்டுமோ அவ்வளவு அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டுத் தான் வருகிறது. இந்த மான்யக் கோரிக்கை விவாதத்தில், தங்களுக்கு முன்பு இருந்தவர்கள் அளிக்காத முறையிலே தாராளமாக அவகாசம் கொடுத்து, சாப்பாட்டைக் கூட கவனிக்காமல் 1- $\frac{3}{4}$, 2 மணி வரை கூட விவாதம் நடைபெற்றது என்பது தங்களுக்கு தெரியும். விவாத நேரத்தைக் குறைக்காமல் தாராளமாக டைம் கொடுத்து களுக்கும் தெரியும். நேற்று நடந்த ஒரு சம்பவத்தை வியாஜ்யமாக வைத்துக்கொண்டுதான் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பொதுவாக குறை சொன்னார்கள். நேற்று 57-வது விதிப்படி சென்னையில் மட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டில் நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி விவாதம் நடத்த வேண்டுமென்று இருந்தது. பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியில் அதை ஒப்புக் கொண்டு, பிறகு அதை மீறிவிட்டோம் என்று புகார் சொன்னார்கள். பிஸினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியில் அவர்கள் ஒரு யோசனை கூறினார்கள். நான் 20-ம் தேதி சமர்ப்பித்த ஸ்டேட்மென்ட் பேரில் விவாதம் நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வது முறையல்ல வென்று சொன்னேன். அதற்கு அப்புறம், இம்மாதிரி விவாதத்திற்கு 57-வது விதி இருக்கிறது என்று பார்த்து அதன் கீழ் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். 57-வது விதியில் "Discussion for a short duration" என்று தான் இருக்கிறது. ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேற்படாமல் என்று இருக்கிறது. அந்த நேரத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றால், இந்த மன்றத்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th July 1962]

தில் இதை வைத்து இந்த ரூலை சஸ்பென்ட் செய்து, இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் 75 சதவிகிதம் அங்கத்தினர்களுக்கு குறைபாமல் வோட்டு செய்து, 57-வது விதியிலுள்ள காலவரையை சஸ்பென்ட் செய்யலாம். ஆனால் இதுவரை அப்படி நடைபெற்றதாக எனக்கு ஞாபகம் இல்லை. அது ஒரு “எக்ஸ்ட்ரா ஆர்டினரி ப்ரொசீஜர்” பிளினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டி முடிவிற்கு விரோதமாக போய் விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கமிட்டி கூடிய பின்னால் நடந்த சில சம்பவங்களை நினைவூட்டுகிறேன். அதற்குப் பின்னர் மூன்று அவசரக் கேள்விகள் கொடுத்தார்கள். அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு விடை அளிக்கிறதன் என்று சொன்னேன். அப்படியே, 57 வது விதிப்படி நடந்திருக்க வேண்டிய விவாதத்தின் முன்பே விடையளிக்கப்பட்டது. அந்த அவசரக் கேள்விகளுக்கு 35 நிமிடங்கள் உப-கேள்விகள் போட அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டது. 35 நிமிடங்கள் அது நடந்தது. இந்த சம்பவங்கள் பற்றி விவாதிக்க ஒரு மணி நேரம் போதாது, அதிகப்படி வேண்டுமென்றால் 57-வது ரூலை சஸ்பென்ட் செய்ய வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் 50 பேரும் இங்கே ஆஜராகி இருந்து, விபரீதமான அந்த நிலையில் போகலாம் என்றால் ரூலை சஸ்பென்ட் செய்வது பற்றி யோசித்திருக்கலாம். ஆனால் ரூலை சஸ்பென்ட் செய்வது சரி அல்ல என்ற அபிப்பிராயம் இருக்கிறது என்று நான் கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்களிடம் சொன்னேன். ஆகவே, ஒரு மணிநேரம் போதும் என்று சொன்னேன். அவர்களும் அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். அதை மறுக்கவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்குத் தெரிவிக்காமல் எதுவும் நடக்கவில்லை. இங்கு அதை ஆட்சேபிக்கும் நிலையே வரவில்லை. அவர்களே எழுந்து “நான் மூவ் செய்யப்போவதில்லை” என்றார்கள். நான் ஒரு மணி நேரம் போதும் என்று சொன்னதை அவர் சரி என்று ஒப்புக்கொண்டார். அப்புறம் என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை. 35 நிமிடங்கள் அவசரக்கேள்விக்கு எடுத்துக் கொண்டோம். இந்த ரூலை சஸ்பென்ட் செய்வது சரியல்ல என்ற அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு மணி நேரம் போதுமானது என்று நான் அவர்களிடம் சொன்னபோது, நான் இதை மூவ் செய்யப்போவதில்லை என்று என்னிடம் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் நேற்று இங்கு வந்து, “நான் மூவ் செய்யப் போவதில்லை” என்று சொன்னது முறையா?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இந்தப் பிரச்சனை வேறு, அந்தப் பிரச்சனை வேறு. ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் கொடுக்க சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. சீப் மினிஸ்டர், ஒரு “புது ப்ரொசீஜரை உண்டாக்குகிறீர்களோ” என்று சொன்னார்கள் என்று கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். சீப் மினிஸ்டரை சந்தித்துக் கேட்கலாம் என்று நேற்று காலை யில் கனம் நிதியமைச்சர் அவர்களும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்தபோது எதிரிலே உட்கார்ந்து நான் கேட்டேன். பின்னர் நானும் திரு. சா. கணேசன் அவர்களும் கேட்டோம். இறுதியாக ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் இல்லை என்று சொன்ன பிறகுதான் இந்த முடிவை எடுத்தேன்.

28th July 1962]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முந்தின நாளே நான் சொல்லி விட்டேன். அவர்கள் வாபஸ் வாங்கியிருக்க வேண்டியதில்லை, நேற்று ஒரு மணி நேரம் பேசியிருக்கலாம். அப்படியிருந்தால் இன்று வேறு விஷயங்களைப்பற்றி பேசியிருக்கலாம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நேற்று நேரம் வினாக்களில்லை என்று கருதுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நேற்று 20 நிமிடங்களுக்கு முன்னதாகவே எழுந்து விட்டோமே. பின்னும், மற்றவர்கள் ஏன் எழுந்து போனார்கள் என்று தெரியவில்லை. கனம் சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் வேறு காரணத்திற்காக எழுந்து சென்றதாகச் சொன்னார்கள். எனக்குக் கூட மூன்று மணி நேரம் உட்கார்ந்திருந்தால் சற்று எழுந்து போகலாமா என்றுதான் தோன்றுகிறது, அப்படி எழுந்து போய் இருக்கலாம். அடுத்தபடியாக, கனம் கோசல்ராம் அவர்களும், மற்ற கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலரும் நிர்வாகத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். முக்கியமாக 57-வது விதிப்படி பேசியிருக்க வேண்டிய விஷயங்களைப்பற்றித்தான் முக்கியமாக சொல்லப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர் கலியாண சுந்தரத்திற்கு இருந்த சங்கடமான நிலையை நான் உணருகிறேன். அதற்காக அனுதாபப்படுகிறேன். அவருடைய நிலை “ஓயர் வாகிங்” மாதிரி இருந்தது. சர்க்கலிலாவது குடை பிடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள், அப்படி பிடிக்காது போனால் கஷ்டமாக இருக்கும். நான் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களின் நிலையை உணர்கிறேன், அதற்காக அனுதாபப்படுகிறேன். அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். பட்டும் படாததுமாகத்தான் சில சமயங்களில் பேசவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் அனுதாபம் காட்டினார்கள். அவர்களது அனுதாபத்திற்கு உரியவன்தான் நான். அது வேறு விஷயம். அவர் வயதில் பெரியவர், அதுமட்டுமல்ல, எல்லாவிதத்திலுமே பெரியவர். எனக்கு இது சம்பந்தமாக ஒரு சங்கடமும் இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினரின் பிரிவினைக் கொள்கை, வட நாட்டார் மீது தாக்குதல் தொடுப்பது, பொது சொத்துக்களுக்கு நாசம் விளைவிப்பது, இவற்றிற்கு நான் அனுதாபம் தெரிவிக்கவில்லை என் ஆதரவும் அவைகளுக்கு கிடையாது. இதுபற்றி விவாதிக்கும் போது அந்தக் கட்சியினர் இந்தச் சபையில் இருந்திருக்க வேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர் : நோட்டீஸ் கொடுக்கும்போது, மறுநாள் அவர்கள் சபைக்கு வந்து விடுவார்கள் என்று நினைத்தீர்களா?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : வரவேண்டுமென்பதுதான் என் விருப்பம். பொறுப்புள்ள கட்சி செய்யவேண்டிய வேலை அது. இங்குள்ள இவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் பேசுவதைக் கேட்டு அவர்கள் இங்கிருந்து பதில் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களின் மனநிலையை நான் உணர்கிறேன். அதற்காகத்தான் என் அனுதாபமும் பாராட்டுதலும் என்று சொன்னேன்.

[28th July 1962]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இது அனுதாபத்திற்குரிய விஷயமே அல்ல. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பரிதாபப் படக் கூடிய நிலையில் நான் இல்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அனுதாபம் தெரிவிப்பது, பரிதாபகரமான நிலையில் மட்டும் அல்ல. முதலில் இந்த சம்பவங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இன்று பட்ஜெட் விவாதம் முடிந்து அப்ரோப்ரியேஷன் பில்லை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். சாதாரணமாக அப்ரோப்ரியேஷன் பில்லின் மீதுள்ள விவாதத்தில் விட்டது தொட்டதைத்தான் பேசுவது வழக்கம்.

(திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : நிதியமைச்சரைப் பாராட்டியும் பேசுவார்கள்). எதிர்க்கட்சியினரை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த விவாதத்தில் நல்ல கருத்துக்களை தெரிவித்தார்கள். குறைகள் தெரிவித்ததையும் வரவேற்கிறேன். குறையே சொல்லக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. எங்களுக்கு குறையே இல்லாமல் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. பட்ஜெட் மீது பொது விவாதம் நடந்தது, மான்யக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதம் நடந்தது. எதிர்க்கட்சியில் முக்கியமாக இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 18-ம் தேதி வரையிலும் இங்கேதான் இருந்தார்கள். பட்ஜெட் விவாதம் எல்லாம் சுமுகமாகவே நடந்தது. அதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் நினைவுபடுத்திக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். 18-ம் தேதி வரையிலும் சுமுகமாகத்தான் விவாதம் நடந்தது. 19-ம் தேதி வந்தது. 18 கழிந்தால் 19 வரும் பின்னால் 20 வரும் இப்படி நாட்கள் வந்து கொண்டேதான் இருக்கும். 19-ம் தேதி என்ன கோரிக்கை வரும் என்பதைத் தாங்களே முடிவு கட்டி முன்பே எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் அறிவித்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே 19-ம் தேதியும் தொடர்ந்து மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய விவாதம் நடைபெறும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் 19-ம் தேதி காலை யில் சட்ட சபைக்கு வருவதை யாரும் தடுத்திருக்க முடியாது. ஆனால் அவர்கள் அன்றைய தினம் சபைக்கு வராமல் இருந்து வெளியில் நடந்த மறியலில் ஈடுபட்டார்கள். இதை நாம் எல்லோரும் அறிந்திருக்கிறோம். விலைவாசி குறைப்புக்காக மறியல் நடத்தப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி கண்டிக்க வேண்டிய உரிமை அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கண்டிப்பதற்கு திராவிட முன்னேற்ற கழக கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. சட்டசபைக்கு வெளியிலும் கிளர்ச்சி செய்யலாம். விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி நான் பின்னால் சுருக்கமாக சொல்லுகிறேன். விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க வேண்டும் என்று வெளியிலும் டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் நடத்தலாம், பிக்கட்டிங் நடத்தலாம், காந்தியடிகள் காலத்தில் கூட, இவைகள் எல்லாம் நடந்தன. ஒத்துழையாமை இயக்கம் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன ஆனால் peaceful -லாக சாத்வீகமாக இருக்கவேண்டும் என்றும் அடிக்கடி காந்தியடிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சாத்வீகமல்லாத முறையில் போகும் போது அது தவறு என்று அவ்வப்போது அவர் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். பல

28th July 1962]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சந்தர்ப்பங்களில் தவறுகள் வந்தபோதெல்லாம் காந்தியடிகள் எல்லாம் இது சாத்வீக மறியல் அல்ல ஆகவே, நிறுத்திவிடுகிறேன், இது கூடாது என்று எத்தனையோ முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். சாத்வீக மறியல் எந்தவிதத்தில் இருக்கவேண்டும் என்று அடிக்கடி கூறி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே 19-ம் தேதி சில சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் மறியலில் கலந்து கொண்டார்கள். வெளியில் இருக்கின்றவர்கள் இந்தமறியலை நடத்தலாம். இல்லையென்றால், சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் அதில் பங்கு கொள்ளவேண்டுமென்றால், 19-ம் தேதி சட்டசபை வேலை முடிந்த பின்னால் இந்த மறியலை வைத்திருக்கலாம். அல்லது ஐந்து மணிக்குமேல் வைத்திருக்கலாம். காலை எட்டரை மணியிலிருந்து சட்டசபை வேலை ஆரம்பமாகிறது என்பது சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். அப்படியிருந்தும் 19-ம் தேதி காலை 9 மணிக்கு மறியலை தொடங்குகிறோம் என்று முடிவு செய்தார்கள். அன்று நடந்த மறியலைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் என்ன வெல்லாமோ வியாக்கியானம் கொடுத்தார்கள். மறியல் நடத்துவதில் எந்த விதமான தவறும் இல்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது, இன்னொருவர் கேட்டார், ஏன் முன்னாலேயே மறியல் நடத்துகின்ற தலைவர்களை அரசுத் செய்திருக்கக்கூடாது என்று. என்னிடம் கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சில அங்கத்தினர்கள் வந்து கேட்டார்கள், ஏன் முன்னாலேயே அரசுத் செய்திருக்கக்கூடாது என்று. அரசாங்கம் அல்லது நிர்வாகம் அரசுத் செய்வது போன்றவற்றை எல்லாம் எல்லோரிடத்திலும் கேட்டுவிட்டு நடத்த முடியாது. முன்னாலேயே அரசுத் செய்திருந்தால் கோர்ட்டில் என்ன சொல்வது? குற்றம் பண்ணினால் தான் அரசுத் செய்ய முடியும், அது தவிர குற்றம் செய்வார்கள் என்று தெரிந்தால் அதை தடுப்பதற்காகவும் அரசுத் செய்வதுண்டு. அதற்கான தடுப்பு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள். அரசாங்கம் அவ்விதம் வேண்டிய தடுப்பு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டுவருகிறது. ஆனால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் தங்கள் காரியாலயங்களுக்கு போகக்கூடாது, அவர்களை உள்ளே போகவொட்டாமல் தடுப்பது, வழியில் படுத்துக் கொள்வது, உட்கார்ந்து கொள்வது என்று சொன்னால் இதை சாத்வீக மறியல் என்று கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்வதே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அவர்களுடைய காரியாலயங்களுக்குப் போவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. சர்க்கார் காரியாலயங்களுக்குப் போவதற்கு பொதுமக்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. இப்படி போவதை தடுப்பது என்றால் போகக்கூடாது என்று சாத்வீகமாக வேண்டுமானால் சொல்லலாம். சாத்வீகமாக இருந்து 'பெர்ஸிவேட்' செய்யலாம். அவ்விதமொன்றுமில்லாமல், இவர்கள் ஏதோ 19-ம் மறியல் செய்வதாக முடிவு கட்டிவிட்டார்கள் என்பதற்காக, கலெக்டர் ஆபீஸ், தாசில்தார் ஆபீஸ், ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸ் இவைகளுக்கெல்லாம் விடுமுறை கொடுத்துவிடமுடியுமா? அவ்விதம் சொல்வதைத்தான் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? அவ்விதம் ஏற்றுக்கொள்வதுதான் முறையாகுமா? என்று கேட்கிறேன். (திரு. எம். கலியாணசுந்தரம்: அவ்விதம் யாரும்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[28th July 1962]

சொல்லவில்லையே !) யார் சொன்னாலும் சொல்லாவிட்டாலும், பல இடங்களில் உத்தியோகஸ்தர்கள் பாதுகாக்கவேண்டும். ஆபீஸிக்குள் போக முடியாமல் வெளியே நின்று கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். கலெக்டரைக் கூட உள்ளேவிடாமல் வெளியே நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். தாசிஸ்தார் ஒருவர் உள்ளே போனதைத் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். இவ்விதம் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை வேலைக்குப் போகாமல் பிடிக்கலாக தடுத்துநிறுத்துவதை சாத்வீகமான மறியல் என்று யாரும் கருத முடியாது. பிஸிக்கல் அப்ஸ்ட்ரக்ஷன் செய்வது சட்டத்திற்கு விரோதமானதாகும். ஆகவே தான் தடுத்தவர்களின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அரஸ்ட் செய்தார்கள் என்றால், அது தவிர்க்க முடியாது. இந்த மன்றத்தைச் சேர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சில உறுப்பினர்கள் வந்து என்னிடம் பேசும்போது கூடச் சொன்னார்கள், “எங்கள் கட்சித் தலைவர்களை அரஸ்ட் செய்த பின்னால்தான் அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த பொதுமக்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் இறங்கினார்கள்” என்று, ஓரளவுக்கு ஆர்பாட்டம் செய்ததை ஒப்புக்கொள்ளுகின்ற அளவுக்கு சொன்னார்கள். ஒருவரைக் கைது செய்வது என்றால், எப்போது செய்யவேண்டும் என்பதை எல்லாம் முன்கூட்டியே திட்டமிட முடியாது. அதற்கென்று சட்டம் இருக்கிறது. அதற்கேற்றபடி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இதில் இங்கே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கின்ற 50 பேர்களில் சிலர் தான் அரஸ்ட் செய்யப்பட்டார்கள். வெளியில் 30-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சரியான எண்ணிக்கை என்னவென்று தெரியவில்லை. (திரு கே. டி. கோசல் ராம் : 36 பேர்கள் வெளியில் இருக்கிறார்கள் . . .). 36 பேர்கள் வெளியில் இருப்பதாக சொல்கிறார்கள். எப்படியிருந்தாலும் 30 பேர்களுக்கு குறையாமல் வெளியில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஏன் இங்கே வரக்கூடாது? சிறையில் இருக்கின்றவர்கள் வர முடியாது, அவர்களைப்பற்றி நாம் குறை கூற முடியாது. நான் சட்ட சபையில் கொடுத்த ஸ்டேட்மெண்ட்டைப்பற்றி வெளியில் இருந்து கொண்டு ‘இது ஒரு ஸ்டேட்மெண்ட்’ என்று சொல்வதற்கே லாயக்கில்லை’ என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? அதை இந்த மன்றத்தில் வந்து சொல்லியிருக்கவேண்டும். இவர்கள் எல்லாம் மக்களின் பிரதிநிதிகள்தான். ஆனால் இந்த மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு எவ்வளவு பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இது தவிர பாராளுமன்றம் என்று சொல்லுகிறோமே—அந்த பார்லிமெண்டின்—அதாவது டெல்லி லோக்சபைக்கு மெம்பர்களாக தேர்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் சிலரும் இந்த மறியலில் கலந்துகொண்டார்கள். இவர்களும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களைப் பற்றிய பொறுப்பு ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தான் உண்டு என்பதை இப்போது தான் இவர்கள் உணர்ந்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்

28th July 1962]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நாட்டில் தாங்கள் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் ஆகவே பாதுகாக்கவேண்டும் என்றும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இப்போதுதான் தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் தான் தங்களுக்கு பொறுப்பு என்பதை இப்போது தான் இவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் தந்தி கொடுத்ததால் ஏன் அவர்களை கைது செய்தீர்கள் என்று எங்கரிடம் எந்தவிதமான எக்ஸ்பிளனேஷனையும் கேட்டுவிடவில்லை. ஆனால் இந்தத் தந்தியின் வாசகத்தைப்பார்த்தால், ஆங்கிலம் படிக்கவேண்டியதின் அவசியத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அவ்வளவு அபத்தமான அர்த்தத்தை கொடுத்திருக்கிறது, கான்ஸ்டிடியூஷனை புரிந்துக் கொண்டு தான் இவ்விதம் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறீர்களா என்று கூட ஆலோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. (திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : அந்தத் தந்தியின் வாசகத்தைப் படியுங்களேன் . . .) அதையெல்லாம் இப்போது படிப்பதற்கு நேரமில்லை, இந்த நிலையில் லா-அண்ட்-ஆர்டர் எவ்வாறு நடத்தவேண்டும் என்பதைக் கூட புரிந்து கொள்ளாத அளவுக்கு பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்கள், மத்திய அரசாங்கத்திற்கு தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மன்றத்தில் முக்கியமான பட்ஜெட் விவாதம் நடந்துக் கொண்டிருக்கும் நேரம் இது. நேற்று கூட கனம் கலியாண சுந்தரம் அவர்கள் 57-வது ஜூல் பிரகாரம் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருந்தார்கள். இந்த விபரம் பத்திரிகையில் வந்திருந்தது. இதைப் பார்த்துவிட்டாவது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் சபைக்கு வருவார்கள் என்று நான் கூட நினைத்தேன். அம்மாதிரி அவர்கள் நேற்று சபைக்கு வந்திருந்தால் கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கியிருக்க மாட்டார்கள். அதே போன்று எதிர்கட்சிகளான சுதந்திரா கட்சி, பார்வர்ட் பிளாக் முதலிய கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் வாக்-அவுட் பண்ணியிருக்க மாட்டார்கள். மன்றத்தில் பட்ஜெட் விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த முக்கியமான கூட்டத்திற்கு அவர்கள் வந்திருக்கவேண்டும், சிறையில் இருக்கிறவர்களைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் கூறவில்லை. வெளியில் இருக்கிறவர்களும் இந்த மன்றத்திற்கு வரவில்லை என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த இந்த உறுப்பினர்களுக்கு என்ன பொறுப்பு உணர்ச்சி இருக்கிறது என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டு அங்கத்தினர்கள் வரவில்லை என்றால் அதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும். வெளியில் இருக்கின்ற அத்தனைபேருமே வரவில்லை என்றால் அதைப்பற்றி என்ன சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. வாக்-அவுட் பண்ணி வெளியில் போன அங்கத்தினர்கள் கூட அப்படியே வீட்டுக்குப் போய்விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சிறிது நேரத்திற்குப் பின்னால் சபைக்கு வந்தார்கள். அதைப்பற்றி எனக்கு மிகவும் திருப்தி ஏற்பட்டது. அவர்கள் கூட “என்னுடன் வெளியே வந்தவர்கள் எல்லாம் என்னை விட்டுவிட்டு போய்விட்டார்கள் போலிருக்கிறது”

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[28th July 1962]

என்று சொன்னார்கள். ஏதோ வாக்-அவுட் பண்ணி வெளியே போவது என்றால் அப்படியே போய்விடுகிறார்கள். அந்த விதத்தில் 19-ம் தேதி வரவில்லை, 20-ம் தேதியும் வரவில்லை, 21-ம் தேதியும் வரவில்லை, 22-ம் தேதி ஞாயிற்றுக் கிழமை அதன் பிறகு 23-ம் தேதி திங்கள் கிழமையிலிருந்து சபை தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கிறது, இன்று வரையிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வரவில்லை.

திரு. டி. எஸ். சசிவர்ணத் தேவர் : வாக்-அவுட் பண்ணி வெளியே போன அங்கத்தினர்கள் திரும்பவும் வந்து பணியாற்ற கடமை இருக்கிறது. ஆனால் “வெளியே போனவர்கள் அப்படியே விட்டுக்குப் போய் விட்டார்கள்” என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் லேசான அளவில் சொல்வது சரியாக இருக்கிறதா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் சொன்னதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். வாக்-அவுட் பண்ணி வெளியே போனவர்கள் திரும்பி வரவேண்டும் என்கிற முறை தெரியாமல் அப்படியே போய் விட்டார்கள் என்பதைத்தான் சொன்னேன். இப்போதும் அதைத்தான் சொல்லுகிறேன். அப்படிப்போனவர்கள் திரும்பி வந்திருக்க வேண்டும். அது தான் முறை.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அதிலும் முக்கியமாக நேற்று வரி விதிக்கிற மசோதா பற்றி விவாதம் நடந்த சமயம் வாக்-அவுட் பண்ணி போனவர்கள் திரும்பி வந்திருக்கவேண்டும் என்பது தான் என் அபிப்பிராயமும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இவ்விதம் வெளியில் இருக்கின்ற 34 அல்லது 36 திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் இந்த சபைக்கு வந்து முக்கியமான விவாதங்களில் பங்கெடுத்திருக்கவேண்டும். 19-ம் தேதிக்குப் பின்னால் தொடர்ந்து சபைக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் அப்போ பிரியேஷன்பில் மீது விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது இதில் கூட அவர்கள் வந்து பங்கு கொள்ளவில்லை யென்றால் இந்த தி. மு. க. அங்கத்தினர்களுக்கு ஓட்டுபோட்டவர்களின் நிலை என்ன, யாருடைய இன்டர்ஸ்ட் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை யெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்றுதான் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இவ்விஷயத்தைப்பற்றிச் சிந்திக்க உரிமை உண்டு. 50 தொகுதி அங்கத்தினர்களில், 14 பேர்கள் அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் மற்ற அங்கத்தினர்கள்—36 பேர்கள்—வெளியில் தான் இருக்கிறார்கள். அந்த பதினான்கு பேர்களும் அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், நாங்கள் அரெஸ்ட் செய்யவில்லை. சில பேர்கள் சொல்லுகிறார்கள், ‘இப்போது பட்ஜெட் விவாதம் நடக்கிறதே, தி.மு.க. அங்கத்தினர்கள் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளவேண்டாமா, அதனால் விட்டுவிடுங்களேன்’ என்று. வாஸ்தவம் தான்—பட்ஜெட் விவாதம் நடக்கிறது. பட்ஜெட்

28th July 1962]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தங்களை விவாதம் நடக்கும்போது மறியல் செய்வானேன்? சபை விவாதங்கள் முடிந்த பிறகு, 31-ம் தேதியோ அல்லது ஆகஸ்ட் மாதம் 1-ம் தேதியோ செய்திருக்கலாமே? அவர்களாக மறியல் செய்திருக்கிறார்கள்—ஆகையால் பொறுப்பையும் அவர்களேதான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். 'சேலத்தில் பார்லிமெண்டுக்கு உப தேர்தல் வருகிறது அல்லது 'முனிசிபல் தேர்தல் வருகிறது' அவர்களை வெளியே விட்டுவிடவேண்டும்' அவர்கள் அதற்காக வேலை செய்யவேண்டும் என்று கூடச் சொல்லுகிறார்கள். யார் இந்த மறியல் தேதியை நிர்ணயித்தார்கள்? ஏன் இந்தத் தேதியை நிர்ணயித்தார்கள்? 10-ம் தேதி என்று 'சூஸ்' செய்தது அவர்கள் தானே தவிர, நாங்கள் இல்லையே? இப்போது சிறையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் இங்கே வரவில்லை என்றால், அவர்களைப் பற்றி குறை கூற முடியாது. வெளியே இருக்கக்கூடிய மற்ற அங்கத்தினர்கள் தொடர்ந்து வரவில்லை என்றால் எலெக்டோரேட்டுக்கு அவர்கள் தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து, தங்கள் கடமைகளைச் செலுத்திய வர்களாகக் கருதமுடியாது. அந்த அங்கத்தினர்களுக்கு இந்தச் சபைக்கு வர மனது இல்லை யென்றால் இன்னொன்று செய்யலாம். 'அக்ரமம் செய்துவிட்டார்கள்' என்று சொல்லுகிறார்களே அந்த இஷ்யுவை வைத்து அவர்கள் ராஜினாமா செய்யலாம். ராஜினாமா செய்தால் உப தேர்தல் வரும். கனம் அங்கத்தினர் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள் 'அவர்களை ரிலீஸ் செய்து விடுங்கள், எதற்காக கேஸ் போடவேண்டும்' என்று ராஜினாமா செய்து உப தேர்தல் வந்தால்—அவர்களுக்கு கன்விக்கஷன் ஆகியிருந்தாலும், அவர்கள் சிறையில் இருப்பது சரியா, உப தேர்தல் வந்து விட்டதே, அவர்கள் எல்லாம் நிற்க வேண்டுமே, தேர்தலுக்காக வேலை செய்ய வேண்டுமே, தேர்தலுக்காக பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமே' என்று அப்போது யோசிக்கலாம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: நமது சபை முதல்வர் அவர்கள் ஜனநாயகத்தில் நல்ல நம்பிக்கை உடையவர்கள். யாருக்குச் சவால் விடுகிறார்களோ அவர்கள் இப்போது சபையில் இல்லை. சபையில் இல்லாத சமயத்தில் சவால் விடுவது சரியா என்று நான் கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: என்னைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினரும், மற்ற அங்கத்தினர்களும் தெரிந்துகொண்டிருப்பார்கள். என்னுடைய சுபாவம், சவால் விடும் சுபாவம் அல்ல. சவால் விடவும் லாயக்கற்றவன் நான். இருக்கும் நிலையை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் சபையில் இல்லை என்று சொன்னாலும் பத்திரிகைகள் மூலமாகத் தெரிந்துக்கொள்ளலாம். அல்லது கனம் அங்கத்தினர் சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் இங்கு நடந்தவற்றை எடுத்துக் கூறலாம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல பண்பட்டவர்கள்—பழுத்த அனுபவம் உடையவர்கள். எப்படி நாகுக்காக சவால் விடுவது என்பதும் அவருக்கு தெரியும். (சிரிப்பு.)

[28th July 1962]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்போதும் நான் சொல்லுவது சவால் விடுவது அல்ல....

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதற்கு கனம் அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டாமா? கனம் சசிவர்ண தேவர் சொன்னதற்குப் பதில் சொல்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மற்றவர்களுக்குத் தைரியம் இல்லையென்றால், நான் இன்னொரு யோசனை சொல்லுகிறேன். சென்னை நகரில் தானே சம்பவம் நடந்தது—அதைத்தான் கனம் அங்கத்தினர் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். அத்தனை இடங்களையும் ராஜிநாமா செய்துவிட்டு என்ன செய்வது என்று யோசிக்கலாம். அத்தனை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களும் ராஜிநாமா செய்யவில்லை யென்றாலும், சென்னை நகரத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் களாவது ராஜிநாமா செய்துவிட்டு உப-தேர்தலில் நிற்கலாம். கேஸ், விசாரணை, கன்விக்ஷன்—எப்படி இருந்தாலும் அப்போது யோசிக்கலாம். இப்போது

திரு. டி. எல். சசிவர்ண தேவர் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள், அந்த அங்கத்தினர்கள் ராஜிநாமா செய்து விட்டு தேர்தலில் நிற்க வேண்டுமென்று மறைமுகமாகச் சவால் விடுகிறார். அப்படி அந்தச் சவாலை ஏற்றுக்கொண்டு, ராஜிநாமா செய்து விட்டு, தேர்தலில் நின்று அவர்கள் ஜெயித்தால் அரசாங்கம் என்ன செய்யும்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்ன செய்வது? நான் மீண்டும் சொல்லுகிறேன், நான் சொல்லுவது சவால் அல்ல. அது எந்த விதத்திலும் சவால் ஆகாது. 30-ம் தேதி கூட சபைக் கூட்டம் இருக்கிறது. சொன்னதை நான் திருப்பிச் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. நான் கணக்காக சபைக்கு வராமல் இருந்தால் என்ன அர்த்தம் என்று நான் சொன்னேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அந்த அங்கத்தினர்கள் வந்து இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி விவாதிக்கத் தீர்மானம் கொடுத்தார்களாம் சபை முதல்வர் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்காக முதல் தேதியன்று ஒரு கூட்டம் வைத்துக் கொள்வது என்றால் அது முடியாது. 30-ம் தேதி கூட்டம் இருக்கிறது. அவர்கள் வரட்டும்.

கனம் கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இது 'ரிப்ரஷன்'—அதாவது தமிழிலே அடக்குமுறை—என்று சொன்னார்கள். இதை அடக்கு முறை என்று எப்படி சொல்வது? ஒருக்காலும் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில், அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்த மட்டில், 'ரிப்ரஷன்' என்றோ 'ஸ்ப்ரஷன்' என்றோ, அல்லது அடக்குமுறை என்றோ சொல்வதற்குக் கொஞ்சம்கூட இடமில்லை. விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி

28th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

போராட்டம் என்று சொன்னார்கள். விலைவாசி உயர்வு ஏற்படக் கூடிய சந்தர்ப்பம் என்றும் கனம் அங்கத்தினர்களே சொன்னார்கள். விலைவாசி உயர்வு என்று சொன்னால் ஒரு மாநில அரசாங்கம் அதைத் தடுத்து விடுவது என்பது முடியாத காரியம். அகில இந்திய ரீதியில் எதையும் செய்யவேண்டும். என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பது அப்போதைக்கப்போது மத்திய அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது—மாநில அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலும் இருக்கிறது. நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் நிபுணர்கள் அடங்கிய கமிட்டி ஒன்றை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அமைத்தார்கள். ஒரு வருஷம் வரையில் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூட்டங்கள் நடந்தன. பல அம்சங்கள்—விலை உயருகிறது என்றால், அதற்கு காரணம் என்ன, எந்த வகையிலே உயருகிறது, எந்த வகையிலே அதைக் கட்டுப்படுத்துவது என்று பல அம்சங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டன. அவர்கள் ஒரு அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த அபிப்பிராயம் உடனடியாகச் செய்யக் கூடியதாக இல்லை. டில்லியில் நடந்த கூட்டத்திற்கு நான்குடப் போயிருந்தேன். விலை உயர்வைத் தடுத்து விடுவது என்று சொன்னால் . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அங்கு ஒரு உப-கமிட்டி போட்டு பரிசீலனை செய்த விஷயம் தெரியும். அவர்கள் அறிக்கைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ராஜ்ய அளவில் என்ன செய்யலாம். என்னென்ன அவர்களுக்கு சிபாரிசு செய்யலாம் என்று ஆலோசிப்பதற்காக ஒரு கமிட்டியாவது போட நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முன்பு உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி பற்றி ஒரு சர்வ கட்சிக் கமிட்டி இருந்தது. அப்போது பல யோசனைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டன. உடனடியாக ஒரு கமிட்டி போட இப்போது இடமில்லை. எனது சகா, மதிப்புக்குரிய கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கியது போல இப்போது இருக்கும் நிலையில் உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி குறைய முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூட உணர்ச்சியோடு குறிப்பிட்டார்கள். 'அரிசி விலையைக் குறைத்து விட்டு, நெல் விலையைக் குறைத்து விட்டு, இவ்வளவு தான் விலை என்று போட்டால் விவசாயிகள் கதி என்ன ஆவது? விவசாயம் செய்யமுடியுமா?' என்று குறிப்பிட்டார்கள். 'உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று குறை சொல்லுகிறீர்கள், உற்பத்தி பெருகினாலன்றி நிரந்தரமாக விலை குறைய முடியாது. விவசாயிகள் அல்லவோ நம் எஜமானர்கள்' என்று சொன்னார்கள். உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி குறையவேண்டும் என்று நகரத்தில் பேசலாம். ஆனால் கிராமத்தில் போய் யாரும் பேசுவது கிடையாது. . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : என்னைப் பொறுத்த வரையிலும் நான் கிராமத்திலும் பேசுகிறேன். உணவுப் பொருள்களின் விலை வாகியும் குறைய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு ஆகும் உற்பத்திச் செலவு குறையவேண்டும். உற்பத்திக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலைவாசி குறைந்தால், உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி குறைவதால் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏதும் இராது.

[28th July 1962]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கிராமத்தில் எப்படி பேசுவது, நகரத்தில் எப்படிப் பேசுவது என்று கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்களுக்குத் தெரியும். விலைவாசியைக் குறைப்பது என்றால் இந்திந்தப்பொருள்களுக்கு இன்னென்ன நிலை என்று உடனடியாகப் போட்டு விடுவதா? கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை வைத்து, பர்ச்சேஸ் செய்து நடுவில் இருப்பவர்கள் லாபம் அடைய இடமில்லாமல் செய்யவேண்டும். இப்போது சென்னையில் அம் மாதிரி கூட்டுறவு முறையில் 10 கடைகள் நடத்தப்படுகின்றன. நான் கூட அவைகளைப் போய்ப் பார்த்தேன். எப்போது அறுவடை காலமோ அப்போது உணவுப் பொருள்களை குறைந்த விலையில் வாங்கவேண்டும். இப்போது நாம் குறைந்த விலையில் வாங்க முடியாது. அதற்காக பர்ச்சேசிங் மெஷினரி வைக்க உத்தேசம் இருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகத் தான் இதைச் செய்யவேண்டும். சென்னை நகரத்தில் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதோடு, மதுரை, கோவை, திருச்சி சேலம் போன்ற நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கலாம் என்ற உருப்படியான யோசனை இருக்கிறது. இது மாத்திரம் போதும் என்று நான் சொல்லவில்லை. சாத்தியமான அளவுக்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். இப்போது நான் சொன்னது, யோசனை நிலையில் இல்லை—அதை நிறைவேற்றி வருகிறோம். விலைவாசியை யொட்டிய போராட்டம் என்று ஏதோ பத்திரிகையில் படித்து விட்டு ஏதோ புத்தகத்தில் படித்து விட்டு, இந்தப் போராட்டம் ஃப்ரெஞ் ரெவலூஷன் மாதிரி என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால், பத்திரிகைகளில் எழுதுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அதில் அர்த்தமில்லை. விலைவாசி உயர்வை எதிர்த்து போராட்டம் என்று கலெக்டர் ஆஃபீசுக்கு முன் மறியல் செய்தால், தாலுகா ஆஃபீசுக்கு முன் மறியல் செய்தால், கலெக்டர் என்ன மண்டி வைத்திருக்கிறாரா? அல்லது ஆர்.டி.ஓ. மண்டி வைத்திருக்கிறாரா? தாசில்தார்தான் மண்டி வைத்திருக்கிறாரா?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: மண்டிகள் இருக்குமிடத்தில் அந்த மாதிரி செய்யலாமா? அந்தக் காலத்தில் கள்ளுக்கடை முன் மறியல் செய்த மாதிரி செய்யலாமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கவனிக்காமல் இருந்தால் அதற்கு மேலும் செய்வார்கள். லா அண்டு ஆர்டர் இல்லையென்றால் அதற்கு மேலும் செய்வார்கள். அதற்கெல்லாம் அனுமதிக்க மாட்டோம். நேரம் அதிகம் ஆகிறது; இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று நினைக்கிறேன். (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் குறுக்கீடு) இப்போது கமிட்டி அமைப்பதாக இல்லை. (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இப்போது நான் ஒரு கடிதம் கொடுத்தேனே). அதை நான் பார்க்கவில்லை. இப்போது உடனடியாக கமிட்டி அமைப்பதாக இல்லை என்றுதான் நான் சொன்னது.

அடுத்தபடியாக அன்று பிக்கெட் செய்தார்கள். முதலில் தலைவர்கள் பிக்கெட் செய்தார்கள். அவர்கள் அரெஸ்ட் ஆகிவிட்டார்கள். அவர்களுக்கும் பிறகு அவர்களை சார்ந்தவர்கள் பிக்கெட் செய்

28th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தார்கள். 'பிக்கெட்டிங்' என்று சொன்னால் சாதாரண பிக்கெட்டிங் இல்லை, 'வயலெண்ட் பிக்கெட்டிங்' ஆக இருந்தது. போலீஸார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள். பிக்கெட்டிங் செய்தவர் களிலே பலர் இன்று வெளியில் இருக்கிறார்கள். நான் கூட சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்— இந்த மன்றத்தை சார்ந்தவர் அல்ல—ஒரு வரைக் கேட்டேன் "என்ன ஆயிற்று, நீங்கள் 'பிக்கெட்' செய்யப் போவீர்களே" என்று. அதற்கு அவர் 'அங்கு இருந்த போலீஸாரைத் தாங்க் செய்துவிட்டு வந்து விட்டேன்' என்று சொன்னார்கள். அவர் இந்த மன்றத்தைச் சேர்ந்தவர் அல்ல; அவர் வெளியில் தான் இருக்கிறார். இருந்தாலும், இதை நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் போலீஸார் வரம்புக்கு உட்பட்டு நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான். பிக்கெட்டிங் நடந்ததில் 'வயலெண்ட்' ஆக இல்லாதவர்களை போலீஸார் ஒன்றும் செய்யவில்லை.

ஆகவேதான் 34 பேர்கள் வெளியே இருக்கின்றார்கள். நாங்கள் எல்லோரையும் அரெஸ்ட் செய்யவில்லை. இது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: இது சம்பந்தமாக நான் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நான் அரெஸ்ட் பண்ணியதை தப்பி என்று சொல்வதாக எண்ணிக்கொண்டு பேசிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். அவர்களிடம் சட்டம் இருக்கிறது. சட்டம் அமுல் நடத்தப்படுகிறது. அதன்படி அரெஸ்ட் செய்து சிறையிலே வைக்கின்றார்கள். அப்படி சிறையிலே வைத்த பிறகு, அவர்களை பெயிலிலே வெளியே விட்டு விட்டு, அவர்கள் மேல் வழக்குகளைத் தொடர்ந்து நடத்தலாம் அல்லவா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதை எப்படிச் செய்ய முடியும்? அதைப்பற்றி அரசாங்கம் நினைத்தால் செய்துவிட முடியாது. இவற்றை கவனிக்க போலீஸ் இருக்கின்றது, ஹைகோர்டு இருக்கின்றது.

கனம் சபாநாயகர்: சர்க்கார் விடுவதா? கோர்ட் விடுவதா?

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: பிராசிகியூஷன் தரப்பிலேயாவது ஜாமீனில் விடுவதை அப்போஸ் பண்ணாமல் இருக்கலாம் அல்லவா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பிராசிகியூஷன் தரப்பிலே அப்படிச் செய்வதாக இருந்தால், அதைப் போலீஸ்தான் செய்ய வேண்டும்.

MR. SPEAKER: Has the prosecution objected to the granting of bail?

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: These are non-bailable offences under the recent amendment Act.

[28th July 1962]

MR. SPEAKER : Even in non-bailable cases, bail can be granted. But who is to grant the bail? Is it the Court or Government?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது நான்-பெயிலபிலாக இருக்கின்றது. இது ஹைகோர்ட்டுக்கு வரவேண்டியது. அப்படி பெயில் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு கேஸ் ஹைகோர்ட்டுக்குட வந்தது. இன்னும் சார்ஜ் பிரேம் பண்ணவில்லை. ஆகவே, ஹைகோர்ட் ரெபியூஸ் பண்ணி இருக்கின்றது. இந்தச் செய்தி வந்திருக்கின்றது. அதை அனைவரும் பார்த்து இருக்கலாம். இப்போது அரசாங்கம் குறுக்கிட்டு எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. மறியல் செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது தவறு என்று சொல்வதை நான் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இல்லை. அது போலீசாருடைய கடமை; அதற்குமேல் அரசாங்கத்தின் கடமையாக இருக்கின்றது. யாராக இருந்தாலும், ஒருவர் தவறு செய்தால் அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அந்த வகையிலே, எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தாலும், இந்தச் சட்டமன்றத்து உறுப்பினராக இருந்தாலும் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும் அல்லது பெரிய தலைவராக இருந்தாலும், அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியதுதான். அவர்கள் ரிமாண்டிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

இரண்டாவது, அப்படி மறியல் செய்த தலைவர்களைத் தொடர்ந்து, அவர்களுக்குப் பிறகு மறியல் செய்தார்களே அவர்களையும் கைது செய்தார்கள். மூன்றாவது இந்த மறியல் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது கல்லெடுத்து எறிந்த விஷயம். கனம் பெண் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி அவர்கள்கூட தான் சென்னை நகரத்துப் பிரதிநிதியாக இருப்பதால், இந்த கல்லெறிந்ததைப்பற்றித் தான் கேள்விப்பட்டதைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது கேட்டதுதான்; நேரிலே கண்டதில்லை. வேறு சிலர் நேராகவும் பார்த்ததாகச் சொல்கின்றார்கள். இதைக் கண்டவர்களும் கூட சில விவரங்கள் சொன்னார்கள். நானே கேள்விப்பட்ட ஒரு புகாரைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். சௌகார்பேட்டையிலே எம்மாதிரியான தொல்லைகளை யெல்லாம் கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவை எல்லாம் விரும்பத் தக்கவையல்ல. சௌகார்பேட்டைக்குப் போன சில ரௌடி எலிமெண்ட்சைச் சேர்ந்தவர்கள் மறியல் செய்யும் இடத்திற்கு கல்லை எடுத்துக்கொண்டு முதலிலேயே முன்னெற்பாடாகச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்று எனக்கு வந்த தகவல்களிலிருந்து தெரிகிறது. ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசினார்கள்.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : ஸார், பலாத்காரமான முறையிலே நடந்து கொண்டவர்களை ஆதரித்து நான் பேசவில்லை. ஒருசில குறிப்பிட்ட இடங்களைத் தவிர, மற்ற மாவட்டங்களிலே எல்லாம் சாதாரணமான முறையிலேதான் இந்த மறியல் நடந்தது என்றுதான் சொன்னேன்.

28th July 1962]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒன்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். மறியலுக்கு முந்திய தினமே, இப்படி பலாத்காரமான முறையிலே நடந்து கொள்வது என்று முடிவு செய்த செய்தி எனக்கு வந்தது. எனக்கு வந்த தகவலை வைத்துக் கொண்டுதான் நான் சொன்னேன். ஆகவே, பலாத்காரம் உபயோகிக்கவில்லை என்று சொல்வதற்கு இல்லை. பலாத்காரமான முறையிலே போராட்டம் நடத்துவது என்று அவர்கள் முடிவு செய்த படிதான் நடந்தது. அதற்கு பிறகு, கல் எறிந்தார்கள். அப்படி கல் எறிந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், வீட்டுக்குள்ளேயும் புகுந்து கலாட்டாக்கள் எல்லாம் நடந்தன. அப்படி கல் எறிந்ததிலே தனிப்பட்டவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் காயம் ஏற்பட்டது; சேதம் ஏற்பட்டது. அப்போது அதை அடக்க வேண்டிய பொறுப்பு போலீசாருக்கு ஏற்பட்டது. அவர்கள் 'டியர் காசை' உபயோகப்படுத்தியதோடு அல்லாமல், கொஞ்சம் லத்தி சார்ஜும் ஓரளவுக்கு நடத்த வேண்டியிருந்தது. அப்படி நடந்ததைத் தான் 'தினச் செய்தி'யும், மற்றும் இதர பத்திரிகைகளும் பெரிதாகப் போட்டுவிட்டன. சில பத்திரிகைகளிலே உயிர் போய் விட்டது என்றெல்லாம் போட்டுவிட்டார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நான் நன்றி செலுத்த வேண்டும். ஆனால், அப்படி ஒன்றும் உயிர்ச் சேதம் இல்லை; அடிபட்டோரின் உயிர் போகக் கூடாதென்று சபாநாயகரும் பிரார்த்தித்தார்; அவர்களுடைய பிரார்த்தனையும் நல்ல பலன் அளித்தது. ஆயிரம் பேரைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் 10 பேருக்கு எப்படியாவது காயங்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும்; அதைத் தவிர்க்க முடியாது. இப்படி ஒரு கலகம் நடக்கின்றபோது, ஒரு வெறி உணர்ச்சியோடு பலாத்காரமான முறையிலே நடந்து கொள்ளும்போது, எப்படியும் சில ஆயிரம் பேர்களைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று நினைக்கின்றபோது, சில சமயங்களிலே போலீசார் சுடுகின்றனர். அப்படிச் சுடப்பட்டது நீதி மன்றத்தின் முன்னாலே விசாரணைக்கு வருகின்றது. அந்தச் சமயத்தில், சில ஆயிரம் பேர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக, போலீசார் சுட்டதில் 2 உயிர்கள் போனாலும் பரவாயில்லை அது நியாயம் என்று தீர்ப்பளிக்கப்படுவதை நாம் பார்க்கின்றோம். இவ்வளவு கஷ்டமான பிரச்னைகள் எல்லாம் போலீசாருக்கு ஏற்படுகின்றன. ஆனால் இந்த நிலைமையைப் போலீசார் திறமையாகச் சமாளித்து, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு அவசியம் ஏற்படாமல், சமாளித்து விட்டார்கள். சில எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கூறியதுபோல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பண்ணிய கலாட்டாவின் அளவைப் பார்த்தால் நிலைமை விபரீதமாகப் போயிருக்கும். ஆனால், போலீசார் அம்மாதிரி ஒரு விபரீதமான நிலைமையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக 'மினிமம் போர்சை' உபயோகித்து, பலரைப் பாதுகாப்பதிலே அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அன்று இதிலே அடிபட்டவர்களும் உண்டு. பலர் அரஸ்ட் செய்யப்பட்டார்கள். அதற்குமேலே தொடர்ந்து, 20, 21-ம் தேதிகளிலும் இதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட இன்னும் சிலரைத் தேடி அரஸ்ட் செய்தார்கள். இதைத்தான் ஏதோ அக்கிரமமாக ஸ்லம்களிலே புகுந்து அரஸ்ட் செய்தார்கள்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th July 1962]

என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றிச் சில தி.மு.க. அங்கத்தினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பார்லிமெண்ட் உறுப்பினர்கள் வந்து கேட்டபோதும் “சில பேர் தவறான பாதையில் பலாத்காரத்தில் இறங்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்களைத்தான் அரசுச் செய்கிறோம், அவர்கள் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்காக ஏதாவது விதிவிலக்கு உண்டா? உங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களா, எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களா என்று பார்த்து அரசுச் செய்கிறோம்?” என்று சொன்னேன்.

இதில் ஒரு விஷயத்தைப் பார்க்க வேண்டும். அன்றைக்கு அரசுச் செய்யப்பட்டவர்கள் தொள்ளாயிரம் பேர்களுக்கு மேல் கோர்ட்டிலே விசாரிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைத்தான் அரசுச் செய்திருக்கின்றார்கள். ஏதோ கண்மூடித்தனமாக அரசுச் செய்தோம் என்றும் சொல்வதற்கு இல்லை. அதற்குமேலே பின்வ் கோட் 151 செக்ஷன்படியும் அரசுச் செய்திருக்கின்றார்கள். அமைதியைக் காக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இப்படியெல்லாம் அரசுச் செய்திருக்கின்றார்கள். இப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டது தவறு? வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லையே!

இப்போது சிறைப்படுத்தப்பட்டவர்களைப் பற்றி ஒரு குறை சொல்லப்படுகின்றது. இதிலே சிலர் சப்-ஜெயிலிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பலர் மத்திய சிறையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சப்-ஜெயிலிலே இந்த ஏ, பி, சி என்ற பாகுபாடு எல்லாம் கிடையாது. ஆனால் ஸ்பெஷல் வகுப்பு என்று உண்டு. அதையெல்லாம் அந்தந்த அதிகாரிகள் பார்த்துச் செய்யவேண்டும் அநேகம் பேர்கள் அரசுச் செய்யப்பட்டதால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களிலே சிலருக்கு சப்-ஜெயிலிலே ஸ்பெஷல் வகுப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. முதலிலே அவர்களுக்குத் தெரியாததால் இந்த ஸ்பெஷல் வகுப்புக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அரசாங்கம் பின்னர் விஷயங்களை விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டவுடன், எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி., எம்.பி., மேயர், டிபுடி மேயர், எக்ஸ்-எம்.எல்.ஏ.; எக்ஸ்-எம்.எல்.சி., எக்ஸ்-எம்.பி., எக்ஸ்-மேயர், எக்ஸ்-துணை மேயர் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் இப்போது கட்டாயம் ஸ்பெஷல் வகுப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு இட்டிருக்கின்றது.

அடுத்து சாப்பாடு பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. ஒருவர் மத்திய சிறையிலே இருந்தால் வெளியிலிருந்து அவருக்குச் சாப்பாடு அனுப்ப முடியாது. அதுகூட ஒரு குறையாக நேற்று கேள்வி கிளப்பினார்கள். அதற்குத்தான் நான் பதில் சொன்னேன். இப்போது கனம் அங்கத்தினர் கருணாநிதி அவர்கள் மத்திய சிறையிலே இருப்பதால் வெளியிலே இருந்து சாப்பாடு கொண்டுபோய் கொடுக்க முடியாது. ஆனால், அவருக்கு அங்கு ஸ்பெஷல் வகுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முதலில் சாதாரண வகுப்புக் கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்போது இந்த கேட்கரிப்படி எல்லோருக்கும் ஸ்பெஷல் வகுப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

28th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சென்னை நகரிலே உள்ள மத்திய சிறையைப் பொறுத்த வரையிலே பத்திரிகையிலே வெளியிட்ட சம்பவங்கள் போல் ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்று அன்றே நான் சொன்னேன். ஆனால், மதுரையிலே உள்ள சிறையிலே நெருக்கடி ஏற்பட்டது; அதனால் சிலரைத் திருச்சிக்கு அனுப்பி விட்டார்கள். இப்போதுகூட கனம் அங்கத்தினர் சசிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் நான் எதையும் சொல்வதற்கு மறுத்து விட்டேன் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றும் மறுக்கவில்லை. சென்னை நகரில் மத்திய சிறையிலே சில சம்பவங்கள் நடந்ததாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. அவைகள் 21-ம் தேதிக்கு முன்னதாக நடந்ததாகச் செய்தி வந்தது. சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்னிடம் வந்து, சிறையிலே இந்த மாதிரியெல்லாம் அடித்தார்களே என்று அப்போதே சொன்னார்கள். சிறையிலே சாதாரணமாக அடிக்க மாட்டார்களே, அதுவும் சிறைக்குள்ளே போலீசார் போய் அடிக்க மாட்டார்களே என்று நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன். சுமார் 2,000 போலீசார் சிறைக்குள்ளே சென்று அடித்ததாக அப்போது சொல்லப்பட்டது. உடனே போலீஸ் கமிஷனரை இதுபற்றி விசாரித்தேன். அவர் அப்படி ஒன்றுமில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், நான் இப்போது சொல்லப்போவது 21-ம் தேதியன்று நடந்த சம்பவமாகும். இந்தச் சம்பவத்திலேதான் சிறைக்குள்ளே இருந்த சில பேர் ரொம்பவும் பலாத்காரத்தில் இறங்கினார்கள். அதுவும் ரிமாண்டிலே உள்ள பிரிசினர்கள் பலாத்காரத்திலே இறங்கினார்கள்.

Prisoners at the Nos. 1 and 2 Quarantine blocks had become very unruly in behaviour, threatening and boisterous. They abused the warders on duty at the enclosure using vulgar language and spitting on them. They wanted to be let out to the open air outside the respective yards. The officers on duty who tried to restore order were badly assaulted and aluminium bits made by crushing the mugs and plates issued for the use of the agitators were hurled at the staff.

அன்றைக்கு “மக்” கைப் போட்டார்கள் என்று சொன்னேன். 12-00
அதை உடைத்து “பீஸாக” மேலே போட்டார்கள். அது மாத்திர noon.
மல்ல.

They made free use of brickbats and stones and branches of trees and injured the staffs.

பார்க் இல்லையென்று சொன்னால்கூட, ஒன்றிரண்டு மாங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மாங்களிலிருந்து கிளைகளைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள். கூறையில் மேலே ஏறிக்கொண்டு, அங்கே, இங்கே இருக்கிற ஓடு, கல் இவைகளை எடுத்து மேலே எறிந்தார்கள். இவ்வளவு தூரம் நடந்திருக்கிறது. சில கனம் அங்கத்தினர்கள் யாருக்குப் பரிந்து பேசுகிறார்களோ அவர்கள் எப்பேர்ப்பட்டவர்கள் என்று தெரிந்து கொள்ளலாம்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th July 1962]

Some of the prisoners went up to the terraced roof of the No. 1. Quarantine and hurled broken bricks and stones at the warders.

மற்றும் ஒரு ரிப்போர்ட் என்னவென்றால்,

"All our efforts to convince them by peaceful means about the uselessness and baneful effects of such rioting were of no avail. Even an appeal from their own leaders to be quit fell on deaf years. They (these leaders) were silent witnesses to the incident. Prisoners broke two cell doors and the main gate of No. I Quarantine was also damaged. The alarm was raised and minimum force had, therefore, to be used to bring the situation to a normal condition with the help of few warders and convict warders.

The riff-raffs, rowdies and the habitual elements among the agitators who were responsible for this incident have been isolated in closed prison."

15 நிமிஷங்களுக்குள் நிலைமை கண்டிதோல் ஆகிவிட்டது. இது தான் நடந்தது. இதுதான் அன்றையதினம் நடந்த சம்பவம். இது தவிர்க்க முடியாதது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்து பாராட்டுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கல் எப்படி வந்தது அங்கே ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இங்கே, அங்கே இருப்பதை எடுத்துப் போட்டிருப்பார்கள். கல்லை வெளியிலிருந்து எடுத்துக் கொண்டு போயிருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நடந்த சம்பவங்களைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திருமதி அனந்த நாயகி அவர்களும், கனம் அங்கத்தினர் ஹாஜா ஷெரீப் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். பல பேர், நிரபராதிகள்—சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றிலும் கொடூரமானது, பெண்கள் மறியல் செய்தால் அவர்களை அரெஸ்டு செய்வதற்கு என்று வந்திருந்த 'ஆமன் வார்டரின்' மேல் கல் விழுந்தது ஆகும். 'பிரக்னண்டு ஆமன்' மேல் கல் விழுந்தது. ஸ்வாமி அவர்கள் வீட்டில் புகுந்து செய்ததெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இவ்வளவு தூரம் சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. மேலும் இம்மாதிரி நடக்காமல் பாதுகாப்பது போலீஸாருடைய கடமையும் பொறுப்புமாகும். சென்னை நகரத்தில் 21-ம் தேதி வரையில் 'ரைடு' செய்தது வாஸ்தவம்தான். போலீஸார்களிடம் அவர்களுடைய லிஸ்டு முன்னாலேயே இருக்கிறது. பெரும்பாலோர் அந்த லிஸ்டுக்கு உட்பட்டவர்கள்தான். இதிலே கட்சி ஒன்றும் இல்லை. மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குத்தான் இதை யெல்லாம் செய்தார்கள் போலீஸார்கள். அதற்காக இம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. 19-ம் தேதி இவர்கள் பலாத்கார 'பிகெடிங்' . . .

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பலாத்கார 'பிகெடிங்' நடத்தப் போவதாக முடிவெடுத்ததாக தகவல் வந்தது என்று

28th July 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அடிக்கடி சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்லும்போது எதை பலாத்காரம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்கள்? 'பிஸிகல் அப்ஸ்டிராக்ஷன்' பலாத்காரம் என்று கருதுகிறார்களா? 'பிஸிகல் அப்ஸ்டிராக்ஷன்' செய்யவேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் முடிவெடுத்ததாக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தகவல் வந்ததா? பின்னால் நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கூட முன்கூட்டியே நடைபெறவேண்டும் என்று முடிவெடுத்ததாகத் தகவல் வந்ததா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அம்மாதிரி அபிப்பிராயம் இருக்கலாம். கல் எறிந்தால் தான் பலாத்காரம் என்று எண்ணலாம். அது ரொம்பத் தவறு. நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அரசியல் ஞானம் நிரம்ப இருக்கிறது. ஆனால் நாங்கள் படித்தது 'பிஸிகல் அப்ஸ்டிராக்ஷன்' பலாத்காரம் என்றுதான். நான் ரொம்ப நாட்களாக இன்றைக்கு அல்ல, 40 வருஷங்களாகப் படித்தது, அதுதான். மகாத்மா காந்தியைப் பற்றியும் தெரியும். காந்திஜி அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள், என்ன நடந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒருவரை 'நீ போகாதே' என்று சொல்லலாம். சட்ட மன்றத்திற்கு முன்னால்கூட அம்மாதிரி நடந்தது. ஆனால், அது கூடத் தப்பு. சட்டமன்றத்திற்கு தன்னுடைய கடமையைச் செய்வதற்குப் போய்க்கொண்டிருப்பவரைப் போகாதே என்று சொல்லுவதுகூடத் தப்புத்தான். இந்த மறியலில் நிலைமை அதுகூட அல்ல. அலுவலகத்திற்கு வெளியே நின்று கொண்டு உள்ளே போகிறவர்களைத் தடுப்பது, போகிற வழியில் குறுக்கே படுப்பது, காருக்கு எதிரே நின்று மேலே போகவிடாமல் மறிப்பது, இதுமாதிரியெல்லாம் பிஸிகலாகத் தடுப்பதுதான் 'வையலன்ஸ்'. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் காந்திஜியினுடைய தத்துவமாகிய 'நான்-வயலன்ஸில்' நன்றாக ஊறினவர்கள். இதற்குள்ளா இதையெல்லாம் மறந்துவிட்டார்! என்ன காரணம்? (சிரிப்பு.) இதை 'வயலன்ஸ்' இல்லை என்று எப்படிச் சொல்லுவது? 'பிஸிகல் அப்ஸ்டிராக்ஷன்', 'வயலன்ஸ்' தான்....

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: காந்திஜியின் 'நான்-வயலன்ஸ்' கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வலது கன்னத்தில் அடித்தால் இடது கன்னத்தைக் காட்டும் அளவுக்கு காந்திஜியின் அஹிம்சைக் கொள்கையை பரிபூரணமாக பின்பற்றுகிறார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இது ஒரு விபரீதமான வியாக் யானம். அஹிம்சை பலவிதமாக இருக்கலாம். கலெக்டர் ஆபீஸுக்குப் போகும்பொழுது, தாசில்தார் ஆபீஸுக்குப் போகும் பொழுது, கிளார்க் கலெக்டர் ஆபீஸுக்கு வேலை செய்யப் போகும் பொழுது, 'போகாதே' என்று கையைப் பிடித்துத் தடுத்தால், அதை என்னவென்று சொல்லுவது? அது நிச்சயம் பலாத்காரம் தான். (குறுக்கீடு.) பிஸிகல் அப்ஸ்டிராக்ஷன் செய்தால் அது பலாத்காரம்தான். 'நான்-வயலன்ஸ்' பிகெடிங்' என்பது என்ன? கலெக்டர் ஆபீஸுக்குப் போகும் பொதுமக்களை, உத்தியோகம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th July 1962]

செய்யப் போகிறவர்களை, 'போகாதே' என்று சொல்லலாம். அது கூடச் சட்டபூர்வமாக சரியா என்பது வேறு விஷயம். அது 'நான்-வயலண்டு பிகெடிங்'. 'வயலண்டு பிகெடிங்' வேறு, 'நான்-வயலண்டு பிகெடிங்' வேறு. காந்தியடிகள் இதையெல்லாம் எத்தனையோ முறை விளக்கியிருக்கிறார்கள். கையைப் பிடித்து உள்ளே போகமுடியாமல் தடுத்தால், அதை 'நான்வயலண்டு பிகெடிங்' என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? அது 'வயலண்டு-பிக்கெடிங்' தான். அதுதான் பலாக்காரம். அதனால்தான் செக்ஷன் 7 'கிரிமினல் லா அமெண்டுமெண்டு ஆக்ட்' படி அவர்கள் சார்ஜ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோர்ட்டிகள் அந்த வழக்குகளை முடிவு செய்யும். இந்த வியாக்யானத்தைக் கோர்ட்டிகள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்களா என்பது வேறு விஷயம். 'செக்ஷன் 7 கிரிமினல் லா அமெண்டுமெண்டு ஆக்ட்'-கூட இன்னும் மற்ற செக்ஷன்களையும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அந்த செக்ஷன்களின் கீழ் குற்றம் நடந்ததா, இல்லையா என்பதைக் கோர்ட்டிகள் முடிவு செய்யவேண்டும்.

மற்றொரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிவிட்டு! சீக்கிரத்தில் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது இந்தச் சம்பவங்களெல்லாம் நடைபெற்றன. அவைகளைப் பற்றிய செய்திகள் எல்லாம் பத்திரிகைகளில் வருகின்றன. கேட்காவிட்டாலும் இவ் விஷயத்தைப் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். சில பேர் மன்னிப்புக் கேட்டு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அவைகளையெல்லாம் அவ்வப்போது பார்த்துப் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்கிறது. இப்பொழுது மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டவர்களில் 523 பேர்கள் ரிலீஸ் ஆகியிருக்கிறார்கள். 'எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, நாங்கள் வந்தோம், போனோம்' என்று சொல்லி மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரெஸ்ட் செய்வதிலோ, குற்றப் பத்திரிகைகள் தாக்கல் செய்வதிலோ, 'விண்டிக்டிவ் ஆட்டிப்பூட்' ஒன்றும் இல்லை என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். யாரையும் குறைவு படுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. சென்னையில் 523 பேர்கள் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டதால் ரிலீஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருந்தும்—மதுரையிலும், விடியிலும் எண்ணிக்கைச் சிறிது அதிகமாக இருக்கிறது—940 பேர்கள் மன்னிப்புக் கேட்டு எழுதியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் பார்த்து, பரிசீலனை செய்து அதற்கு மேலே என்னென்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமோ, அம்மாதிரி எடுத்துக் கொள்ளப்படும்.

இது விஷயமாக நான் இன்னொன்றும் சொல்ல முடியும். நடந்த சம்பவத்தைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன். இன்னும் சில கனம் அங்கத்தினர்கள் வேறு ஒரு மாதிரியாகச் சொன்னார்கள். வெளியிலே கூட இதைப்பற்றி ஒரு கருத்து இருக்கிறது. அன்று ஒரு பெரியார் சொன்னதைப்பற்றிக்கூட இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். ஏதோ ஒரு கட்சியை ஒடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு நாங்கள் இம்மாதிரி

28th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

யெல்லாம் செய்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இம்மாதிரி சொல்லுவது முற்றிலும் தவறானது, நியாயமற்றது, முறையற்றது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த முக்கியமான பத்திரிகையில் இம்மாதிரி தலைப்புகள் கூடப் போட்டிருந்தார்கள். எத்தனையோ பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கட்சியில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு பத்திரிகை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு.) நான் குறிப்பிட்டது டி.எம்.கே. பார்டி பத்திரிகை. இந்த மன்றத்தில் நடந்த போலீஸ் டிமாண்ட் விவாதத்தின்போது நான் பேசினது பற்றிக் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. நான் அப்பொழுது என்ன சொன்னேன்? 'பிரிவினைக் கொள்கை அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டது. பிரிவினைக் கொள்கை என்று குறிப்பிடும்பொழுது, நான் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினரின் பிரிவினைக் கொள்கையை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. பொதுவாக தேசப்பிரிவினைக் கொள்கையே கூடாது என்று ஒவ்வொரு சர்க்கார் அதிகாரியும், முக்கியமாகப் போலீஸ் அதிகாரியும் சொல்லுவதை நான் வரவேற்கிறேன்' என்று தான் சொன்னேன். பிரிவினைக் கொள்கைக்கு ஆதரவு அளிக்க மனதில் எண்ணுகிறவர்களுக்குக்கூட சர்க்காரில் இடம் இல்லை, முக்கியமாகப் போலீஸில் இடமில்லை, சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் இடமில்லை, அம்மாதிரி எண்ணுகிற ஆசிரியர்களுக்கும் இடமில்லை என்றுதான் சொன்னேன். அதற்கு மேலே அவர்களுக்கு அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள்—திரு. மதியழகன் என்று நினைக்கிறேன்—இப்பொழுது இங்கு இல்லை. இருந்தாலும், அவர்கள் 'போலீஸ் என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறது என்பதை அரசாங்கம் சொல்லுவார்களா' என்று கேட்டார்கள். 'அது எப்படித் தெரியும்? போலீஸும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். அரசாங்கமும் அதைக் கவனிக்கும்' என்று சொன்னேன். அவ்வளவுதான். இதை எடுத்துக் காட்டி 'அன்றைக்கே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஆகையினால் இன்றைக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், ஒரு கட்சியை அடக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்குள்ளேயே ஒரு பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது; அவர்கள் மனதிலே ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. எந்தக் கட்சியையும் ஒடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. எந்தக் கட்சிக்கும் நாங்கள் பயப்படவேண்டியதில்லை, பயப்படவும் இல்லை. திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களின் கட்சியாகிய கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்கே பயப்படவில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது மற்ற கட்சிக்கு எதற்காகப் பயப்பட வேண்டும்? 'அடக்குவோம், நசுக்குவோம்' என்றெல்லாம்கூட 'தினசரி'ப் பத்திரிகையில் கொட்டை எழுத்துக்களில் போட்டிருந்தார்கள். நான் இங்கே என்ன ஸ்டேட்மெண்டு கொடுத்தேன் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: 'தினசரி' பத்திரிகை வேறு, திரு. கே. டி. கோசல்ராம் வேறு. கோசல்ராம் அவர்களையே பார்த்து பேசுகிறார்களே? (சிரிப்பு.)] இதெல்லாம் எதிர்க்கட்சியினருக்கு இன்னும் பயத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. திராவிட முன்னேற்றக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th July 1962]

கழகத்தினர் திருப்பித் திருப்பிக் கேட்டார்கள். போலீஸ் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று. பிரிவினைக் கொள்கையை நாங்கள் அனுமதிக்கமாட்டோம். பிரிவினைக் கொள்கை பேசுகிறவர்களை ஒருகாலும் சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் அனுமதிக்கமாட்டோம். நாட்டுப் பிரிவினைக் கொள்கை வேறு. கட்சி மாறுபாடுகள் வேறு. எந்தக் கட்சியையும் ஒடுக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் எண்ணமல்ல. இதுவரையில் இம்மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால், எதற்காக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்? ஒழுங்கையும் அமைதியையும் நிலைநாட்டுவதற்கும், குற்றம் செய்தவர்களைத் தண்டிப்பதற்கும், மேலும் குற்றம் செய்யாமல் தடுத்து மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு மேலே கோர்ட்டுகள் முடிவு பண்ணவேண்டிய விஷயம். ஒரு கட்சியை ஒடுக்க வேண்டும் அதற்காக மக்களது ஆதரவைப் பெறவேண்டும் என்றுதான் இம்மாதிரி செய்கிறார்கள் என்று இன்னும் சில பெரியவர்கள் சொல்லலாம். அவர்களது வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப் பார்த்தால், பலன் ஒன்றும் ஏற்படாது. குழப்பம் ஏற்படுத்த முற்பட்டால் அதுவும் நடைபெறுது.

திருமதி டி. என் அனந்தநாயகி : மறியலில் ஈடுபட்ட சில அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள், ரயில்வே உத்தியோகஸ்தர்கள், கைதி செய்யப்பட்டவுடன் பயந்து பொய்யாகப் பெயர் சொல்லி, எப்படியாவது தப்பிக்கொண்டு விடவேண்டுமென்று முயற்சி செய்வது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அப்படிப் பங்கெடுத்துக்கொண்டவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கையை இந்த அரசாங்கம் எடுக்குமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் கூறியபடி சில கேள்விகளுக்கிட வந்திருக்கின்றன. அவர்களின் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றி யெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கைது செய்யப்பட்டவர்களில் என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய கட்சி காரியாலயத்திற்கு அருகில் இருந்தவர்களைக்கூட கைது செய்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய கட்சிக்கும் அந்த இயக்கத்திற்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போதுகூட போலீசார் அவர்களைக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். போலீசாரிடம் சொல்லி அவர்களைக் கொஞ்சம் அனுதாபத்துடன் கவனிக்கும்படியாகச் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள்மீது ஒழுங்காக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், மற்றவர்களையும் அனாவசியமாகக் கைது செய்ய இடம் கொடுக்கக் கூடாது. இவற்றை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

28th July 1962]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதை முற்றிலும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். கைது செய்யப்பட்டவர்களில் சில நிரபராதிகள் இருக்கலாம். பெரிய கலகம் குழப்பம் நடக்கும் போது அதில் சம்பந்தப்படாதவர்கள் சிலரையும் கைது செய்யலாம். அதைப்பற்றியெல்லாம் கோர்ட்டார்தான் முடிவு எடுக்க வேண்டும். கண்ணை மூடிக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது அல்ல. பழி வாங்க வேண்டும் என்று யாருக்கும் எண்ணம் இல்லை. இவை எல்லாம் நல்ல முறையில்தான் நடந்து வருகின்றன.

அடுத்தபடியாக ரெவின்யூ இலாகாவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். போர்டு அவசியம் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். முதலில் போர்டை எடுத்து விடவேண்டும் என்ற கருத்து இருந்தது. அதன் பிறகு நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து அது இருக்க வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்து, இன்றும் அதிகப்படியாக ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.சி.எஸ். ஆபீசர்களைப் போட்டு அது நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டு வருகிறது. அந்த நிர்வாகம் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் பஞ்சப் படியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்பு இருந்த நிதி நிலைமையையொட்டி பே கமிஷன் சிபாரிசின்படி மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்தது போன்று இல்லா விட்டாலும், 150 ரூபாய்க்குக் குறைவாகச் சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களுக்குப் பஞ்சப்படி உயர்வு கொடுப்பது என்று இந்த அரசாங்கம் முடிவுசெய்திருக்கிறது. அதற்கு மேல் சம்பளம் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் நிதி நிலைமையைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் முடிவு எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற பஞ்சப் படி உயர்வானது ஸ்தல ஸ்தாபன ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்க சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கும் கொடுப்பது என்பது நிதி நிலையைப் பொறுத்து இருக்கிறது. அவர்களிடத்திலும் எங்களுக்கு அனுதாபம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றியும் கனவம் செலுத்தப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

அடுத்தபடியாக கனம் கோசல்ராம் அவர்கள் டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவ்விஷயம் அரசாங்கத்தில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் கமிட்டியை மாற்றி அமைப்பது பற்றி யோசிக்கப்படுகிறது என்று முன்பே சொன்னேன். ஒரு புத்தகத்தைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். அதையும் அரசாங்கம் கவனித்தது. இன்று அந்தக் கம்பெனியே இல்லை. எடுபட்டு விட்டது என்று கூடத் தெரிய வருகிறது. டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டியை அமைக்கும்போது அரசாங்கம் நல்ல அறிஞர்களாகப் பார்த்துத்தான் அதில் போடுகிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்துதான் அங்கீகாரம் கொடுக்கிறார்கள். ஏதாவது அட்சேபனை இருந்தால், அதுவும் நன்றாகவே பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. குழந்தைகளுக்கு ஏற்றவாறு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அங்கீகாரம் கொடுக்க

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th July 1962]

கப்படுகிறது. குழந்தைகளுக்கு நல்ல உணர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய அளவில் புத்தகங்கள் அமைய வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: அப்படி இல்லை என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: குழந்தைகளுக்கு நல்ல உணர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய அளவில் புத்தகங்கள் அமைய வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்டதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இதில் என்ன சங்கடம், அது எப்படி ஏற்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். தமிழினது பெருமையை உயர்த்தும் அளவில் நாமக்கல் கவிஞர் எழுதிய “தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு, தனியே அவனுக்கோர் குணமுண்டு” என்ற பாட்டின் இரண்டடிகளை மட்டும் போட்டிருப்பதால் அது ஆட்சேபிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆனால் அவன் பண்பாடு என்ன என்பதையும் குறிக்கக்கூடிய வகையில் “அமிழ்தம் அவனுடை மொழியாகும், அன்பே அவனுடை குணமாகும்” என்ற பின் இரண்டடிகளையும் சேர்த்துப் போட்டிருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். தமிழன் பெருமைப் படக்கூடியதாக இருக்கும். அப்படியில்லாது ஒரு வகை உணர்ச்சியை மறைமுகமாக ஊட்டக்கூடிய வகையில் இப்படிப் பெரும் கலைஞர்களுடைய பாடல்களில் குறிப்பிட்ட சில அடிகளை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வது சரியல்ல. அந்தக் கருத்தை முழுமையும் எழுத வேண்டும் என்ற வகையில் இனிமேலாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா? சிலவற்றை விட்டு விட்டுப் பிரசுரிக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பாடப் புத்தகங்களை நாஷனலைஸ் பண்ண வேண்டும் என்று சொல்வது அதற்காகத்தான். நல்ல கருத்து இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அதிக கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. டெக்ஸ்ட் புக்குகளை அங்கீகரிக்கும்போது இவைகளைப் பெல்லாம் கருத்தில் கொண்டுதான் புத்தகங்கள் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன. மத்திய அரசாங்கம் ஏதோ நமக்கு இவ் விஷயத்தைப் பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. அம்மாதிரிப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இவ்விஷயத்தில் நமக்கு உத்தரவு போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது நமக்கே தெரியும். கனம் திரு. கோசல்ராம் அவர்களுக்கு அதிகாரிகளின் மீது சொந்த முறையில் மனத்தாங்கல் இருக்கிறது, கோபம் இருக்கிறது, ஆத்திரம் இருக்கிறது, தாபம் இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு குறிப்பிட்ட அதிகாரியின் மீது திருப்பித் திருப்பிப் புகார் செய்வது சரியல்ல.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: ஆன் எ பார்யின்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, ஓர் அங்கத்தினர் இச் சபையில் சொன்ன விஷயத்திற்கு மோடிவ் கற்பிக்கும் வகையில் பேசுகிறார். அது சரியல்ல. அதுவும் கனம் அமைச்சர் குறிப்

28th July 1962] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

பிடுகிற அங்கத்தினர் அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவராகவே இருந்தாலும்கூட, அவர் இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் அங்கத்தினராக இருப்பதால், அவர் மீது மோடிவ் கற்பிக்கக் கூடாது. அது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார், ஒரு அதிகாரியைப்பற்றி நான் வேண்டுமென்றே சொல்லுகிறேன் என்று. வேண்டுமென்றால் நான் சாலஞ்சு பண்ணுகிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரிக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவருக்காக டிபண்டு பண்ணுகிறார்களே தவிர, உண்மையில் நான் குறிப்பிட்ட விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். “நமது குறிக்கோள்” என்ற அந்தப் புத்தகம் முதலில் 86 பக்கங்களில் பிரசுரமாயிற்று. அதன்பிறகு 81 பக்கங்களில் பிரசுரமாயிற்று. இது சேலம், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாக்களில் வெளியாகியது. தேசத்திற்கு விரோதமான விஷயங்கள் எவ்வளவு பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். வேண்டுமென்றே இதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை என்னுள் நிரூபிக்க முடியும். (என்று சொல்லி மேஜையின் மீது கையால் தட்டினார்) ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரியைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதற்காக இப்படி ஒரு தவறான காரியத்தை மூடி மறைக்கக் கூடாது. எவ்வாறு விசாரணை நடத்தினாலும், நான் அந்தந்தத் தவறுகளை எடுத்து நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். வேண்டுமானால் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினரைப்பற்றி எனக்கும் நன்றாகத் தெரியும்; தமிழ் நாடு பூராவும் நன்றாகத் தெரியும். மேஜையின் மீது கையால் தட்டிச் சொல்லி விட்டால் மட்டும் சரியாகி விடாது. ஒரு குறிப்பிட்ட அதிகாரியைப்பற்றி திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை என்று நான் சொல்லுகிறேன். அது கண்ணியமும் அல்ல. திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வதினாலும், பத்திரிகையில் எழுதுவதினாலும் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. இந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப்பற்றி அரசாங்கம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்தது என்று ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 86 பக்கம் இருந்தது எப்படி 81 பக்கங்களாக மாறியது என்பதைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. பக்கங்கள் விடப்பட்ட புத்தகத்திலும் அவர் கூறுகின்ற ஆட்சேபணையான அம்சங்கள் இருந்தன. மேலும் இதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்துக் கொண்டபோது அந்தக் கம்பெனியே இல்லை என்று தெரிய வந்தது. அந்தக் கம்பெனி இப்பொழுது லிஸ்ட்லிருந்தே எடுக்கப்பட்டும் இருக்கிறது. ஓர் குறிப்பிட்ட

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [28th July 1962]

அதிகாரியைப் பற்றியே திருப்பித் திருப்பிப் பேசுவது, பத்திரிகையில் எழுதுவது என்றால் அந்த அதிகாரியைக் கண்டால் இவருக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றுதான் ஊக்கக் வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : நான் சொன்ன விஷயங்கள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். அவ்விஷயம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. முன்பும் சொல்லியிருக்கிறேன். இருந்தும் திருப்பித் திருப்பி அந்த அதிகாரியைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருந்தால், புகார் செய்து கொண்டிருந்தால் அது முறையல்ல, சரியல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அதிகாரியைப் பயமுறுத்துவதற்காகவோ, மிரட்டுவதற்காகவோ அல்லது வேறு காரணத்திற்காகவோ பிசக்கூடாது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அன்று முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புவது—அந்தப் புத்தகம் 81 பக்கம் இருந்ததா, 86 பக்கம் இருந்ததா என்பது இருக்கட்டும், 81 பக்கம் உள்ள போதும் அவ்விஷயம் இருந்தது. இனிமேல் அந்தப் புத்தகத்தைப் பிரசுரிக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போடுவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அந்தக் கம்பெனியே ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பு எடுக்கப்பட்டுவிட்டது.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : அந்தக் காரணத்திற்காக எடுக்கப்பட்டது?

MR. SPEAKER : The Hon. Member may keep quiet and allow the Hon. Minister to proceed. I can't allow this sort of exchange of words.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் திரு. சசிவர்ண தேவர் அவர்கள் நாங்கள் ஏதோ பாகுபாடு செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அதி சரியல்ல. இவ் வாண்டு கூட 200 ஹைஸ்கூல்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம். திருவாடானை தொகுதியற்றியும் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்வது போல் ஒன்றுமில்லை. முன்பு ஓரளவு ஹைஸ்கூல்கள் அனுமதிக்கப்பட்டது. இப்போது இல்லை. திருவாடானைத் தொகுதியில் ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதுபற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கூடச் சொன்னார்கள். அவர்கள் என்னிடம் வந்து சொன்ன வேறு இடங்களிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிக்கூடங்களை வைப்பதிலா நாங்கள் கட்சிப்பாகுபாடு செய்யப்போகிறோம்? அம்மாதிரி சொல்வது முறையல்ல. கட்சிப்பாகுபாடு பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஒன்றும் கிடையாது என்று சொல்லி என்வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

28th July 1962]

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Appropriation Bill, 1962 (L.A. Bill No. 14 of 1962) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras Appropriation Bill, 1962 (L.A. Bill No. 14 of 1962) be passed.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Appropriation Bill, 1962 (L.A. Bill No. 14 of 1962) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS MOTOR VEHICLES TAXATION (AMENDMENT) BILL, 1962
(L.A. BILL NO. 16 OF 1962.)—CONT.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஒரு ஆய்வுக் குழுவுக்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்கிற கருத்தைத் தெரிவித்துத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். நேற்றையதினம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களை இரவு ஆலோசனை செய்து பார்த்தேன். அவர்கள் முன்பு போட்டிருந்த வரி விகிதங்களைக் கொஞ்சம் குறைத்தும் இருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்து பார்த்தேன். பார்த்தும் கூட எனக்கு சமாதானமாகவில்லை. எஸ்.ஏ.பில் 10, எஸ்.ஏ.பில் 13 ஆகிய இரண்டைப் பற்றியும் பொதுவான கருத்துக்களைத் தெரிவித்து விடுகிறேன். இரண்டும் சேர்ந்து வரிச்சுமை எவ்வளவு ஆகும் என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். பஸ் ஆப்சேட்டர்களும் சரி, லாரி சொந்தக்காரர்களும் சரி இந்தப் புதிய வரியைத் தாங்கி, அதைச் செலுத்தி, மக்களுக்குச் செய்யவேண்டிய சேவையைச் சரியாக செய்ய முடியுமா என்பதை நாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் பஸ் ஆபரேட்டர்களாகவோ, லாரி சொந்தக்காரர்களாகவோ இல்லை. அதற்காகவும் நான் சொல்லவில்லை. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பர்மிட் கேட்டிருந்தால் கூட ஆர்.டி.ஓ. ஆபிசிலேயே அது கவனிக்கப்பட்டிருக்கும். இன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் பஸ் முதலாளிகளாகவும், லாரிச் சொந்தக்காரர்களாகவும் இருக்கக் கூடும். “அவ்வாறு எங்கள் கட்சிக்காரர்கள்தானே இருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு நாங்கள் வரி போட்டுக்கொள்கிறோம். எங்கள் கட்சிக்காரர்களுக்கு நாங்கள் வரி போடுவதை ஆட்சேபிப்பானேன்” என்று சொல்லலாம். ஆனால் அது சொந்த விஷயம் அல்ல. அதனால் சமுதாயத்திற்கு என்ன விளைவு ஏற்படும் என்று கவனிக்க வேண்டும்.